

โครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 2

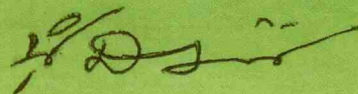
ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
ระหว่างวันที่ 8 - 9 กันยายน พ.ศ. 2555

คำนำ

การทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นดำริของสภามหาวิทยาลัย และมอบหมายให้มหาวิทยาลัยจัดโครงการทบทวนงานนโยบายเป็นครั้งที่สอง ระหว่างวันที่ 8 - 9 กันยายน พ.ศ. 2555 ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เป็นการประชุมเพื่อทบทวนนโยบายของสภามหาวิทยาลัยเพื่อเตรียมการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล และเตรียมมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงการเตรียมความพร้อมของบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands on) ในกรอบของ ASEAN

จากการทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยจึงได้รวบรวมและสรุปสาระสำคัญอันจะเป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติให้โดดเด่นเป็นที่ยอมรับของสังคมและประเทศชาติ และสามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีคุณภาพและมีศักยภาพในทุกด้าน

ในนามของมหาวิทยาลัยขอขอบพระคุณ ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิทยาลัย มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ 12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

สารบัญ

	หน้า
✚ โครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2	1-10
✚ คำกล่าวเปิดการประชุมสัมมนา : นายสุนทร อรุณานนท์ชัย	11-13
✚ ประโยชน์ที่ได้รับจากการทบทวนงานสภามหาวิทยาลัย : รศ.ดร.นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์	14-15
✚ ปัญหาหลักของมหาวิทยาลัยตั้งใหม่ ในเรื่องของการพัฒนากำลังคน : รศ. ดร.พินิติ รตะนานุกูล	16-20
✚ การวางยุทธศาสตร์ของการพัฒนาบุคลากร : นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	21-22
✚ ทิศทางการศึกษาที่เป็นไปตามกระแสโลก : ศ.(พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์	23-26
✚ คำกล่าวต้อนรับ : รศ.ดร.ชยาพร วัฒนศิริ	27
✚ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายอย่างที่คิด : พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล	28-29
✚ การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีตัวแปรและปัจจัยมากที่ต้องพิจารณา : รศ.ดร.สมชอบ ไชยเวช	30-31
✚ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นสิ่งที่ท้าทาย : พลเรือเอก รุנית กิตติอำพน	32-33
✚ แนวทางและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ : นายสมภพ เพชรรัตน์	34-35
✚ คำถาม โดย : รศ.ดร.สมชอบ ไชยเวช คำตอบ โดย : รศ.ดร.พินิติ รตะนานุกูล	36-38
✚ การเตรียมความพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี : รศ.ดร.พินิติ รตะนานุกูล	39-41
✚ การรับข้อสังเกตการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปดำเนินการต่อไป : รศ.ดร.นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์	42
✚ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐถือว่าเป็นเรื่องจำเป็น : นายชุมพล เทียงธรรม	43-44
✚ ข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	45-74
✚ การเตรียมความพร้อมจากการเปลี่ยนแปลง : นายสุนทร อรุณานนท์ชัย	75-78
✚ บทสรุปการบรรยายโครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2	79-92
✚ คำกล่าวปิดประชุม : นายสุนทร อรุณานนท์ชัย	92

โครงการ
สัมมนาทบทวนงานนโยบาย(Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2

โครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2
วันศุกร์ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2555 – วันอาทิตย์ที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2555

ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
เลขที่ 333 หมู่ที่ 1 ตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
หน่วยงานสำนักงานอธิการบดี

ผลผลิต ด้านวิทยาศาสตร์

- ชื่อโครงการ สัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2
- สอดคล้องกับ กลวิธี/มาตรการตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน คือพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี โดยเน้นหลักการกระจายอำนาจความโปร่งใส การมีส่วนร่วม
- สอดคล้องนโยบายการบริหารจัดการ (11 C) ตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2553 - 2556 (เลือกเพียง 1 C)

☐ C1 การจัดการศึกษา	☒ C7 การบริหารจัดการ
☐ C2 การวิจัย	☐ C8 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
☐ C3 การบริหารวิชาการแก่สังคม	☐ C9 การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศ
☐ C4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	☐ C10 การสร้างความร่วมมือทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
☐ C5 การพัฒนานักศึกษา	☐ C11 การยกระดับการให้บริการและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
☐ C6 การพัฒนาอาจารย์และบุคลากร	
- ความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์ (เฉพาะโครงการการบริหารจัดการ C7)
  1. ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย (น้ำหนักร้อยละ 30)
ระบุยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล
  2. ยุทธศาสตร์ของคณะ (น้ำหนักร้อยละ 30)
ระบุยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง -
  3. ยุทธศาสตร์ของจังหวัด (น้ำหนักร้อยละ 30)
ระบุยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง -
  4. ความเชี่ยวชาญ (น้ำหนักร้อยละ 10)
ระบุความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง -

5. หลักการและเหตุผล

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นองค์กรกำกับดูแลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ในการกำกับนโยบายดูแลการบริหารจัดการให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายและพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ให้ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะในช่วงการปรับเปลี่ยนการพัฒนาระบบการศึกษาไทย ทั้งสภาพที่จะต้องเปิดเสรีทางการศึกษา การต้องนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ การแข่งขันกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยจึงควรทบทวนงานนโยบาย (Retreat) เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเชิงนโยบายของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อพัฒนา มหาวิทยาลัยในรอบปีที่ผ่านมา และเพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยในปีต่อไป

6. วัตถุประสงค์

- 6.1 เพื่อทบทวนการปฏิบัติงานตามบทบาท และหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
- 6.2 ศึกษาระบบ และกลไกในการบริหารงานของสภามหาวิทยาลัยในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ
- 6.3 ติดตามความก้าวหน้า และผลสำเร็จของงานตามนโยบาย ที่กำหนดรวมทั้งช่วยให้สภามหาวิทยาลัยมีข้อมูลให้นำมาปรับปรุงและพัฒนาการทำงาน
- 6.4 เสนอแนะแนวคิด หลักการและแนวทางในการดำเนินงานจุดอ่อนและจุดแข็ง ในการปรับรูปแบบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล
- 6.5 กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้เข้มแข็งเพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

7. กลุ่มเป้าหมายผู้ร่วมโครงการ

- 7.1 ผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ 56 คน ประกอบด้วย
  - 7.1.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
  - 7.1.2 กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ภายใน)
  - 7.1.3 อธิการบดี
  - 7.1.4 รองอธิการบดี
  - 7.1.4 ผู้ช่วยอธิการบดี
  - 7.1.5 คณบดี
  - 7.1.6 ผู้อำนวยการสำนัก / สถาบัน / กอง / หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน
- 7.2 บุคลากรปฏิบัติงานโครงการ จำนวน 5 คน

8. กิจกรรมการดำเนินงาน ประชุม / การบรรยาย / การอภิปราย / แบ่งกลุ่มเพื่อวิเคราะห์การจัดทำแผน

9. สถานที่ดำเนินงาน

- มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เลขที่ 333 หมู่ที่ 1 ตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

10. กำหนดการจัดโครงการ

- วันศุกร์ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2555 – วันอาทิตย์ที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2555

11. งบประมาณ

งบประมาณที่ใช้ในโครงการสัมมนาทบวงงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2 โดยเบิกจากเงินรายได้สะสมของมหาวิทยาลัย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 825,420.- บาท (แปดแสนสองหมื่นห้าพันสี่ร้อยยี่สิบบาทถ้วน)

1. ค่าตอบแทน

-	วิทยากร		24,000.- บาท
	ภายนอก จำนวน 5 ท่าน = 8 ชั่วโมง x 3,000.- บาท	24,000.- บาท	

2. ค่าใช้สอย

758,970.- บาท

-	ค่าอาหารว่าง 5 มื้อ มื้อละ 50.- บาท (50 บาท x 5 มื้อ x 61 คน)	15,250.- บาท
-	ค่าอาหารกลางวัน 3 มื้อ มื้อละ 350.- บาท (350 บาท x 3 มื้อ x 61 คน)	64,050.- บาท
-	ค่าอาหารเย็น 3 มื้อ มื้อละ 350.- บาท (350 บาท x 3 มื้อ x 61 คน)	64,050.- บาท
-	ค่าตัวเครื่องบินและค่าภาษี กรรมการสภา มหาวิทยาลัย ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ 2 คน (7,320.- บาท x 55 คน)	402,600.- บาท
-	ค่าที่พัก	
-	นายกสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี (2,400.- บาท x 2 ห้อง x 2 คืน)	9,600.- บาท
-	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (1,600.- บาท x 13 ห้อง x 2 คืน)	41,600.- บาท
-	กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหาร มหาวิทยาลัย และบุคลากร (1,200.- บาท x 30 ห้อง x 2 คืน)	72,000.- บาท
-	ค่าที่พักบุคลากร วันที่ 6 กันยายน 2555 และวันที่ 9 กันยายน 2555 (1,200.- บาท x 3 ห้อง x 2 คืน)	7,200.- บาท
-	ค่าเบี้ยเลี้ยงบุคลากร วันที่ 6 กันยายน 2555 และ วันที่ 9 กันยายน 2555 (210.- บาท x 4 คน x 2 วัน)	1,680.- บาท
-	ค่าพาหนะ สำหรับนายกสภามหาวิทยาลัย และ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (1,200.- บาท x 13 คน)	15,600.- บาท
-	ค่าพาหนะ กรรมการสภามหาวิทยาลัยภายใน เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง (800.- บาท x 14 คน)	11,200.- บาท
-	ค่าพาหนะ รถรับจ้างผู้เข้าร่วมสัมมนา และบุคลากร เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง (800.- บาท x 25 คน)	20,000.- บาท

-	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับอุปนายกสภามหาวิทยาลัย (นายสุบุญ วุฒิวิงศ์) ไป – กลับจังหวัดเชียงใหม่ - จังหวัดเชียงราย (200 กิโลเมตร x 2 เที่ยว x 5.- บาท)	2,000.- บาท
-	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติ NGV ของรถตู้ ไป – กลับ (มทร.ธัญบุรี – มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย)	10,000.- บาท
-	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถตู้ จาก มทร.ล้านนา ไป มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำนวน 2 คัน	6,000.- บาท
-	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถตู้ จาก มทร.ล้านนา วิทยาเขต เชียงราย ไปมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำนวน 2 คัน	2,000.- บาท
-	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสبس จาก มทร.ล้านนา วิทยาเขตเชียงราย ไปด่านศุลกากร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย	3,000.- บาท
-	ค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถตู้ มทร.ล้านนา (180.- บาท x 4 คน x 3 วัน)	2,160.- บาท
-	ค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถบัส มทร.ล้านนา (180.- บาท x 1 คน x 1 วัน)	180.- บาท
-	ค่าที่พักพนักงานขับรถยนต์ มทร.ล้านนา (700.- บาท x 2 คน x 2 คืน)	2,800.- บาท
-	ค่าเช่าห้องประชุม (3,000.- บาท x 2 วัน)	6,000.- บาท

3. ค่าวัสดุ	เป็นจำนวนเงิน	42,450.- บาท
1. ค่ากระดาษเอกสารกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้เข้าร่วมประชุม (50 ใบ x 300.- บาท)	15,000.- บาท	
2. แผ่น DVD-R PRINTABLE PRINCO (3 หลอด x 390.- บาท = 1,170 + 7% = 81.90)	1,251.90.- บาท	
3. กล่องแผ่น CD 4 แผ่น มีที่สำหรับใส่ปก (60 กล่อง x 20.- บาท = 1,200 + 7% = 84)	1,284.- บาท	
4. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049190 (2 ตลับ x 590.- บาท = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท	
5. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049290 (2 ตลับ x 590.- บาท = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท	
6. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049390 (2 ตลับ x 590.- บาท = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท	
7. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049490 (2 ตลับ x 590.- บาท = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท	
8. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049590 (2 ตลับ x 590.- บาท = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท	

9. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049690 1,262.60.- บาท
(2 ตลับ x 590.- บาท = 1,180 + 7% = 82.60)
10. กระดาษโฟโต้ หน้้อมันเงา ขนาด A4/150G 930.90.- บาท
(3 แพ็ค x 290.- บาท = 870 + 7% = 60.90)
11. ปากกาถูกลื่น สีน้ำเงิน 214.- บาท
(50 ด้าม x 4.- บาท = 200 + 7% = 14)
12. กระดาษถ่ายเอกสาร A4 599.20.- บาท
(5 รีม x 112.- บาท = 560 + 7% = 39.20)
13. หมึกพิมพ์สีดำ HP 12A (3 กล่อง x 2,240.- บาท 7,190.40.- บาท
= 6,720 + 7% = 470.40)
14. กล่องใส่ CD แบบธรรมดา (ใส่ได้ 1 แผ่น) 749.- บาท
(100 กล่อง x 7.- บาท = 700 + 7% = 49)
15. แฟ้มเอกสาร (50 แฟ้ม x 110.- บาท) 5,500.- บาท
16. พลาสติกคั่นแฟ้ม (50 ชุด x 35.- บาท) 1,750.- บาท
17. สติกเกอร์ใส (9 แผ่น x 45.- บาท) 405.- บาท

* ขอล้วเฉลี่ยจ่ายทุกรายการ

11. แผนการดำเนินงาน

รายการ	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	กันยายน		ต.ค.
												งปม.	รายได้สะสม	
1. แผนการเบิกจ่ายเงิน													825,420.- บาท	
2. เป้าหมายผลผลิต														
- จำนวนคน												61 คน		
- จำนวนครั้ง												1 ครั้ง		

13. การประเมินผลโครงการ

13.1 เชนงปริมาณ

- ผู้เข้าร่วมโครงการ 61 คน
- จำนวนครั้งที่ดำเนินการ 1 ครั้ง
- ผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 90

13.2 เชนงคุณภาพ

- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในกรอบการจัดการโครงการ ร้อยละ 80
- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับ ร้อยละ 80
- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 80
- โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ร้อยละ 80

13.3 เชิงเวลา

วัน / เดือน / ปี ที่จะดำเนินการระหว่างวันที่ 7 – 9 กันยายน พ.ศ. 2555 โครงการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดร้อยละ 100

14. การติดตามประเมินผล รายงานผลการติดตามความก้าวหน้าและผลสำเร็จของงานตามนโยบาย

15. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 15.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ทบทวนการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย
- 15.2 สภามหาวิทยาลัยทราบถึงระบบและกลไกในการบริหารงานของสภามหาวิทยาลัย ในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ
- 15.3 รับทราบข้อมูลที่น่ามาปรับปรุงและพัฒนาการทำงาน
- 15.4 ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

16. ผู้รับผิดชอบโครงการ

- 16.1 ผู้รับผิดชอบชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง
- 16.2 หน่วยงาน รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่ เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี
- 16.3 หมายเลขโทรศัพท์ 0 2549 4082 และ 081 8601847

กรรมการสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ			
1.	นายสุนทร	อรุณานนท์ชัย	นายกสภามหาวิทยาลัย
2.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ	ไชยเวช	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
3.	ศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร.สมชัย	ฤชุพันธุ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
4.	พลเอก รัชชัย	เกื้อสกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
5.	นายวีระศักดิ์	วงศ์สมบัติ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
6.	พลเรือเอก ฐนิธ	กิตติอำพน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
7.	รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ	รัตนานุกูล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
8.	นายชุมพล	เที่ยงธรรม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
9.	รองศาสตราจารย์ ดร.นำยุทธ	สงศ์ธนาพิทักษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
10.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวกร	อ่างทอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
11.	นายสมภพ	เพชรรัตน์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
12.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร	ชินินทร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
13.	รศ.ดร.ประเสริฐ	ปิ่นปฐมรัฐ	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
14.	ดร.วิชัย	พยัคฆ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
15.	ผศ.ดร.สมหมาย	ผิวสะอาด	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
16.	นายพงศ์พิชญ์	ถ้วนฤชา	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
17.	นางสาวปิยนาด	ศรีสมเพ็ชร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
18.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย	ผดุงศิลป์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
19.	นายนิกร	แสงงาม	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
20.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธา	ศิริกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
21.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริชัย	แดงเอม	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
22.	นางสาวเตือนใจ	สุดตาชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
23.	ผศ.ดร.สุภัทรา	โพธิ์พวง	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
ผู้เข้าร่วมประชุม		
1.	นางวนิดา ปอน้อย	รองอธิการบดี
2.	นายวิรัช โทตระไวศยะ	รองอธิการบดี
3.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูลเกียรติ์ นาคะวิวัฒน์	รองอธิการบดี
4.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์ จันท์บรรเจิด	ผู้ช่วยอธิการบดี
5.	ดร.ไพบุลย์ ไสยววงค์	ผู้ช่วยอธิการบดี
6.	รองศาสตราจารย์สุจิระ ขอจิตต์เมตต์	ผู้ช่วยอธิการบดี
7.	ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร	ผู้ช่วยอธิการบดี
8.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ศิลวัตร	คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร
9.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
10.	รองศาสตราจารย์สยาม คำปรีดา	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
11.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรวัลย์ วรรณโณทัย	คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
12.	รองศาสตราจารย์ ดร.ชงกรณ กุณฑลบุตร	คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
13.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริแซ พงษ์สวัสดิ์	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
14.	นางสาวพรทิพย์ ต้นติวังค์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย
15.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นที ภูรอด	ผู้อำนวยการกองกลาง
16.	นางอลิสา โรจนธนานันต์	ผู้อำนวยการกองคลัง
17.	นางวารากรณ์ อชานนท์	ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล
18.	นางสาวนวรรตน์ นิลดับแก้ว	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพงษ์ อังศุภโชติ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
20.	รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี สงวนพงษ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
21.	นายณชติพงศ์ อุทอง	ผู้อำนวยการสำนักสหกิจศึกษา
22.	นางนิภา แจ้งฟ้า	หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน
23.	นายสุทธิชัย ภิญโญภาวศุทธิ	สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กำหนดการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2
ระหว่างวันที่ 8 - 9 กันยายน พ.ศ. 2555
ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

วันเสาร์ที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2555

- เวลา 08.00 – 09.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- เวลา 09.00 – 12.00 น. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอย่างไร
- เวลา 12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 13.00 – 17.00 น.
- สรุปบทเรียนและวิเคราะห์บทเรียนที่ผ่านมาจากสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะของ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548
  - พิจารณาทารงเปรียบเทียบพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
  - พิจารณาสรุปผลการวิจัยแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ กรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- เวลา 18.00 – 19.00 น. พักรับประทานอาหารเย็น
- เวลา 19.00 – 20.00 น. สรุปผลการประชุมและการร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และการเตรียมการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกด้าน เพื่อพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วันอาทิตย์ที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2555

- เวลา 08.00 – 09.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- เวลา 09.00 – 10.30 น. สรุปผลการทบทวนนโยบายของสภามหาวิทยาลัย เรื่อง ทิศทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในอนาคต ในมุมมองของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- เวลา 10.30 – 11.30 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 11.30 – 17.00 น. ศึกษาดูงานเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างเสริมความรู้เกี่ยวกับระเบียบพิธีการศุลกากร และข้อมูลสินค้านำเข้า – ส่งออก ที่ด่านศุลกากร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และ ศึกษาดูงานด้านศิลปะวัฒนธรรม ที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
- เวลา 17.00 – 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- เวลา 18.00 – 19.00 น. กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหาร เดินทางถึงสนามบินเชียงราย เพื่อ Check in เดินทางกลับกรุงเทพมหานคร เวลา 20.25 – 21.45 น. ถึงกรุงเทพมหานคร

- หมายเหตุ
1. กำหนดการประชุมสัมมนา อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม
  2. พักรับประทานอาหารว่าง เวลา 10.30 – 10.45 น. และ เวลา 14.30 – 14.45 น.
  3. พักรับประทานอาหารกลางวัน เวลา 12.00 – 13.00 น. และอาหารเย็น เวลา 18.00 – 19.00 น.
  4. วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2555 รับประทานอาหารเย็น เวลา 18.30 น. – 20.30 น.
  5. วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2555 รับประทานอาหารกลางวัน เวลา 10.30 – 11.30 น.
รับประทานอาหารว่าง บนรถบัสตามอัยาศัย

โครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2
ระหว่างวันที่ 8 – 9 กันยายน พ.ศ. 2555
ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2555

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)
กล่าวเปิดประชุม

นับเป็นโอกาสพิเศษที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและ สำนักต่าง ๆ เดินทางมาร่วมประชุมในการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2 ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย การประชุมเป็นแบบไม่เป็นทางการ เป็นการมาทบทวนหาจุดการพัฒนา และบริหารมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะทุกท่านได้รับรองเอกสาร ภายในมีเอกสาร สรุปผลการวิจัยแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ และ รายงานการวิจัยแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ ซึ่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลถูกจัดให้อยู่ในมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ เพราะมี พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ดังนั้น มหาวิทยาลัย กลุ่มใหม่ จะเริ่มดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ จะต้องอาศัยแนวทาง การปฏิบัติที่ดี ๆ เพื่อต่อไปจะได้มีความก้าวหน้าในอนาคตที่ดีกว่า มหาวิทยาลัยกลุ่มเก่าที่ออกนอกระบบไปก่อนแล้วจะกลับมาเริ่มต้นพัฒนาใหม่ ย่อมเกิดความไม่สะดวก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่

แนวทางการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ที่ศึกษาในเชิงลึก มีองค์ประกอบของจำนวนมหาวิทยาลัย แต่ละ มหาวิทยาลัยเฉพาะถึงการที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะออกนอกระบบตามกำหนดแต่ละปี พ.ศ. ถ้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะสามารถพัฒนาตนเอง เตรียมความพร้อมกับสิ่งที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งมีเอกสารที่เป็น องค์ประกอบภายในรองเอกสารอีก 2 เล่ม คือ สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะในการบังคับใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่ได้เปรียบเทียบ กรณีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะออกนอกระบบ การอยู่ในระบบกับออกนอกระบบต่างกันอย่างไร โดยได้ เปรียบเทียบเป็นรายหัวข้อในแต่ละเรื่อง ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างสะดวกว่าเรื่องใดที่มหาวิทยาลัยมีความพร้อมแล้ว เรื่องใดต้องปรับเล็กน้อยและเรื่องใดต้องเริ่มต้นใหม่ จึงเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องเตรียมตัว สิ่งที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถ หลีกเลียงได้ก็คือ มหาวิทยาลัยจะต้องปรับปรุงองค์กร มหาวิทยาลัย ดังตัวอย่างในวันนี้ทุกท่านอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จึงขอเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้ไปศึกษาภายในบริเวณมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งเป็น มหาวิทยาลัยเกิดใหม่ประมาณ 10 ปีกว่า เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยเกิดใหม่ จึงสามารถคิดสิ่งใหม่ๆ ได้ทำให้เกิดการพัฒนา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขณะนี้ มีนักศึกษาเกินหนึ่งหมื่นเล็กน้อย มีการเรียนการสอนแตกต่างจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น มี การพัฒนาอาจารย์สาขาต่าง ๆ ในทุกปี จะมีอาจารย์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเกือบ 10 คน ทุกปี และมหาวิทยาลัย ได้ตั้งเป้าหมายในอนาคตไว้ว่าอาจารย์ทุกคนจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

ข้อสังเกตมหาวิทยาลัยแห่งนี้สถานที่ตั้งอยู่ไกลแต่มีผู้สนใจมาปฏิบัติงานจำนวนมาก เช่นเดียวกับการสรรหาอธิการบดีในสมัยที่ 3 มีการประกาศเลือกตั้งตามขั้นตอนที่กำหนด มหาวิทยาลัยได้ประกาศลงสื่อทุกแขนง ในขณะนั้นมีนักศึกษาประมาณเจ็ดพันกว่าคน มีผู้สนใจสมัครดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มากถึง 21 คน สิ่งนี้แสดงให้เห็นประจักษ์ว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีผู้สนใจจำนวนมาก หวังว่าการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในครั้งต่อไป จะมีผู้สมัครดำรงตำแหน่งอธิการบดีจำนวนมากเช่นเดียวกัน ในวันนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องยอมเปิดกว้างเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอันเป็นที่รักห่วงแหน ซึ่งได้พัฒนามหาวิทยาลัยจากโรงเรียนอาชีวศึกษาระทั่งกลายเป็นมหาวิทยาลัยที่เต็มรูปแบบ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับการยกย่องจากบุคคลภายนอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็น 1 ใน 9 แห่ง ที่เป็นมหาวิทยาลัยทำวิจัย มีจุดเด่นที่มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาอย่างไม่เต็มกำลังความสามารถ วันนี้ทุกท่านจะได้ร่วมปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน จะสังเกตุได้ว่าระเบียบวาระ (AGENDA) จริง ๆ ไม่มี เป็นระเบียบวาระที่เปิดกว้าง แต่จะมีข้อสรุปในภายหลัง

ในปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2554) การทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถสรุปได้ 1 เล่ม ในปีนี้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ได้เข้าร่วมสัมมนาพร้อมกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณบดี และผู้อำนวยการ ซึ่งทุกท่านปฏิบัติงานมาเป็นเวลานาน จึงควรคิดว่ามีสิ่งใดที่ต้องรีบเร่งดำเนินการให้เร่งทำ และหากสามารถสรุปได้ก็ถือว่าเป็น Road Map ที่มหาวิทยาลัยจะต้องเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลอย่างเต็มรูปแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเก้าแห่งที่มีความพร้อมมากกว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีก 8 แห่ง หากได้มีการเตรียมความพร้อม เพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีบุคลากรที่มีความสามารถสูง มีบุคลากรที่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังมีผู้นำมหาวิทยาลัยที่พร้อมจะสร้างประโยชน์ให้กับสถาบันแห่งนี้ ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการกล่าวนำเริ่มต้น และต่อจากนี้ขอให้ทุกท่านเสนอความคิดเห็น ส่วนเอกสาร 2 เล่มสุดท้าย คือ University Governance and Regulations Forum และสมาคมสภามหาวิทยาลัย (ประเทศไทย) “ฝ่าวิกฤติอุดมศึกษาไทย”

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัย บทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัย บทบาทของผู้บริหาร บทบาทของผู้นำในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีสาระกล่าวไว้อย่างชัดเจน และได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมที่ประเทศออสเตรเลีย พร้อมกับอธิการบดี รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง) ที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล พรประภา) จัดผ่านสถาบันคลังสมองของชาติ วันนี้เป็นโอกาสดีที่ทุกท่านเดินทางมาไกลว่างเว้นจากงานประจำ เปลี่ยนสถานที่ประชุม และกำลังจะกล่าวถึงเรื่องใหม่ ๆ ด้วยกระตือรือร้นความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันของเรา มากยิ่งขึ้น ต่อจากนี้ขอเปิดการประชุมสัมมนา ขอให้ทุกท่านแสดงความคิดเห็น ขอเชิญอธิการบดี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทบทวนงานสภามหาวิทยาลัย

กราบเรียนท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารทุกท่าน สิ่งที่คุณทุกท่านอภิปรายใน 2 วันนี้ ควรจะได้รับคำตอบในบางเรื่อง สิ่งที่จะแนะนำในที่นี้เป็น เรื่องที่จะเชื่อมโยงกันอยู่ 2 ประเด็น ประเด็นแรก เป็นเรื่องที่จะเชื่อมโยงกับ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และอีก ประเด็นหนึ่งเป็นประเด็นที่คุณทุกท่านร่วมกันทำ ทั้งสองประเด็นนี้เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินไปด้วยกัน เพียงแต่จะดำเนินไปในสัดส่วนที่แตกต่างกัน ในเรื่องของการเชื่อมโยงกับ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เนื่องจากในวันที่ 22 - 23 ธันวาคม 2555 จะมีการจัดประชุมร่วมนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดีที่สวนสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งตรงกับวันเสาร์ - อาทิตย์ กรรมการทุกท่าน คาดหวังว่าจะเข้าร่วมประชุมสัมมนาในวันนั้น ซึ่งถือว่าเป็นการประชุม Retreat 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประเด็นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้รับมอบหมายจากที่ประชุม ซึ่งมีประธานสภามหาวิทยาลัยและตัวแทนนายกสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมประชุมด้วย เรื่องที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะช่วยดูแลในขั้นต้น คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รับผิดชอบในการทบทวนบทเรียน 8 ปี คือ ที่ผ่าน มาแล้วเป็นอย่างไร และมองไปข้างหน้าอย่างไร ซึ่งจะเกี่ยวข้องการบริหารจัดการตามพันธกิจ กฎหมาย ระเบียบ ทิศทาง การระดมทรัพยากร เพื่อใช้ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ในจุดนี้ถ้าที่ประชุมเห็นพ้องในการที่เอกสารข้อมูลประกอบอยู่ดังที่ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยได้เรียนให้ทราบแล้ว ในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่จะถูกกำกับในบางเรื่อง ซึ่งรองอธิการบดี (นายสมภพ เพชรรัตน์) จะให้ข้อมูลเพิ่มเติมการที่ได้รับมอบหมายประชุมร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ทำหน้าที่ประธานที่ประชุม จะมีเรื่องเชื่อมโยงโดยเฉพาะเรื่องบุคลากรที่เป็นเรื่องสำคัญ และยังมีเอกสารที่ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยรวบรวมไว้ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแต่ละที่มีพระราชบัญญัติของตนเองอย่างไร เพื่อทบทวนว่าในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

อธิการบดี
(รองศาสตราจารย์ ดร.น่ายุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)

ที่สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบว่าในปี พ.ศ. 2559 จะเป็นปีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขยับเคลื่อนไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพราะฉะนั้นจะเหลือเวลาเพียงสี่ปีเป็นต้น นี่คือการทบทวนที่หนึ่ง

❖ ส่วนบทบาทที่สอง ที่จะไป Retreat ในวันที่ 22 - 23 ธันวาคม พ.ศ. 2555 จะเป็นเรื่องของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกับระบบโลกาภิวัตน์ และประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเป็นผู้รับผิดชอบ

❖ ในบทบาทที่สาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เป็นผู้รับผิดชอบ ในเรื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกับภาคการผลิตจริง ภาคสังคมและชุมชน โดยบทบาทที่เกี่ยวกับ University Social Responsibility และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาได้จัดงาน 84 ชุมชน ไปเมื่อไม่นานที่ผ่านมา

แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการเหล่านี้ได้หารือกับสมาชิกแล้ว คิดว่าข้อมูลที่คุณท่านจะได้ในวันนี้จะไปเชื่อมโยงกับการประชุมในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับมอบให้เป็นเจ้าภาพ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เริ่มต้นในการนัดประชุมก่อน จึงมอบฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง) จัดทำหนังสือเชิญประชุม โดยนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (นายสุนทร อรุณานนท์ชัย) เป็นผู้ลงนามเชิญประชุมเพื่อพิจารณากรอบและวิธีการ ผู้นำความคิดในเรื่องกำหนดกรอบในการขับเคลื่อนใน 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในแต่ละหัวข้อเรื่องที่จะมุ่งไปในประเด็นใด และหากได้รับข้อมูลนำเข้า (Input) จากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้ในการกำหนดกรอบเพื่อให้สมาชิกของแต่ละมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลระดมความคิด เช่น เมื่อกล่าวถึงการวิเคราะห์บทเรียน 8 ปี จะมีตัวแทนของแต่ละมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเข้าร่วมปรึกษาหารือ รวมถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ก็ดำเนินการเช่นเดียวกัน ซึ่งกำหนดการจัดทำกรอบในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งเรื่องนี้จะเชื่อมโยงกับการประชุมในวันนี้ มีจุดเน้น (Focus) ใน 2 เรื่อง คือ ผลลัพธ์ที่ได้จากการเสนอแนะวิธีการ Retreat ของ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กับบทบาทและความสามารถในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในอนาคตต่อไป

ในโอกาสนี้ เนื่องจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล) ตัดภารกิจในการเดินทางไปร่วมประชุมโต๊ะกลมไทย-สหรัฐอเมริกา ในเรื่องทางด้านการอุดมศึกษา ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงเช้าขอเชิญท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะขับเคลื่อนไปในลักษณะใด

ปัญหาหลักของมหาวิทยาลัยตั้งใหม่ ในเรื่องของการพัฒนากำลังคน

“ปัญหาหลักของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ในขณะที่จะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยตั้งใหม่ มักจะคิดเรื่องโครงสร้างมหาวิทยาลัยเป็นหลักดังในอดีตที่ผ่านมา โดยที่ลืมคิดถึงในเรื่องของการพัฒนากำลังคน ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยเกิดใหม่ คือ เรื่องของการพัฒนากำลังคน ซึ่งเป็นที่ได้รับความสนใจหรือแนวทางที่รองลงไปต่อจากเรื่องของโครงสร้าง”

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พินิต รัตนานุกุล)

กราบเรียนท่านนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี และผู้บริหารทุกท่าน ประเด็นที่จะหารือในวันนี้ เป็นประเด็นที่มองไปข้างหน้าดังที่ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย และ อธิการบดี ได้เรียนให้ที่ประชุมทราบแล้ว ปัญหาหลักของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ในขณะที่จะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยตั้งใหม่ มักจะคิดเรื่องโครงสร้างมหาวิทยาลัยเป็นหลัก ดังในอดีตที่ผ่านมา โดยที่ลืมคิดถึงในเรื่องของการพัฒนากำลังคน ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยเกิดใหม่ คือ เรื่องของการพัฒนากำลังคน ซึ่งเป็นที่ได้รับความสนใจหรือแนวทางที่รองลงไปต่อจากเรื่องของโครงสร้าง ในขณะที่ทุกมหาวิทยาลัย แม้แต่มหาวิทยาลัยเก่าแก่ก็หันกลับมาดูแลในเรื่องของการพัฒนากำลังคนเป็นหลัก จึงขอเรียนว่าเป็นเรื่องที่มีโอกาสปฏิเสธได้ว่า ณ เวลาปัจจุบันการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีสถานภาพเป็นส่วนราชการ จะมีความลำบากมากขึ้นด้วยเหตุผลหลักคือ

1. อัตราของข้าราชการสูงเกินไปแล้ว ซึ่งหลายท่านทราบว่าข้าราชการคนสุดท้ายที่ได้รับการบรรจุเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2542 ภายหลังจากนั้นไม่มีอัตราข้าราชการใหม่ที่จะได้รับการบรรจุในสถาบันการศึกษาของรัฐทั้งหมด แต่จะมีพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งส่วนที่เป็นสายวิชาการและสายสนับสนุนเข้ามาแทน เมื่อแนวโน้มเป็นเช่นนี้มหาวิทยาลัยจะมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไรเมื่อมีสถานภาพเป็นส่วนราชการอยู่เดิม

2. เรื่องงบประมาณ แนวโน้มการศึกษาทั่วโลกค่อนข้างที่จะชัดเจนว่าภาวะรับผิดชอบการศึกษา ภาระจะตกเป็นของผู้เรียนมากขึ้น เพราะรัฐบาลจะให้เงินอุดหนุน (Subsidies) ในปริมาณเท่าเดิมหรือน้อยลง จะสนับสนุนมหาวิทยาลัยลดลง จะเห็นได้ว่านโยบายใหม่ ๆ ที่เสน่อออกมา ไม่ว่าจะเป็นกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) กองทุนตั้งตัวได้ก็ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นงบประมาณที่ลงไปยังผู้เรียนมากกว่าสถาบัน จะมีแนวโน้มเป็น Demand side Financing มากกว่าเป็น Supply side Financing คือ

2.1 เงินจะจัดสรรไปยังผู้เรียนมากกว่าจะจัดสรรลงสู่มหาวิทยาลัย มิใช่เฉพาะแต่ประเทศไทย ทั่วโลกเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น ประเทศอังกฤษ ปีนี้เป็นปีแรกนักศึกษาที่เรียนมหาวิทยาลัย ต้องจ่าย Duty Free 4-9,000 ปอนด์ ซึ่งนักศึกษาทำการประท้วง แต่นโยบายนี้ได้ถูกผลักดันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัย รัฐบาลจะจัดสรรเงินไปยังนักศึกษามากกว่าแทนที่จะไปจัดสรรไปยังมหาวิทยาลัย นักศึกษาเข้าศึกษาสถาบันแห่งใดเงินจะเข้ายังสถาบันนั้น ในลักษณะนี้รัฐบาลต้องมีกลไกที่ให้นักศึกษาสามารถเรียนได้คือ เงินกู้ยืม

2.2 ในเรื่องของเม็ดเงินที่รัฐบาลจัดสรรผ่านงานวิจัยสู่มหาวิทยาลัย โดยรัฐบาลจัดสรรผ่านโครงการวิจัย

2.3 เงินผ่านทางด้านโครงการบริหารวิชาการ จะเห็นได้จากปัจจุบันนี้มีหลายโครงการที่รัฐจ้างมหาวิทยาลัย ดำเนินการโครงการบริการวิชาการ ทั้งโครงการเล็กและโครงการใหญ่ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศทั้งหลาย จะใช้ บริการจากบุคคลภายนอกอย่างมาก เป็น Project Base ให้กับมหาวิทยาลัยดำเนินการ

จึงสังเกตได้ว่างบประมาณต่าง ๆ จะมีลักษณะเป็น Demand side Financing มากกว่า Supply side Financing จึงเกิดคำถามที่ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะตื่นตัวอย่างไรในเรื่องดังกล่าว แนวโน้มจึงหนีไม่พ้นในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ถึงแม้ว่าจะมีกลุ่มมหาวิทยาลัยบางกลุ่มเรียกร้องให้เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ และขออัตรา ข้าราชการคืนกลับมา ในความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่าเป็นไปได้ยากที่จะนำสถานภาพข้าราชการกลับมาในสถาบันอุดมศึกษา เพราะเกิด ผลกระทบอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของสวัสดิการทั้งหลาย ไม่เฉพาะเรื่องบำเหน็จบำนาญ เรื่องของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เรื่องสวัสดิการต่าง ๆ ที่ตามมาจึงเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน แนวโน้มจึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่ต้องออกนอกระบบ

ในส่วนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กรณีที่ต้องออกนอกระบบจะมีการเตรียมความพร้อม ใด ๆ สิ่งที่จะมีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คือ

1. คุณภาพของบัณฑิต ในปัจจุบันสังคมไทยตัดสิน มหาวิทยาลัยด้วยคุณภาพบัณฑิต จากการที่ได้พบปะสนทนากับภาคเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งขณะนี้ภาคเอกชนได้ตัดสินเรียบร้อยแล้ว บัณฑิตบางสาขา ได้ระบุว่าต้องรับนักศึกษาจากสถาบันใด โดยกล่าวในเวทีการประชุม โดยอาศัยเรื่องคุณภาพของบัณฑิตเป็นตัวตั้ง เป็นสิ่งที่ต้องยอมรับว่าสังคม คาดหวังการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าตัวป้อนเข้า (Input) ของมหาวิทยาลัยจะเป็นอย่างไรก็ตาม เมื่อสำเร็จแล้วผู้ประกอบการ คาดหวังว่าคุณภาพของบัณฑิตจะต้องได้ตามที่สังคมต้องการ จึงเป็นหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยที่จะต้องดำเนินการ และมหาวิทยาลัยมีเวลาเพียงสี่ปี ถึงแม้ว่าตัวป้อนเข้า (Input) ของมหาวิทยาลัยจะเป็นอย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยมีอาจที่จะปฏิเสธได้ หมายความว่า มหาวิทยาลัยจะต้อง ประกันในเรื่องของคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปเมื่อ

กล่าวถึงเรื่องคุณภาพดังที่หลายท่านวาดภาพไว้ว่าบัณฑิตจะมีความรู้ได้รับเกียรตินิยม รวมถึงเรื่องอื่น ๆ ในความคิดเห็นหรือ ที่ได้เรียนกับท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัย มิใช่เรื่องของวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว หลายท่านคงอ่านหนังสือ “ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21” 21st Century Skills ซึ่งมีชื่อเรียกอย่างสังคม โดยมีมุมมองอย่างหนึ่ง คือ คนยุคใหม่มีสมรรถนะ ใดอย่างหนึ่ง คือมิใช่ความรู้ทักษะในเชิงวิชาการอย่างเดียว จะต้องมีความรู้ ทักษะอื่น ๆ ด้วย ที่เรามักกล่าวว่าบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องเป็นบัณฑิตที่ต้องมีทักษะ Multitasked สามารถปฏิบัติงานได้หลายอย่างในหน้าที่ที่รับผิดชอบ สิ่งนี้ คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ

2. ประชากร จะเป็นสิ่งที่กระทบกับคุณภาพบัณฑิตอีกสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องที่จะต้องยอมรับว่าประชากรไทยจะเกิด น้อยลง ตัวป้อนเข้ามหาวิทยาลัยก็จะมีผลกระทบตามมา เนื่องจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ใด ๆ ก็ตามการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา 12 ปี จะเติบโตขึ้นได้ไม่เร็วนัก เพราะองคาพยพนั้นใหญ่ ต้องยอมรับว่าในกลุ่มของเด็กจะเกิดช่องว่างพอสมควรระหว่างเด็ก ที่มีศักยภาพสูงกับเด็กที่มีศักยภาพสูงไม่มากนัก การที่ประชากรน้อย ตัวป้อนยิ่งน้อยพร้อมทั้งระบบยังไม่เอื้อคุณภาพของเด็กในการ เป็นตัวป้อนที่ดีให้กับมหาวิทยาลัย ในจุดนี้มหาวิทยาลัยจะต้องรับภาระที่หนัก เพราะเหตุที่ว่าคนน้อย คุณภาพต่ำ และมหาวิทยาลัย

จะปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ ไม่ว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาจากที่ใด สังคมคาดหวังในคุณภาพบัณฑิตเช่นกัน สิ่งนี้จะเกี่ยวข้องกับบริบทของภูมิภาคกับสังคมโลก คือ

เมื่อสังคมเปลี่ยนไป เกิดประชาคมอาเซียนขึ้น จะมีการเคลื่อนไหว (Mobility) ของคนมากขึ้น มีการทำงานของคนข้ามชาติมากขึ้น บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะถูกท้าทายจากการจ้างงานมากขึ้น มหาวิทยาลัยจะเตรียมความพร้อมในส่วนนี้ให้กับบัณฑิตอย่างไร ขณะนี้ในเวทีของภูมิภาคและเวทีระดับโลกจะกล่าวถึงเรื่องของการประกันคุณภาพ เรื่องของมาตรฐานคุณวุฒิที่จะสำเร็จออกไป ที่เรียกว่า QA หรือ QF ก็ตาม ในเดือนตุลาคม 2555 ในระดับอาเซียน+3 กับอาเซียนจะมีการประชุมเรื่องของ QA ที่ประเทศมาเลเซีย แนวโน้มเรื่องของการประกันคุณภาพ จะตามมาอย่างแน่นอน การใช้บัณฑิตเป็นการใช้โดยภูมิภาคมิใช่ใช้โดยประเทศไทยเพียงอย่างเดียว เป็นการใช้อย่างอาเซียนซึ่งเป็นสังคมโลก คุณภาพของบัณฑิตที่ส่งออกไปต้องไม่แตกต่างกัน การประกันคุณภาพจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีระบบหรือแนวทางหรือกลไกที่จะแน่ใจว่ามหาวิทยาลัยมีระบบควบคุมคุณภาพที่ดีพอระดับสากลจะมีการปรึกษาหารือเพื่อกำหนดชี้แนะแนวทาง (Guide Line) ในจุดนี้ประเทศไทยไม่น่าจะมีปัญหาเพราะว่า QA ที่ได้พัฒนาแล้วไม่ว่าจะเป็น IQA หรือ EQA ก็สอดคล้องกับแนวทางนั้นอยู่แล้ว เหลืออยู่เพียงเรื่องของ QF คือ Learning Outcome ของตัวคุณภาพของบัณฑิต ซึ่งยังไม่ทราบว่าจะในกรอบของอาเซียน กรอบของอาเซียน +3 จะมีแนวทางอย่างไร สิ่งนี้คือผลกระทบกับคุณภาพของบัณฑิตที่คิดว่าจะต้องมองการณ์ไกลว่าผู้ใช้บัณฑิตมีทั้งคนไทยและไม่ใช่คนไทย และมีการเตรียมความพร้อมให้กับบัณฑิตอย่างไร ทักษะต่าง ๆ มิใช่เรื่องของความรู้ เรื่องของภาษา แต่เป็นเรื่องของตัวสมรรถนะบัณฑิตในการร่วมกับการทำงานยุคใหม่ที่เกิดขึ้นภายใต้ของสังคม พหุวัฒนธรรม เป็น Multicultural ทั้งหลาย และจะมีวิธีการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติอย่างไร เรื่องของภาวะผู้นำ (Leadership) ทำอย่างไรคนไทยจึงจะแสดงภาวะของการเป็นผู้นำได้ในการทำงานร่วมกับคนต่างชาติต่างวัฒนธรรมเหล่านี้ ในเรื่องของความเป็นผู้นำ หมายถึงการที่อาจารย์ผู้สอนจะต้องสอนบัณฑิตให้ออกไปสู่ตลาดแรงงาน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ต้องสามารถประยุกต์ความรู้ในการศึกษามาต่อสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจากเดิมให้ได้เพื่อที่จะแสดงทักษะเหล่านี้ จึงเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ในเรื่องของการอนุมัติการเปิดสอนหลักสูตรสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติ การอนุมัติการสำเร็จการศึกษา สภามหาวิทยาลัยก็เป็นผู้อนุมัติเช่นกัน เรื่องทั้งหลายสภามหาวิทยาลัยจึงปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ ต่อคุณภาพของบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยได้ผลิตออกไป สภามหาวิทยาลัยจึงต้องมีกลไกในการตรวจสอบคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไป เช่น สภามหาวิทยาลัย อนุมัติปริญญาเกียรตินิยม อันดับ 1 อันดับ 2 สังคมภายนอกมองมหาวิทยาลัยอย่างไร การที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาเกียรตินิยมให้บัณฑิต และมีคุณภาพตามที่สังคมให้การยอมรับหรือไม่ มิฉะนั้นการที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาแล้ว เมื่อผู้ประกอบการใช้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยแล้วเกิดความคาดหวังไม่สอดคล้องกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยสอนให้บัณฑิตไป ผลจะสะท้อนกลับสู่มหาวิทยาลัยอย่างแรงในอนาคต ซึ่งมีสถาบันเอกชนบางแห่งได้รับผลกระทบจากสิ่งนี้ไปแล้ว สังคมขาดความเชื่อในสิ่งที่มหาวิทยาลัยวัดผลออกไปแต่สถาบันของรัฐยังกระทบกระเทือนน้อย เพราะฉะนั้นเกียรตินิยมอันดับ 1 ของมหาวิทยาลัยบางแห่งไร้ความหมายมาก สังคมขาดการยอมรับในส่วนนี้สภามหาวิทยาลัยมิได้ลงลึกในรายละเอียด ดังนั้นผู้ที่ต้องรับผิดชอบคือ คณะ ภาควิชาของหลักสูตร โดยเฉพาะคณบดีซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดสาขาวิชามากกว่าสภามหาวิทยาลัย ภาควิชา และอาจารย์ที่เป็นเจ้าของหลักสูตรต่อจากนี้ต้องสร้างบทบาทหน้าที่ในเรื่องนี้ให้มากขึ้นและการประเมิน การตรวจสอบข้อมูลทั้งหลายควรจะนำเสนอรายงานให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยทราบถึงคุณภาพ มาตรฐานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าในปัจจุบันนี้อยู่ ณ จุดใด

ในเรื่องของคุณภาพวิชาการ เรื่องของงานวิจัย งานบริการวิชาการ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษา จะปฏิเสธมิได้ว่าถ้าขาดสองสิ่งนี้แล้ว การพัฒนาคุณภาพจะไม่เกิดขึ้น ซึ่งภาระงานสองสิ่งนี้บุคลากรจะเป็นผู้รับผิดชอบ

1. การวางแผนการพัฒนากำลังคนเป็นเรื่องใหญ่ จะต้องทำ Projection ระยะเวลา 10 – 15 ปี โดยพิจารณาว่าขณะนี้มหาวิทยาลัยอยู่ในจุดใด แล้วจัดทำแผนตามความเหมาะสม การพัฒนากำลังคนมิได้หมายถึงการส่งคนไปศึกษาต่อจนกระทั่งสำเร็จปริญญาเอกแต่เพียงอย่างเดียว สิ่งที่คิดว่ากลไกที่สำคัญจากการให้ทุนศึกษาต่อโดยใช้เงินของรัฐบาลหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยก็ตาม สิ่งที่ต้องการเห็นคือ การติดตามผู้ที่มหาวิทยาลัยส่งไปศึกษาต่อ เพราะจากการที่สังเกตจากหลายสถาบันพบว่า การส่งผู้ไปศึกษาต่อเพื่อต้องการให้สถาบันมีผู้มีคุณวุฒิปริญญาเอกเท่านั้น โดยมีได้สนใจถึงผู้ศึกษาต่อปริญญาเอกว่าไปเรียนรู้ในสิ่งใด เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สิ่งที่ได้ไปศึกษานั้นเกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างไร ตรงกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยหรือไม่ จึงคิดว่าเป็นหน้าที่ของท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะคุณบดีจะต้องติดตามดูว่าสิ่งที่นักศึกษาผู้ได้รับทุนการศึกษาต่อปริญญาเอก สิ่งที่ทำวิทยานิพนธ์ สิ่งไปศึกษาต่อ เมื่อสำเร็จการศึกษากลับมาแล้วสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา การวิจัยของมหาวิทยาลัย และในระหว่างที่ศึกษาอยู่ควรมีการติดตามอย่างสม่ำเสมอ สอบถามถึงความก้าวหน้าต่าง ๆ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้ที่ได้รับทุนการศึกษามีจิตใจผูกพันกับมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น และเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้รับทุนพร้อมที่จะกลับมาปฏิบัติงานและอุทิศตัวให้กับมหาวิทยาลัย จากประสบการณ์ที่พบปรากฏว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย จึงทำให้มหาวิทยาลัยไม่เกิดการพัฒนาและต้องเริ่มต้นใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก

2. การพัฒนาคนต้องยอมรับว่าเป็นไปไม่ได้ที่มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนบุคลากรสายวิชาการทุกคนให้ได้รับในสิ่งที่ต้องการ โดยเฉพาะในเรื่องของงานวิจัย เพราะการลงทุนเป็นเรื่องใหญ่ โดยเฉพาะสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องเครื่องมืออุปกรณ์ ทุนวิจัย สิ่งเหล่านี้ต้องใช้งบประมาณทั้งสิ้น เมื่อมหาวิทยาลัยมีบุคลากรส่วนที่มหาวิทยาลัยมีความสามารถลงทุนให้ได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องทำหน้าที่เป็น Match Maker ต้องให้บุคลากรในส่วนนี้ไปทำงานในเครือข่ายที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในต่างสถาบันได้ จะทำให้บุคลากรส่วนนี้อยู่กับมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข มิฉะนั้นแล้วบุคลากรกลุ่มนี้ภายหลังจากสำเร็จการศึกษากลับมาจะกลายเป็น Dead Wood เช่นกัน การที่บุคลากรกลุ่มนี้ได้ทำงานวิชาการเรื่องงานวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น ได้แสดงศักยภาพในเชิงวิชาการ เมื่อบุคลากรมีความรู้เข้มแข็งขึ้นแล้ว ในที่สุดก็อาจจะพัฒนาในส่วนของตนเองได้

3. การสนับสนุนเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ให้กับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาเอก เมื่อกลับมาปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยมีประสบการณ์งานวิจัยประสงค์ที่จะทำงานวิจัย มหาวิทยาลัยจะต้องให้การสนับสนุนในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบห้องสมุด กลไกสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล การติดตามงานวิจัย เรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) ต่าง ๆ จะต้องวางแผนไปพร้อมกัน และในเรื่องนี้มหาวิทยาลัยลงทุนเพียงแห่งเดียวคงจะไม่สามารถทำได้ ดังนั้น กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อาจต้องปรึกษาหารือกัน เพื่อร่วมลงทุนร่วมกันพัฒนางานวิจัยและแบ่งปันการใช้ทรัพยากร (Resource) ร่วมกัน เพราะมหาวิทยาลัยแห่งเดียวจะมีเงินไม่เพียงพอต่อการให้เงินอุดหนุน (Subsidies) ผู้ทำงานวิจัย

สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องการมองในแง่มุมมองของการมองไปข้างหน้าในเรื่องของมหาวิทยาลัย คุณภาพบัณฑิต การพัฒนาคน ในส่วนของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) แนวโน้มในอนาคตรัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณให้น้อยลงหรือเท่าเดิมจากการสังเกตพบว่า งบประมาณจัดสรรให้หน่วยงานจะเพิ่มประมาณปีละ 5 – 6% การขึ้นลักษณะเช่นนี้คือการไม่ได้ขึ้นเพราะลำพังเงินเดือนข้าราชการก็จ่ายหมดงบประมาณที่จัดสรรแล้ว จะไม่เหลือเงินถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ การพัฒนากำลังคนต่าง ๆ มหาวิทยาลัยจะทำอย่างไร การที่แนวโน้มเป็นไปในลักษณะของ Demand side Financing

จะต้องนำคนเข้าสู่ระบบ ตามปกติของผู้ปกครองยินดีจะจ่ายเงินเพิ่มที่เพื่อสรรหาสถานที่ศึกษาที่ดี มีคุณภาพให้กับบุตร (Value from Money) มหาวิทยาลัยจึงต้องยืนยันในเรื่องของคุณภาพเพื่อให้เกิดผล มีนักศึกษาเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ดังตัวอย่างที่ทุกท่านเดินทางมามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในวันนี้ ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง กระทั่งถึงปัจจุบันเนื่องมาจาก

1. Local Contribution มีส่วนร่วมจากท้องถิ่นเข้ามา ชุมชนมีส่วนเกี่ยวพัน พัฒนา และสามารถชื่นชมสถาบันสู่สายตาประชาชน มีเงินบริจาค สนับสนุน สิ่งประทับใจในการมองภาพมหาวิทยาลัย มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษาต้องการเข้าศึกษาต่อ

2. Focus Area of Study คิดทำในสิ่งที่มหาวิทยาลัยถนัด สามารถทำได้ตามความต้องการของสังคม

ในเรื่องของ Focus Area of Study เป็นสิ่งจำเป็นในส่วนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้มีจุดเน้นอยู่แล้ว สิ่งนี้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป และขณะนี้อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง อยู่ระหว่างการวางแผนนำเงินกู้เข้ามาช่วย เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาให้กับมหาวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้น เงินงบประมาณส่วนใหญ่จัดสรรในเรื่องของพื้นฐานการศึกษา ในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า เม็ดเงินในส่วนของอุดมศึกษาส่วนหนึ่งจะถูกตัดทอนลงไปสนับสนุนให้การศึกษาระดับพื้นฐาน จึงจำเป็นต้องอาศัยโครงการเงินกู้เข้าช่วย ซึ่งมีความเป็นไปได้จึงต้องพิจารณาเงินกู้ที่ได้รับมหาวิทยาลัยจะนำมาพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน หรือทำในเรื่องของการพัฒนาบุคลากร (Human Resource Development)

สิ่งที่กล่าวมานี้คงจะทำให้สามารถพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพที่สุด กลไกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างศึกษาความเป็นจริง ศึกษาข้อมูลที่ต้องการของมหาวิทยาลัย และคิดว่าข้อมูลที่ต้องการนี้จะเป็นเรื่องของสินทรัพย์ เงิน ที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ขณะนี้มีแนวทางที่จะชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากการที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ ประธานคณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัย จึงมีโอกาสได้ดูและรับผิดชอบการตรวจสอบ และขอเรียนให้ท่านคณบดีบางคณะได้ช่วยดูแลคณะให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ต่าง ๆ ในคณะจะต้องบันทึกบัญชีรายการทรัพย์สินที่มีอยู่จริง สามารถใช้งานได้ให้เป็นปัจจุบัน เพราะกรณีที่ข้อมูลทรัพย์สินไม่เป็นปัจจุบันสภาพมหาวิทยาลัยไม่สามารถพิจารณาเม็ดเงินในการวางแผนการลงทุนได้ถูกต้อง และไม่สามารถลงทุนในระยะต่อไปได้ จึงขอให้ท่านคณบดีบริหารจัดการในส่วนทรัพย์สินของคณะให้เป็นปัจจุบัน และถูกต้องตลอดเวลาจะทำให้แนวโน้มการทำงานการพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวางยุทธศาสตร์ของการพัฒนาบุคลากร

“มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงควรคิดวางยุทธศาสตร์ในเรื่องของบุคลากรเป็นลำดับแรก ถึงแม้จะออกหรือไม่ออกนอกระบบก็ต้องดำเนินการ ถ้าเรื่องบุคลากรขับเคลื่อนได้ เรื่องอื่นก็จะดำเนินการได้อย่างสะดวก”

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(นายวิระศักดิ์ วงษ์สมบัติ)

ตามตารางกำหนดการสัมมนา มีประเด็นอยู่ 2 เรื่อง คือ เรื่องออกนอกระบบและเรื่องการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ จึงขอเสนอแนะความคิดเห็น ดังนี้

1. เรื่องการออกนอกระบบ ซึ่งในวันนี้จะทราบเพียงว่ามหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบในอีก 4 ปีข้างหน้า ถ้าออกนอกระบบมหาวิทยาลัยจะต้องเตรียมตัวในเรื่องใดก่อน ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยยังไม่ออกนอกระบบในวันนี้แต่มีบางเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการอย่างเรื่องของการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่ยังมองไม่เห็นแนวทาง เมื่อได้มีการเสนอความคิดเห็นจึงประสงค์ที่จะมหาวิทยาลัยดำเนินการให้ออกมาเป็นรูปแบบจากการที่ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกูลให้ข้อเสนอแนะมหาวิทยาลัยในภาพรวมที่ต้องดำเนินการเช่นนั้น แต่มหาวิทยาลัยจะต้องพยายามหาแนวทางขับเคลื่อนให้เกิดขึ้นด้วยการดำเนินการในเรื่องที่เล็กควบคู่กันไปการออกนอกระบบคือ

การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่และผู้ที่เกี่ยวข้องมากที่สุด คือ ครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างกลยุทธ์ให้อาจารย์ยอมรับเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดี ซึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ออกนอกระบบแล้ว แต่ยังคงมีการโต้เถียงเกิดขึ้น ถึงแม้จะออกหรือไม่ก็ตาม มีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมาก คือตัวบุคลากร อาจารย์ มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้เลยถ้าอาจารย์ไม่พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง สิ่งที่ต้องยอมรับคือ ทุกคนประสงค์ที่จะได้รับค่าตอบแทนที่สูง ค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินและสิ่งที่สังคมยอมรับ มหาวิทยาลัยแห่งนี้โชคดีเพราะสิ่งที่สังคมยอมรับคือความเป็น ผศ. รศ. ศ. คณบดี และอธิการบดี จึงไม่ต้องยึดติดกับการเป็นมหาวิทยาลัยในระบบและนอกระบบ มหาวิทยาลัยจึงต้องหาแนวทางให้ตำแหน่งอันทรงเกียรตินี้ดำรงอยู่ ในส่วนของค่าตอบแทนมหาวิทยาลัยจะต้องให้มากกว่าคุณค่าของตำแหน่งด้วยการหาแนวทางเพิ่มค่าตอบแทนตำแหน่งทางวิชาการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การขับเคลื่อน การที่จะให้อาจารย์มีจิตอาสาเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีค่าตอบแทนเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก จึงต้องเร่งคิดหากฎ ระเบียบ กติการองรับเตรียมการออกนอกระบบ คือ มีภาระงานมากก็ต้องได้รับค่าตอบแทนมากตามไปด้วย จึงต้องรับคิดหาระบบใหม่ขึ้นมาเพื่อรองรับการขับเคลื่อน จึงขออนุญาตกล่าวถึงกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์) มีความรู้สึกว่าการขับเคลื่อนของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างช้ามาก จึงประสงค์ขอลาออก และไปลงนามความร่วมมือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการจัดตั้งสถาบันวิจัยที่จังหวัดนครนายก และเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าพร้อมที่จะรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีร่วม

ดำเนินการด้วย ซึ่งมีเงินลงทุนประมาณพันล้านบาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงควรคิดวางยุทธศาสตร์ในเรื่องของบุคลากรเป็นลำดับแรก ถึงแม้จะออกหรือไม่ออกนอกกรอบก็ต้องดำเนินการ ถ้าเรื่องบุคลากรขับเคลื่อนได้ เรื่องอื่นก็จะดำเนินการได้อย่างสะดวก และเมื่อช่วงเข้าท่านายกสภามหาวิทยาลัยได้พาทัศนศึกษารอบบริเวณมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จึงคิดเสนอให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีพัฒนามหาวิทยาลัยให้ใหญ่กว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงสิบเท่า มหาวิทยาลัยควรใช้ปัจจัยภายนอกมาขับเคลื่อนครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งขณะนี้ทุกฝ่ายได้กล่าวถึง AEC แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรียังคงอยู่กับที่ ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะมีการลงนามความร่วมมือ จึงขอให้ทำให้ถูกต้องจริงจัง อาจทำความร่วมมือกับสิบประเทศ ประเทศละหนึ่งมหาวิทยาลัย ก็จะมีใหญ่กว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงสิบเท่า สิ่งนี้เป็นแนวความคิดที่คาดหวังไว้ จึงขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยว่าจะมีความพร้อมเพียงใด เพราะผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัยสามารถรับอาสาได้ มหาวิทยาลัยอาจขอรับค่าปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิท่านละสองประเทศให้ช่วยชี้แนะและไปประสานงาน ซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ) สามารถรับได้ คือ ประเทศพม่า ซึ่งขณะนี้ได้เดินทางเข้าออกประเทศพม่าอยู่ประจำจึงมองเห็นช่องทาง โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีลงนามความร่วมมือกับแต่ละมหาวิทยาลัยในแต่ละประเทศอย่างจริงจัง เพื่อศึกษาจุดเด่นจุดด้อยของแต่ละมหาวิทยาลัยมาปรับใช้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และทำให้ดีกว่า เมื่อสองสัปดาห์ที่ผ่านมาได้เดินทาง

ไปประเทศเวียดนาม และมีความภาคภูมิใจในองค์ความรู้เรื่องโคมนของประเทศไทยต้องเป็นหนึ่งใน AEC ถูกต้อง องค์ความรู้เป็นหนึ่งใน แต่ขาดความใส่ใจจริงตั้งแต่ระดับรัฐบาลถึงระดับฟาร์มโคมน วันนี้บริษัทอัลฟามิลค์ในประเทศเวียดนามได้สั่งวัวจากประเทศออสเตรเลีย จำนวน 9,000 ตัว โดยใช้เทคโนโลยีจากประเทศอิสราเอล ซึ่งถ้าที่จะลงทุนถึง 360 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา และดำเนินการ 3 ช่วงระยะเวลา ปัจจุบันบริษัทนมในประเทศเวียดนามเติบโตกว่า องค์การส่งเสริมกิจการโคนม (อ.ส.ค.) ของประเทศไทยแล้วจึงชี้ให้เห็นว่าประเทศเวียดนามพัฒนาได้ดีกว่าประเทศไทย เพราะการจัดการรวดเร็วกว่า ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องดำเนินการในเรื่องของบุคลากรและลงนามความร่วมมืออย่างจริงจัง และส่งเสริมให้บุคลากรกระตือรือร้นทำตามมหาวิทยาลัยไป จึงจะเกิดการเปลี่ยนแปลง และขอเรียนให้ทราบว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่เริ่มต้นได้โดยไม่ต้องลงทุนมาก และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ส่งอาจารย์ไปฝังตัวในสถานประกอบการยังมีน้อย มหาวิทยาลัยต้องพยายามส่งเสริมศักยภาพของอาจารย์ให้ได้รับการพัฒนา ทุกวันนี้บัณฑิตในประเทศที่พัฒนามากกว่าประเทศไทย เช่น ประเทศเกาหลี บริษัทที่ใหญ่ที่สุดในประเทศหลายบริษัท มีมหาวิทยาลัยเป็นของตนเอง แต่ประเทศไทย เช่น บริษัท ซีพี มีสถาบันปัญญาวิวัฒน์เป็นของตนเอง จึงประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยทราบถึงวิธีการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ได้ดำเนินการแล้ว แต่บัณฑิตนักปฏิบัติมหาวิทยาลัยจะต้องหาวิธีสร้างให้ได้ และเป็นสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการต่อไป

ทิศทางการศึกษาที่เป็นไปตามกระแสโลก

รู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่เป็นสภาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้วยเหตุที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความรู้ มีสติปัญญา และเป็นผู้ที่มีผลงาน และสร้างมหาวิทยาลัยตั้งแต่องยังไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัย และมีผลงานที่ชัดเจนมาโดยตลอด และมีสิ่งที่คุณภูมิใจอีกสิ่งหนึ่งคือเพื่อนร่วมงานที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ล้วนเป็นบุคคลผู้มีความรู้ทั้งสิ้น จึงขอเชิญชวนชาวราชมงคลให้มีความภาคภูมิใจในสิ่งนี้

จากการที่ได้รอฟังท่านนายกสภามหาวิทยาลัย (นายสุนทร อรุณานนทชัย) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล) และ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ) รู้สึกดีใจมากที่ท่านทั้งสามเป็นผู้ที่มีความคิดกว้างไกล ทันสมัย และรู้ทิศทาง แม้ว่าจะถึงเวลาใกล้สิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว แต่ท่านก็ยังสามารถช่วยงานมหาวิทยาลัยได้จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ทิศทางทั้งหลายที่ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามชี้หน้านั้นเป็นทิศทางที่เป็นไปตามกระแสของโลก และกระแสการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และเป็นทิศทางที่ต้องเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ถ้ามีผู้ไม่เข้าใจและคิดที่จะฝืนจะทำให้ไปไม่รอด และมีผู้ฝืนจำนวนมากจึงทำให้เกิดการชłodตัวไปมาก แล้วในที่สุดก็จะเคลื่อนตัวไป ทิศทางที่ชัดเจนสิ่งหนึ่งก็คือการเปลี่ยนวิธี Financing การศึกษาจากการที่ใช้ Supply Side มาเป็น Demand Side รู้สึกดีใจมากที่ได้ยินท่านรองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล กล่าวถึง เพราะเป็นผู้ริเริ่มใช้คำ 2 คำนี้ ซึ่งเสนอขึ้นมาหลายปีแล้ว และไม่ได้รับความสนใจ จนกระทั่งถึงสมัยนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร มีโอกาสนำเสนอ นายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านตอบรับและนำไปเสนอ แต่หลังจากนั้นท่านก็ถูกปฏิบัติไป การที่นักการเมืองรับทำให้เกิดพลังอย่างมาก ที่สำคัญการบริหารในกระทรวงศึกษาธิการที่เข้าใจในประเด็นนี้ซึ่งมีความสำคัญมาก ในขอบข่ายทั่วโลกขณะนี้มีกระแสที่เป็นกระแสทั่วไป เป็นธรรมชาติ คือ กระแสการลดขนาดของรัฐบาล (Downsizing Government) ที่เป็นเช่นนี้เพราะโลกพัฒนาขึ้น คนมีความรู้มากขึ้น ความจำเป็นต้องปกครองต้องมีรัฐบาลมาสั่งการให้จัดการ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์)

ทุกเรื่องนั้นน้อยลง เพราะฉะนั้นบทบาทใดที่รัฐบาลเล็กทำได้ เช่น การบริหารการไฟฟ้า การบริหารการศึกษา การบริหารโรงพยาบาล ซึ่งมีหลากหลายมากที่เป็นภาระของรัฐบาล ภายหลังรัฐบาลเห็นว่าภาคเอกชนสามารถบริหารจัดการได้ สังคมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้น การกำกับดูแลการควบคุมจึงน้อยลง รัฐบาลจึงเปลี่ยนบทบาทจากผู้ควบคุมผู้กำกับดูแลเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนและช่วยปรับแต่งระบบให้ระบบเคลื่อนตัวได้เป็นไปได้ ความคิดเช่นนี้เกิดจากระบบเศรษฐกิจหนึ่งที่เราเรียกว่า กลไกตลาด ซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีข้อดีมาก และในขณะเดียวกันก็มีข้อเสียมาก ระบบไม่สมบูรณ์ก่อให้เกิดปัญหาหากมีการประเมินค่าเกินความเป็นจริง แต่ว่าประเมินค่าพลังกลไกตลาด

ต่ำไม่ได้ และไม่ใช้ประโยชน์จากข้อดีของกลไกตลาดเป็นการเดินทางที่ผิด แต่ถ้าปล่อยให้ไปไปตามกลไกตลาดโดยที่รัฐบาลไม่ทำอะไรเลยก็ผิดเช่นกัน จะเกิดปัญหาต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างมหึมา ที่ถูกต้องคือต้องใช้พลังของกลไกตลาดที่ดึงมาช่วยการบริหารจัดการทางเศรษฐกิจและสังคม และในขณะเดียวกันต้องช่วยปรับแต่งผลพลอยได้ ผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กลไกตลาดที่มีพลังดีไปสร้างคุณงามความดีสร้างคุณูปการอย่างมาก ก็มีผลเสียตามมา ที่ต้องปรับแต่งจึงเป็นเหตุผลของการดำรงอยู่ของรัฐบาลที่มีหน้าที่ปรับแต่งช่วยให้กลไกตลาดทำงานเต็มที่ เพราะฉะนั้นให้ทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจจะหันมาให้โอกาสกับกลไกตลาดทำงานมากขึ้น หลายอย่างที่กลไกตลาดทำไม่ได้ เช่น กลไกป้องกันประเทศ การทูตระหว่างประเทศเอกชนทำไม่ได้ แต่การไฟฟ้า การศึกษา โรงพยาบาล การสร้างทาง ในระยะหลังรัฐบาลให้ภาคเอกชนมาร่วมทำจึงเป็นการพิสูจน์และแข่งขันกันระหว่างกิจการที่รัฐบริหารจัดการและเอกชนบริหารจัดการ แต่เนื่องจากกิจการต่าง ๆ รัฐเป็นผู้ดำเนินการมาก่อนจึงเกิดการได้เปรียบ เมื่อดำเนินการเป็นระยะเวลานาน ซึ่งกลไกตลาดก็ทำงานและภายใต้ความเสียเปรียบของภาคเอกชน แต่ภาคเอกชนมีความสามารถในการแก้ปัญหาข้อเสียเปรียบในการพิสูจน์ตนเอง จึงทำให้ข้อดีมีบทบาทเกิดขึ้นได้ แข่งขันได้ แต่แพงทุกอย่างไม่ได้เพราะยังต้องมีบทบาทของรัฐอยู่ สิ่งที่น่าประหลาดใจเห็นคือการติดตั้งโทรศัพท์ ซึ่งสมัยก่อนจะติดตั้งโทรศัพท์ได้ยากมาก แต่ปัจจุบันสามารถติดตั้งได้อย่างง่าย รวมถึงการมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย รวมถึงราคาถูกลงและมีบริการที่ดีขึ้นกว่า มหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลกำลังเผชิญกับการท้าทายสิ่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลของรัฐ ถ้าหากไม่ปรับตัวก็จะเผชิญภาวะขาดทุน เช่น องค์กรโทรศัพท์ ซึ่งอาศัยรายได้จากสัมปทาน

ในเรื่องของการศึกษา การที่ประเทศไทยยอมให้เอกชนจัดตั้งโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่ดีแต่ใช้เวลานาน ซึ่งยังพิสูจน์ได้ว่าสถานศึกษาของรัฐบาลดีกว่า โรงเรียนและมหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งดีบางแห่งคุณภาพยังใช้ไม่ได้ ขึ้นอยู่กับกระบวนการพัฒนา ขณะนี้ประเทศไทยได้พัฒนาการศึกษามาระยะหนึ่งแล้ว ผู้ที่มหาวิทยาลัยส่งไปศึกษาต่อเพื่อเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ขณะนี้ถึงเวลาเกษียณอายุราชการแล้ว พร้อมทั้งเกิดปรากฏการณ์คนแก่ข้างล่างยังสามารถทำงานได้ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่เกษียณจากความเป็นข้าราชการได้สร้างชื่อเสียง สร้างความเป็น Professor สร้างความมีชื่อเสียงในสังคมและมีได้เป็นข้าราชการ ได้ไปปฏิบัติหน้าที่อาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยเอกชนและมีชื่อเสียงดังกว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของรัฐ กำลังสะสมพลังขึ้นระยะหนึ่งจะถึงจุดเปลี่ยน ถ้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ยังสู้ด้วยระบบความเป็นข้าราชการ รักความเป็นข้าราชการที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการ บางอย่างทำในลักษณะของความเป็นข้าราชการไม่ได้ คนที่เป็นข้าราชการก็ควรภูมิใจเป็นข้าราชการต่อไป แต่การพัฒนาการศึกษาต่อไปจะรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีใช้ข้าราชการ แต่สามารถเป็นศาสตราจารย์ได้เช่นกัน การที่จะต่อต้านกระแสด้วยการเรียกคืนความเป็นข้าราชการคิดว่าไม่อาจกระทำได้ แนวความคิดของการเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบให้มีความคล่องตัว ต้องการสร้างความเป็นสถานภาพของคนอีกชุดหนึ่งควรจะเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม คือผู้ที่เป็นการที่ได้รับการยอมรับ มีค่านิยมและได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพออย่างมีศักดิ์ศรีเพราะเป็นผู้มีความรู้เป็นผู้นำทางความคิดเป็นผู้ทำประโยชน์ให้สังคม เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในความมีคุณค่ามีใช้ยอมรับเพราะเป็นข้าราชการในแต่ละระดับ ซึ่งในต่างประเทศขณะนี้เป็นอย่างนั้น อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีใช้ข้าราชการและได้รับการยอมรับจากสังคม เพราะความรู้ความดีงาม ถ้าหากมหาวิทยาลัยจะสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ สามารถสร้างบุคคลที่จะมารับช่วงต่อไป ซึ่งมีใช้ข้าราชการต่อไปแล้วให้มีสถานภาพที่ดีเป็นที่ยอมรับ มีความรู้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติทางวิชาการ เป็นผู้นำทางความคิด ทางปฏิบัติของสังคมได้ สิ่งที่กำลังนี้ต้องประกอบด้วยความเป็นผู้มีความรู้ มีศีลธรรม และยังคงมีสถานภาพทางการเงินที่ดีด้วยในความตั้งใจของการ

เป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ คือ การให้อาจารย์มีสิ่งตอบแทน (Compensation) มากพอจะสามารถดึงดูดให้ผู้ที่มีความสามารถเข้ามาเป็นอาจารย์อย่างต่อเนื่อง และรักษาอาจารย์ที่มีความสามารถให้อยู่ต่อไปและพัฒนาความเป็นอาจารย์ต่อไปให้มากขึ้น การที่มีอาจารย์ที่ไม่เข้าใจในจุดนี้จึงรังเกียจกลัวว่าสถานภาพ (Status) ของความมั่นคงทางอาชีพที่จะลดลง การยอมรับจากสังคมจะลดลง ในความเป็นจริงแล้วอยู่ที่การจัดการ (Treat) ตัวเองของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องศึกษาถึงระบบการควบคุมแบบใหม่ภายใต้การควบคุมแบบใหม่ซึ่งเบากว่าเดิม ศึกษาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะสามารถสร้างสถานภาพของการยอมรับของผู้ที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไม่ใช่ข้าราชการให้มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีมีรายได้ดี มีสวัสดิการ มีความมั่นคงในอาชีพ มีโอกาสในความเจริญก้าวหน้าได้ จึงคิดว่าต้องมีแผนในการไปศึกษาโครงสร้างของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งมีหลายแห่งที่ออกนอกระบบแล้ว และมหาวิทยาลัยสามารถคิดได้มากกว่านั้น มีบางอย่างที่ยังมีได้ใช้กติกาของการเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ ที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่ออาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งยังมีช่องทางที่ทำได้มากกว่านั้น จึงต้องศึกษาหาแนวทางที่สามารถจะทำได้ สิ่งที่ดีคืออาจารย์จะห่วงเงินบำนาญเมื่อไม่ได้เป็นข้าราชการจะไม่ได้รับบำนาญ จึงต้องสร้างระบบบำนาญของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีความมั่นคง มีหลักประกัน มีผลตอบแทนที่ดีกว่าข้าราชการซึ่งสามารถทำได้ตามกฎหมายและมีวิธีการทำ และคิดว่าเงินบำนาญข้าราชการที่ได้รับนั้นเป็นเงินที่น้อยไม่เพียงพอใช้จ่ายต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมปัจจุบัน มหาวิทยาลัยจึงสามารถที่จะทำให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้และทำให้ดีขึ้นและให้สามารถพอใช้ได้ และเป็นเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยต้องทำรวมถึงเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ ที่ข้าราชการได้รับ เช่น ค่าเบี้ยประชุม ค่าล่วงเวลา ค่าเสื้อผ้าไปต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้มหาวิทยาลัยสามารถทำได้ แต่ต้องทำอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบ มีกติกา และทำอย่างมีเหตุผล

ในเรื่องของ Health Insurance ข้าราชการสามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ ในปัจจุบันนี้ค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการเกิดค่าน้อยลง เนื่องจากมีบัตรทอง และบัตร 30 บาท รักษาได้ทุกโรค ในเรื่องค่ารักษาพยาบาลมหาวิทยาลัยสามารถออกแบบใหม่และจัดสร้างระบบขึ้นใหม่ได้ ในอีกมิติหนึ่งมหาวิทยาลัยต้องมุ่งพัฒนา Human Resource ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยต้องพยายามสร้างให้บุคลากรมีความทันสมัย มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและให้โอกาสบุคลากรเข้ารับการศึกษาอบรม ลาราชการไปทำงานในองค์กรเอกชน ไปทำงานในองค์กรระหว่างประเทศ ลาไปศึกษาต่อต่างประเทศ ไปศึกษาดูงานต่างประเทศ มหาวิทยาลัยต้องสร้างโอกาสเหล่านี้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ไม่ล้าสมัย ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน จะทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบสามารถดำเนินไปได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ สิ่งที่ได้กล่าวมานี้มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการจัดทำแผน ศึกษาจุดต่าง ๆ ในแต่ละมิติแต่ละด้าน ต้องมีการระดมความคิดและจัดวางระบบขึ้น

ในอีกประเด็นหนึ่งที่รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) คือการส่งบุคลากรไปศึกษาต่อให้ตรงตามความต้องการของมหาวิทยาลัยเป็นมิติที่สำคัญจึงขอเสริมในสองมิติ คือ นอกจากที่มหาวิทยาลัยต้องการผู้ที่มีความถนัดความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการเรียนการสอนแล้ว มหาวิทยาลัยยังต้องสนใจสร้าง Brain และ Leadership ในองค์กรหนึ่งๆ จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ขยายตัวได้ มีอนาคตจะต้องมีความต่อเนื่องของผู้นำทางความคิดและผู้ที่มีความสามารถ เพราะฉะนั้นจึงประสงค์ที่จะเห็นโครงการค้นหาช้างเผือกและส่งไปศึกษาต่อ ซึ่งถือว่าเป็นการลงทุนระยะยาว และในขณะนี้ทราบว่ามหาวิทยาลัยส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อจำนวนหนึ่ง จึงประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครคนเก่ง โดยประกาศทั่วประเทศไทย โดยไม่มีข้อแม้ว่าจะยากจนหรืออยู่ไกล และส่งไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยต้องการ และมีข้อผูกพันว่าสำเร็จการศึกษาแล้วต้องมาทำงานที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และต้องมีโครงการดูแลให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถอยู่ได้ในมหาวิทยาลัย สามารถใช้วิชาความรู้อย่างคุ้มค่าและมีความภาคภูมิใจ มีศักดิ์ศรีได้รับเงินเดือนดีสามารถอยู่ได้ แต่เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะมีความยากลำบากในการ

สรรหาผู้ที่มีระดับมันสมองชั้นดีเยี่ยมเพราะมหาวิทยาลัยต้องยอมรับว่าระดับตำแหน่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีได้อยู่ในลำดับสูงสุดของประเทศไทย แต่มีมหาวิทยาลัยแห่งอื่นสรรหาบุคคลเหล่านี้ไปก่อน มหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถสรรหาผู้ที่มีคุณภาพสูงขนาดนั้นได้ มหาวิทยาลัยอาจต้องเลือกผู้ที่มีคุณภาพรองลงมาและต้องมีความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leadership) ในวงวิชาการที่มหาวิทยาลัยมีความถนัดทางด้านเทคโนโลยี เช่น ด้านการเกษตร ไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง หรือสาขาอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยต้องการคัดเลือก ให้มาเป็นมันสมองที่มีคุณภาพที่จะรับช่วงต่อไป และเป็นผู้นำทางความคิด เป็นผู้นำทางการปฏิบัติในสังคม มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีผู้นำทางสังคม ขณะนี้บทบาทผู้นำทางความคิดที่จะดึงสังคมให้สูงขึ้นของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยยังมีน้อยมาก เมื่อมองดูแล้วจะมีความกล้าหลังมากกว่าภาคเอกชนที่ทันสมัยหลายแห่ง เพราะมีบริษัทภาคเอกชนที่เก่งและลงทุนจำนวนมาก เพื่อดึงดูมันสมองดังกล่าวไปพัฒนาได้สูงกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจึงยังมีได้อยู่ในแนวหน้าขององค์ความรู้ที่จะดึงระดับคุณภาพทางวิชาการให้สูงขึ้น การที่มหาวิทยาลัยจะทำได้จำเป็นต้องสร้าง สะสมคน และคนที่มีอยู่ต้องส่งไปพัฒนา แต่ต้องสร้างระดับมันสมองให้กับคนรุ่นหลังที่มองไปข้างหน้า 20 ปี หน่วยงานที่สร้างบุคลากรประเภทนี้คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่ง ดร.ปวย อึ้งภากร เป็นผู้สร้างไว้เมื่อสมัยที่ท่านดำรงตำแหน่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อ 40 ปีที่ผ่านมาโดยให้ทุนการศึกษาเป็นทุนของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งผู้บริหารปัจจุบันนี้เป็นนักเรียนทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยทั้งสิ้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็สร้างบุคลากรประเภทนี้ไว้ รัฐบาลไทยสร้างโดยวิธีให้ทุน ก.พ. กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ มีนักเรียนทุน ด้วยการบ่มเพาะให้บุคคลเหล่านี้เติบโตขึ้นเพื่อรับช่วงการบริหารกระทรวง กรมต่าง ๆ ต่อไป แต่จะมีทั้งผู้ที่สำเร็จและไม่สำเร็จ และประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยมีโครงการสร้างสมอง และสร้างผู้นำอย่างเป็นระบบ

การประชุมที่ท่านประธานดำเนินการอยู่ในขณะนี้เป็นสิ่งที่ดี ได้มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้กว้างขวาง ทั้งนโยบายรัฐบาล และได้บรรยายถึงทิศทางต่าง ๆ และในช่วงหลังได้มีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน จึงขอให้สนทนาปรึกษาหารือกันในแต่ละประเด็นมากกว่าการนำเสนอที่ละคน คือ การที่มีผู้เปิดประเด็นในเรื่องใด ขอให้ทุกท่านนำเสนอในประเด็นเดียวกันและได้แย้งแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หรือไม่เห็นด้วย และถามคำถาม

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัย (นายสุนทร อรุณานนท์ชัย) แจ้งที่ประชุมให้ทราบถึงอธิการบดีที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัด เชียงราย (รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ) มอบหมายให้รอง อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ชยาพร วัฒนศิริ) กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแทน เนื่องจากติดภารกิจที่กรุงเทพฯ และเมื่อรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ ฟ้าหลวง กล่าวต้อนรับเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอเชิญทุกท่านเสนอความคิดเห็นต่อไป

คำกล่าวต้อนรับรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (รศ.ดร.ชยาพร วัฒนศิริ)

กราบสวัสดีทุกท่าน ขอต้อนรับเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย คิดว่าหลายท่านคงเคยมาเยี่ยมและ บางท่านอาจจะมาเป็นครั้งแรก ในวันนี้ขออนุญาตเป็นตัวแทนของอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.วินชัย ศิริชนะ) ซึ่งท่านอธิการบดีมีความตั้งใจที่จะดูแลรับรองคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้วยตนเอง ดังที่นายกสภามหาวิทยาลัย (นายสุนทร อรุณานนท์ชัย) ได้กล่าวแล้วแต่เนื่องจากต้องเดินทางกลับไปยังกรุงเทพฯ ช่วงบ่ายเมื่อวานเพราะติดภารกิจมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งใจมาประชุมที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่วชิราภรณ์แห่งนี้ เป็นสถานที่ที่เหมาะสมต่อการใช้เป็นสถานที่สำหรับการจัดประชุม เพราะมีความเงียบสงบ ห่างไกลจากการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับภาระงานประจำด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพราะระบบคลื่นโทรศัพท์หลายบริษัทจะถูกรบกวนจนไม่สามารถติดต่อกันได้

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชยาพร วัฒนศิริ)
การกล่าวต้อนรับ

ในบางขณะอีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้ปัญญา เสนอแนวนโยบายที่จะได้ปฏิบัติงานกันอย่างแท้จริง ในฐานะที่เป็นผู้อยู่ไกลเหนือสุด ทุกครั้งที่มีแขกมาเยือนถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งและมีความรู้สึกยินดีและ มีความสุขในการทำงาน การพัฒนาระบบของสถาบันการศึกษาจะต้องร่วมมือและดำเนินการร่วมกัน สิ่งใดเป็นโอกาส หรือเป็นศักยภาพที่สามารถร่วมมือที่จะพัฒนา คิดว่ามหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวงยินดีอย่างยิ่ง เพราะมีความตั้งใจที่จะทำงาน โดยเฉพาะผู้ที่ตั้งใจที่จะมาเยี่ยมโดยที่คิดว่ามหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวงเป็นประตูสู่อาเซียนไปแล้ว เพราะถ้ามีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ก็จะมาเยี่ยมที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นประจำ ในหนึ่งสัปดาห์จะมีผู้มาเยี่ยมมหาวิทยาลัยหลายกลุ่มหลายคณะและที่สำคัญมีกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ แม้แต่คณะทูตหลายประเทศก็ได้เข้ามาเยี่ยมมหาวิทยาลัย และสนทนากันในเรื่องของ AEC ในสัปดาห์ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้จัดโครงการข้ามโขงสู่ AEC โดยทูตไทยประจำประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศมาพบปะกันที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสที่ยาก และคิดว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีโอกาสหลายอย่างก็ยินดีขอกล่าวต้อนรับอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณทุกท่าน

การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายอย่างที่คิด

“ในการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตัดสินใจที่เปลี่ยนแนวทางมหาวิทยาลัยจากการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมีเป้าหมายในปี พ.ศ. 2559 เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายอย่างที่คิด”

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเอก รัชชัย เกื้อสกุล)

เรียนท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกท่าน เรื่องที่จะนำเสนอในที่ประชุมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตัดสินใจที่เปลี่ยนแนวทางมหาวิทยาลัยจากการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมีเป้าหมายในปี พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายอย่างที่คิด จากการสังเกตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อปี พ.ศ. 2531 ซึ่งขณะนี้ผ่านมา 20 กว่าปีมาแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังไม่มีการประเมิน และยังไม่ทราบผลการประเมิน แม้แต่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในขณะนี้บุคลากรบางส่วนเป็นข้าราชการบางส่วนเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย การจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะเป็นได้อย่างมากหรืออย่างน้อย ในการที่มหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่

จำนวน 47 แห่ง มีมหาวิทยาลัยถึง 26 แห่ง ยังไม่ประสงค์ที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ มีมหาวิทยาลัยเพียง 20 แห่ง รวมถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยที่พร้อมจะไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีมหาวิทยาลัย 1 แห่งที่ยังไม่ตัดสินใจ ในมหาวิทยาลัย ทั้ง 47 แห่งนี้ การจะก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น บุคลากรบางกลุ่มมองแต่ความคล่องตัวที่ต้องการความอิสระเสรีในการบริหารจัดการ เช่น การเรียกเก็บค่าหน่วยกิตเพิ่ม ซึ่งการตัดสินใจอยู่ที่สภามหาวิทยาลัยกับอธิการบดี กรณีที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีร่วมมือกัน มหาวิทยาลัยแห่งนั้นก็เปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยเอกชนที่จะดำเนินการสิ่งใดจะขึ้นกับบุคคลกลุ่มนี้ ทั้งด้านนโยบายและด้านการปฏิบัติงาน จึงมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงไม่มีทางเลือกเพราะได้ตั้งเป้าหมายไว้แล้วว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ความรู้สึกในเบื้องต้นไม่เห็นด้วย ได้เคยเข้าร่วมสัมมนาตั้งแต่วิธีใหม่ ๆ โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งในที่ประชุมมีความเห็นที่แตกต่างกันมาโดยตลอด จึงประสงค์ที่จะเห็นมหาวิทยาลัยเป็นสัญลักษณ์ของประเทศยังเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐอยู่เช่นเดิม เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีลักษณะเหมือนประเทศอังกฤษเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่มีค่าหน่วยกิตราคาถูก เป็นระยะเวลายาวนานตลอดไป แต่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มิได้เป็นเช่นนั้น ประสงค์ที่จะออกนอกระบบเพราะฝ่ายบริหารต้องการมีอิสระ ต้องการมีอำนาจ และการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้ว ก็ยังไม่สามารถทำนายอนาคตได้ว่าจะเป็นอย่างไร การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สิ่งแรกที่จะต้องเปรียบเทียบ คือ รูปแบบของกฎหมายจะใช้รูปแบบ

ของมหาวิทยาลัยแห่งใด เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือ มหาวิทยาลัยแห่งอื่นมาเป็นรูปแบบตัวอย่าง ต้นแบบที่มหาวิทยาลัยนำใช้จะเป็นประโยชน์สูงสุด สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มิใช่มหาวิทยาลัยที่มีลักษณะเช่นนั้น เพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่รูปแบบที่ชัดเจนที่ประสบความสำเร็จยังไม่มีรูปแบบที่ดีที่สุด เมื่อพิจารณาแบบแล้วจะต้องพิจารณาถึงรูปแบบของกฎหมายที่จะบัญญัติใช้ในแต่ละมาตราซึ่งสมควรไปคัดลอกจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่นมาปรับปรุงแก้ไข คงจะไม่ใช่วิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง เพราะในขณะนี้ยังมองไม่เห็นร่างพระราชบัญญัติใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยมีเวลาเพียง 4 ปี การที่ร่างกฎหมายหนึ่งฉบับ จะต้องมีการตรวจสอบและโครงสร้างของกฎหมายใหม่ การกำหนดยุทธศาสตร์ การกำหนดแผนปฏิบัติการ การกำหนดแผนแม่บท การก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐต้องก้าวไปอย่างมั่นคงไม่ตกต่ำลง ข้าราชการต้องมีขวัญและกำลังใจ มีความมั่นคงในอาชีพ ท่านทั้งหลายเป็นข้าราชการของรัฐ แต่ต่อไปจะเปลี่ยนสภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสิ่งที่เกิดขึ้นกับพนักงานมหาวิทยาลัย คือ กฎระเบียบที่ผู้คุมนโยบายจะเป็นผู้กำหนดการร่างระเบียบการบริหารงานบุคคล ความมั่นคงในงานที่ทำสวัสดิการที่ได้รับ รวมถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่จะไม่ได้รับ ทุกท่านจึงต้องตรวจสอบถึงความมั่นคงในอาชีพระหว่างการเป็นข้าราชการกับการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วจึงเลือกในสิ่งที่ต้องการจะเป็นเงินเดือนอาจเพิ่มขึ้นสองถึงสามเท่า การช่วงชิงมีมากขึ้น มหาวิทยาลัยแห่งที่เล็กๆ จะอยู่ไม่ได้ อาจารย์ที่ดีและเก่ง จะถูกมหาวิทยาลัยแห่งที่ใหญ่กว่าซื้อตัวไป สิ่งหนึ่งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พึงตระหนัก ก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยมีอาชีพที่ต้องการพัฒนาบุคลากรด้านอาชีวศึกษาแบบมีอาชีพ ซึ่งเป็นรูปแบบของมหาวิทยาลัยอีกลักษณะหนึ่งจึงกล่าวได้ว่าการเตรียมตัวเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ซึ่งไม่ทราบว่ามีมหาวิทยาลัยมีความพร้อมเพียงใด จึงขอเสนอข้อคิดเห็นไว้ อย่างไรก็ตามในท้ายที่สุดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะต้องก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพราะทุกท่านประสงค์ที่จะเป็นเช่นนั้น เพราะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐสามารถดำเนินการใดๆ ได้ และในขณะเดียวกันก็จะเกิดการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และขณะนี้มหาวิทยาลัยเอกชนเริ่มจะขาดทุน และจะต้องเลิกกิจการเป็นมหาวิทยาลัย เพราะนักศึกษาลดลง เกิดการแย่งชิงนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย และการที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมีการพัฒนาได้เติบโตมีความก้าวหน้าในหลายด้าน แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเมื่อออกนอกระบบแล้ว จะมีโอกาสพัฒนาได้ก้าวหน้า เช่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงหรือไม่ จะสามารถรับนักศึกษาที่มีเกรดตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป หรือไม่ จึงขอเสนอแนะข้อคิดเห็นว่าการเตรียมตัวเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องใหญ่ หากยังขาดความพร้อมจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมในเวลาสี่ปี ถ้าสี่ปียังขาดความพร้อมก็สามารถขยายเวลาต่อไป จนกระทั่งมหาวิทยาลัยจะมีความพร้อมเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในหลายเรื่อง เช่น ค่าหน่วยกิตเพิ่ม นักศึกษาไม่สามารถเรียนได้ โอกาสของนักศึกษาจะน้อยลง ดังนั้นทุกท่านจะต้องคิดว่าจะทำอย่างไร ให้มหาวิทยาลัยเติบโตได้เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และขอเสนอข้อคิดของการจัดลำดับขั้นตอนการทำงานในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐให้ถึงจุดเริ่มต้น โครงสร้างมหาวิทยาลัยรูปแบบกฎหมายที่บัญญัติ แนวทางการดำเนินการที่ต้องเป็นขั้นตอน จนกระทั่งเข้าสู่สี่ปี ขอขอบคุณ

การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีตัวแปรและปัจจัยมากที่ต้องพิจารณา

“การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีตัวแปรและปัจจัยมากที่ต้องพิจารณาและมีความหลากหลายมาก นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบ ความคิดเชิงระบบจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการจัดการศึกษา”

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)

การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีตัวแปรและปัจจัยมากที่ต้องพิจารณาและมีความหลากหลายมาก นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบ ความคิดเชิงระบบจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการจัดการศึกษา การคิดเชิงระบบจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย การที่อาสาสมัครเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เนื่องจากพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามมาตรา 7 ที่กำหนดว่ามหาวิทยาลัยจะผลิตบัณฑิตด้านอาชีวศึกษาที่สามารถปฏิบัติงานได้

เพื่อเศรษฐกิจ ในช่วงเช้าท่านรองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล กล่าวถึงเรื่อง Supply Side Finance และ Demand Side Finance ข้อเท็จจริง เรื่องนี้กล่าวผ่านมาสืบถึงสี่สิบปีแล้ว และมองคนละประเด็น เมื่อกล่าวถึงการจัดการศึกษาเพื่อที่จะตอบ Supply Side มองด้านการศึกษาว่าจะสามารถผลิตนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาได้ จำนวนเท่าใด ในขณะที่เดียวกันทางด้าน Demand Side หมายถึงด้านของนักศึกษาเรื่องการเรียนเป็น Social Demand ขณะนี้ Supply Side มองแบบด้านของรัฐบาล ในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน แต่ Supply Side และ Demand Side ยังมีข้อคำตอบ เพราะเหตุว่าสิ่งที่สำคัญกว่า คือ Demand Side ด้านเศรษฐกิจ มีใช้ Demand Side ทางด้าน Supply Side เมื่อเริ่มทำงานมีความสนใจต้องการที่จะเรียนรู้ถึงวิชาการที่จะทำให้ให้นักศึกษามี Impact กับงานที่ทำ จึงศึกษางานอุตสาหกรรมในหลายประเทศ ซึ่งมองเห็นภาพแตกต่างกัน และมีความรู้สึกกว่า Demand Side ทางด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญสูง จากการสังเกตประเทศสิงคโปร์ได้วางแผนเศรษฐกิจโดยวางแผนด้วย Economic Development Board (EDB) เมื่อกำหนดทิศทางเศรษฐกิจแล้ว จะหันมาพิจารณาตัวบุคคล ในที่สุด EDB ได้ดำเนินการ (Operate) โดยใช้คนของ EDB บริหารมหาวิทยาลัยใหม่ๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวางแผนทางด้านเศรษฐกิจ กำลังคน และแผนของระบบทั้งหลายในทิศทางเดียวกันความมีประสิทธิภาพทางการผลิต ประสิทธิภาพทางการพัฒนาเศรษฐกิจจึงมีผลสำเร็จสูง เมื่อมองประเทศไต้หวันมีลักษณะเช่นเดียวกัน เมื่อช่วงเช้าท่านศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ กล่าวถึงเรื่องเศรษฐกิจ

ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่ง และจะทิ้งปัจจัยทางเศรษฐกิจไม่ได้ เพราะที่ผ่านมาเป็น Free Market Economy ที่ปล่อยให้ Private Factor ดำเนินการไปตามแผนการผลิต แผนการพัฒนา และวิธีการพัฒนาของประเทศไทยมีข้อเสียดังที่ท่านศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ กล่าวแล้ว คือ จะต้องพึ่งทุกอย่าง สมัยก่อนพึ่งเงินเพื่อทำนา เมื่อทำอุตสาหกรรมก็พึ่งการนำเข้าโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดจากต่างประเทศ ต่อมาพึ่งการนำเข้าจากต่างประเทศ พึ่งการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น การพึ่งทุกอย่างทำให้คนไทยขาดโอกาสที่จะพึ่งตนเอง ทุกท่านต้องเข้าใจถึงความสำเร็จของลูกศิษย์ว่า จะต้องอยู่บนพื้นฐานที่ต้องช่วยเหลือตนเองได้แต่รัฐบาลไม่ได้คิดนอกกรอบ คิดแต่ในกรอบซึ่งช่วยเหลือตนเองไม่ได้ จึงเกิดปัญหาประสิทธิภาพในการผลิตของอุตสาหกรรมจะต่อสู้กับประเทศอื่นไม่ได้ และจะเข้า AEC ในอีก 3 ปีข้างหน้าก็จะพึ่งตนเองไม่ได้อีกต่อไป ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องสร้างคนให้ตอบสนองการผลิตให้มีประสิทธิภาพการผลิต จึงคิดว่าเรื่องปัจจัยก็ดี การทำวิจัยพัฒนาก็ดี แต่ถ้าทำไปแล้วไม่ส่งเสริมต่อการสร้างขีดความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพในการผลิตประเทศไทยจะเกิดความล้มเหลว ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจะต้องมองภาพดังกล่าวข้างต้น และมองเห็นประเทศจีนที่เป็นคอมมิวนิสต์ที่ล้มเหลว แต่ขณะเดียวกัน จีนนำระบบสังคมนิยมมารวมกับระบบประชาธิปไตยที่เป็นตลาดการค้าเสรี แล้วเกิดแนวคิดใหม่ และเห็นประเทศไต้หวัน ประเทศเกาหลี สิงคโปร์ ที่เป็นประเทศประชาธิปไตยเช่นกันมีเสรีประชาธิปไตย แต่ประเทศเหล่านี้ปกป้องการทำในเชิงของ Socialistic ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยปล่อยเสรีในทุกเรื่องและพึ่งพาทุกอย่าง ด้วยเหตุนี้คนไทยจึงขาดโอกาสและเกิดความล้มเหลว เนื่องจากระบบเศรษฐกิจล้มเหลวด้วย จึงเรียนว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ในการพิจารณาจะต้องพิจารณาเป็นระบบนี้เป็นเรื่องแรก

ในขณะนี้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายใน 3 ปีข้างหน้า จะเป็นจุดเปลี่ยน (Turning Point) ที่สำคัญที่สุดที่มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างคนให้สามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากขึ้น การที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วไม่มีงานทำเพราะไม่สามารถทำงานได้และไม่ต้องการทำงานที่หนัก เนื่องจากเป็นผู้ที่สนใจงานอุตสาหกรรม และขณะนี้ผู้ประกอบการบริษัทสองถึงสามแห่ง ได้มองเห็นภาพว่าบางอาชีพ เช่น ช่างอุตสาหกรรม ช่างเชื่อม เป็นอาชีพที่ขาดแคลน บริษัทไม่สามารถหาคนทำงานได้ เพราะนักศึกษาไม่ต้องการทำอาชีพช่างเชื่อม บริษัทเอกชนจึงต้องสร้างโรงเรียนเพื่อสอนคนงานให้ฝึกงานช่างเชื่อมโดยได้รับเงินเดือน ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นที่สำคัญที่สุดคือต้องมองทั้ง 3 ประเด็น เพื่อป้องกันการเดินหลงทางต่อไป

การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่ทำทนาย

“การที่มหาวิทยาลัยจะก้าวออกไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะทำให้สามารถพัฒนาการได้อย่างดีมาก และเป็นสิ่งที่ทำทนายเพราะการที่มีผู้ที่เคยอยู่ในระบบ เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ จะทำให้เกิดการแข่งขันและเกิดความกระตือรือร้น เพราะมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน”

กำหนดการสัมมนาในตารางมี 2 เรื่อง คือ การจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอย่างไร และการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ จึงขอเสนอแนะในภาพรวมทั้ง 2 เรื่อง ในความเป็นจริงแล้วจุดมุ่งหมายของทุกท่านในที่ประชุมมีความต้องการที่จะได้บัณฑิตนักปฏิบัติอย่างมาก เพราะประเทศไทยขาดแคลนมาก จากการที่อยู่ในสาขาวิชาชีพ พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะผลิตบัณฑิตเพื่อออกมาปฏิบัติงานในสำนักงานไม่ประสงค์ออกไปปฏิบัติงานภาคสนาม โดยมีเป้าหมายในการทำงานเป็นนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัย จะมีบัณฑิตจำนวนน้อยมากที่จะปฏิบัติงานภาคสนาม จึงทำให้ขาดแคลนบัณฑิตที่จะทำงานในภาคสนาม และทำให้เกิดการแข่งขันการสมัครงานสำนักงาน ถ้าหากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายที่ชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยจะสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติก็ต้องทำให้ได้ และจะต้องเริ่มจากหน่วยงานคณะที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะต่างๆ แล้วจะออกไปทำงานทางด้านนักปฏิบัติ จากการสังเกตเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาที่ผ่านมาทุกคนไม่ประสงค์ไปทำงานภาคสนาม จึงเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย คณะต้องสร้างให้เกิดบัณฑิตนักปฏิบัติให้ได้ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น จะทำให้ผู้ประกอบการมุ่งตรงมารับบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพราะสถาบันแห่งอื่นไม่มีบัณฑิตนักปฏิบัติ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจะต้องพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแตกต่างจากสถาบันอื่น

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(พลเรือเอก ฐนิช กิตติอำพน)

อย่างแท้จริงโดยเฉพาะคณะเทคโนโลยีการเกษตร ต้องสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติที่สามารถทำงานในภาคสนามได้มากกว่าที่จะมุ่งทำงานด้านวิจัยการเกษตร เพราะมีมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่มีความสามารถสูงด้านงานวิจัยการเกษตรดำเนินการวิจัยอยู่แล้ว

สำหรับเรื่องของออกนอกระบบ หรือการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในมุมมองของการเป็นมหาวิทยาลัยในระบบ จะมีการพัฒนาการที่ดำเนินการได้อย่างช้ามาก และมหาวิทยาลัยต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบ และส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีชื่อเสียงของโลกเป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการจะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ตามขั้นตอน โดยเฉพาะต้องยึดถือระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรี ทำให้คิดนอกกรอบได้ยากมากในทุกเรื่อง เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารจัดการ การบริหารบุคลากร เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก

การที่มหาวิทยาลัยจะก้าวออกไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะทำให้สามารถพัฒนาการได้อย่างดีมาก และเป็นสิ่งที่ทำทนาย เพราะการที่มีผู้ที่เคยอยู่ในระบบ เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ จะทำให้เกิดการแข่งขันและเกิดความกระตือรือร้น เพราะมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน จากการที่เคยปฏิบัติงานในระบบถึง 35 ปี เมื่อออกนอกระบบด้วยการปฏิบัติงานด้านบริหาร องค์การมหาชนซึ่งปรับเปลี่ยนวิธีบริหารจัดการ ด้วยวิธีการคิดนอกกรอบ และถูกประเมินผลทุกปีก่อนลงมือปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการจัดทำกำหนดกรอบการทำงานให้กับองค์กรและถูกประเมินโดยคณะกรรมการทำหน้าที่ประเมิน 360 องศา ประเมินทุกเรื่องปีละ 2 ครั้ง และตัดสินผลการประเมินการปฏิบัติงานในเกณฑ์ผ่านและไม่ผ่าน และกำหนดให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาจัดทำกรอบการปฏิบัติงาน เมื่อถึงกำหนดเวลาการประเมินผลการปฏิบัติงานก็จะทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาว่าได้ผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมายหรือไม่ ดังนั้น ข้าราชการที่อยู่ในระบบและไม่กระตือรือร้นในการทำงานจะเกิดอาการหวาดกลัวที่มหาวิทยาลัยจะต้องออกนอกระบบ เมื่อมหาวิทยาลัยถึงจุดออกนอกระบบ ก็จะเกิดการปรับระบบให้เข้าสู่การแข่งขัน และจากการที่พลเอก ชาติชาย ก่อสกุล กล่าวถึงอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถสูง จะถูกมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่มีกำลังสูงกว่า เชิญชวนไปสังกัดอยู่ด้วยนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องหาวิธีการที่ดีกว่าและสูงกว่ามหาวิทยาลัยแห่งอื่น เพื่อผูกมัดอาจารย์ท่านนั้นให้มีความประสงค์ที่จะสังกัดอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพยายามหาแนวทางชักจูงอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญมาสังกัดที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วย เพราะการที่มีอาจารย์ที่เก่งมาอยู่ในมหาวิทยาลัยจะทำให้อาจารย์ใน มหาวิทยาลัยได้รับการถ่ายทอดความรู้ความสามารถ และมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น และหากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะอยู่ในระบบเช่นเดิมก็จะสู้กับมหาวิทยาลัยแห่งอื่นไม่ได้ จึงประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีออกนอกระบบโดยเร็วเช่นเดียวกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การออกนอกระบบนอกจากเป็นการแข่งขันแล้ว อาจารย์จะได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้น ผลตอบแทนจะสูงขึ้น นักศึกษาจะมีโอกาสได้อาจารย์ผู้สอนที่ปรับเปลี่ยนเข้ามาให้ความรู้ที่สูงขึ้น จึงคิดว่าเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรต้องทำและต้องมีการเตรียมการวางแผนก่อนที่มหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบ เพื่อป้องกันความล้มเหลว ดังนั้นระยะเวลาที่เหลืออยู่ 4 ปีนี้ มหาวิทยาลัยจะต้องวางแผนในเรื่องของที่มาของรายได้ ซึ่งต้องพิจารณาถึงสัดส่วนของเงินรายได้ที่รัฐบาลให้การสนับสนุน และรายได้ที่มหาวิทยาลัยสามารถจัดหาได้ ในอัตราส่วนเท่าใด มหาวิทยาลัยจึงจะสามารถบริหารจัดการได้ในทุกเรื่อง และคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็น มหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพมากในเรื่องขององค์ความรู้ เรื่องของทรัพย์สินถ้าหากมหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการทรัพย์สินที่เป็น แกนเชิงธุรกิจ (Business Core) ที่ชัดเจน แล้วนำทรัพย์สินและองค์ความรู้ไปนำเสนอจำหน่ายต่อบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย และแต่งตั้งผู้บริหารจัดการองค์ความรู้ที่มีความฉลาดเชี่ยวชาญชำนาญการ สามารถกำหนดรายได้ที่สามารถหาได้ ซึ่งมีใช้เรื่องยากสำหรับมหาวิทยาลัยเพียงแต่ขอให้บุคลากรทุกคนให้ความร่วมมือกันทำ มีใช้คอยจับผิดซึ่งกันและกัน การหารายได้มิใช่เรื่องที่ยาก เพราะหากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความน่าเชื่อถือ คนให้การยอมรับก็จะเป็นช่องทางที่สามารถใช้หารายได้ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลก็เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับ มีชื่อเสียงในภาครัฐและภาคเอกชน เพราะฉะนั้นการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะหาผู้สนับสนุนร่วมลงทุน หรือหารายได้จากการบริหารจัดการ หรือนำองค์ความรู้จัดการที่ดี และรายได้ที่ได้มาก็สามารถนำมาสนับสนุนทางด้านการศึกษา ทำให้สามารถสรรหาอาจารย์ที่ดี มีคุณภาพมีคุณสมบัติที่ดีได้ จึงสนับสนุนแนวคิดที่จะให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ออกนอกระบบโดยเร็ว และต้องจัดทำแผนออกนอกระบบที่ชัดเจนและเห็นเป็นรูปธรรม จึงขอเรียนไว้เท่านี้ ขอขอบคุณ

แนวทางและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่

รองอธิการบดี
(นายสมภพ เพชรรัตน์)

กราบเรียนท่านนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารทุกท่าน ตามที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมและทำหน้าที่กรรมการการศึกษาวิจัยแนวทางและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ เพื่อหาแนวทางสนับสนุนการวิจัยในเรื่องของปัจจัย ตัวแปรหรือประเด็นต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจะดำเนินการตามปัจจัยเหล่านั้นหรือไม่ ดังเอกสารที่ทุกท่านได้รับ รวมถึงพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ คือ พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีสาเหตุยังติดค้างอยู่ที่สำนักกฤษฎีกาอาจเป็นประเด็นให้ข้อคิดต่างๆ แก่มหาวิทยาลัยที่จะนำร่องในมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายงานสรุปผลการวิจัยแนวทางพัฒนา และแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ โดยท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการและกรรมการ

ทุกภาคส่วนโดยผลสรุปจะศึกษาถึงแนวทางที่ในการสนับสนุนต่อรัฐหรือต่อสังคมอย่างมากนั้น จากผลการวิจัยทราบว่าสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ 52 แห่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มหาวิทยาลัยนเรศวร 1 แห่ง มหาวิทยาลัยนครพนม และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน จากการวิเคราะห์สถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ที่ยังต้องการเป็นส่วนราชการอยู่อีก 26 แห่ง คือ ราชภัฏ 18 แห่ง กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 5 แห่ง และยังมีสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ 20 แห่ง ที่ต้องการเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 16 แห่ง กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 4 แห่ง ที่รวมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ด้วย และกลุ่มที่สามที่ยังไม่ตัดสินใจว่าต้องการเป็นรูปแบบใด มีหนึ่งแห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สำหรับมหาวิทยาลัยนเรศวร นครพนม และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ประสงค์เป็นส่วนราชการต่อไปและจะกล่าวเฉพาะส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเทียบเคียงกัน ผลการวิจัยจะสนับสนุนมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ จากผลการศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มีศักยภาพในการพัฒนามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่ต่างกัน ดังนั้นในกรอบที่จะนำไปเป็นตัวอย่างเข้าสู่สมมติฐานทั้ง 49 แห่ง จึงเป็นเรื่องที่ตั้งเป็นข้อสังเกต อย่าถือว่าสิ่งที่ศึกษามานี้เป็นภาพรวมที่สามารถอธิบายได้ทั้งหมดเพราะใน 2 กลุ่มใหญ่จะมีส่วนต่างอยู่ด้วยกัน ข้อเท็จจริงจากการศึกษา คือ

1. บุคลากร ในส่วนปริมาณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในสัดส่วนประมาณ 1 : 25 คือ อาจารย์ : นักศึกษา ส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความแตกต่างมากอยู่ในสัดส่วนประมาณ 1 : 35 ถึง 40 ซึ่งมองในภาพรวม 40 แห่ง คุณภาพของบุคลากรเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยกลุ่มเก่าในเรื่องของคุณวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก รวมถึงตำแหน่งทางวิชาการที่แตกต่างกันมากทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อมองในภาพรวมทั้ง 49 แห่ง มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำมากจำเป็นต้องพัฒนาอย่างยิ่ง ในเรื่องของปริมาณมีปัญหาคือ มีข้าราชการอยู่ส่วนหนึ่งที่น้อยลงและมีพนักงานมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นตลอดเวลา และมีพนักงานมหาวิทยาลัยที่จ้างสอน จึงทำให้เกิดความแตกต่างทั้งคุณภาพ และการพัฒนาที่แตกต่างกัน

2. นักศึกษา ในภาพของตัวป้อนของมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่จะมีคุณภาพและปริมาณที่แตกต่างกัน ปัจจุบันตัวป้อนของแต่ละมหาวิทยาลัยเชิงปริมาณจะมีจำนวนลดลงตลอดเวลาจะมีเพียงมหาวิทยาลัยบางแห่งที่มีความคงที่หรือจำนวนนักศึกษาลดลงแต่จะไม่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ปัจจุบันภาพรวมสอบเข้าเฉลี่ยประมาณ 1 : 2 จึงมีปัญหในเรื่องของตัวป้อน เพราะ

ผู้สอบเข้าที่มีค่าระดับคะแนน 3 ขึ้นไป จะไปเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยกลุ่มเก่าแต่จากการจัดสอบคัดเลือกร่วม 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรียังมีจำนวนนักศึกษาที่สอบเข้าอยู่ในระดับที่ดี เพราะนักศึกษาเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมีคุณภาพดีจึงเป็นจุดเด่นเฉพาะกลุ่มบางมหาวิทยาลัย

ในเรื่องสถานการณ์ทางสังคมของครอบครัวนักศึกษา ดังที่ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช กล่าวถึงการเป็น Demand Side ในส่วนของ Supply Side ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึงการที่นักศึกษาเรียนจบหลักสูตร ปวช. และปวส.แล้วประสงค์ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี จึงมิใช่ความผิดของนักศึกษา แต่ในความหมายของเชิงเศรษฐศาสตร์ ต้องมีการผลิตนักศึกษา ตามสัดส่วนของอัตรากำลังคนทางการปฏิบัติ ดังนั้นในกลุ่มของมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับปานกลางและต่ำ จะเกิดปัญหาในเรื่องของการสนับสนุนค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการศึกษา และปัญหาตามพระราชบัญญัติกำหนดในประเด็นผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ต้องได้รับการศึกษาเท่าเทียมผู้อื่น สิ่งนี้ก็เป็นปัญหาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่งยังมิได้จัดทำร่างข้อบังคับ

3. เรื่องงบประมาณ

3.1 ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยพยายามผลักดันในสาขาวิชาเดียวในมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ได้รับการจัดสรรงบประมาณต่อหัวมากกว่า ซึ่งควรได้รับใกล้เคียงกันในเรื่องค่าใช้จ่ายต่อหัว ค่าวัสดุ

3.2 เรื่องโครงสร้าง ทางด้านกายภาพมหาวิทยาลัยของรัฐกลุ่มเก่า ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณตามสัดส่วนมากกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏและกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นตัวแปรตัวหนึ่ง

3.3 เรื่องค่าวัสดุและอุปกรณ์ที่ทันสมัย สัดส่วนที่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณมีต่ำกว่า

3.4 จำนวนร้อยละการสนับสนุนงบประมาณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มปีละ 5 – 6% แต่บางมหาวิทยาลัยกลุ่มเก่า ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณจากฐานเงินงบประมาณปีเก่าซึ่งได้รับจัดสรรมากกว่า

4. ปัญหาและอุปสรรค

4.1 ปัญหาอันเนื่องมาจากนโยบายของรัฐ มีนโยบายจะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แต่ยังมีได้เพิ่มสัดส่วนในการผลักดันปัจจัยพื้นฐานต่างๆ

4.2 ปัญหาด้านบุคลากร ถึงแม้ว่ารัฐจะจัดสรรให้ในสัดส่วนของพนักงานมหาวิทยาลัยแล้ว แต่เนื่องจากว่ามหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ที่อยู่ต่างจังหวัดมีความคิดว่าเป็นมหาวิทยาลัยระดับรองจึงไม่สามารถหาพนักงานมหาวิทยาลัยได้ จึงคิดกลับไปเป็นมหาวิทยาลัยรัฐ และรับราชการแทนพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเหตุผลทางสังคมที่ต่างจังหวัดประสงค์จะเป็นข้าราชการมากกว่าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

4.3 ปัญหาด้านงบประมาณ ในส่วนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมาเป็นระยะเวลา 5 ปี และท้ายที่สุดก็ถูกตัดงบประมาณ ซึ่งได้ยื่นอุทธรณ์อยู่ระหว่างนำเสนอคณะรัฐมนตรี ในส่วนหนึ่งพันห้าร้อยล้านบาท การเสนอขอเพิ่มงบประมาณจะต้องแสดงถึงตัวชี้วัดให้เห็นชัดเจนที่แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีสมรรถนะและมีคุณค่าที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัด 7 ตัวบรรลุตามเป้าหมาย ตั้งแต่ปี 2549 คือ มีสัดส่วนนักศึกษา ในภาพรวมคือ 75 : 25 คือ ด้านวิทยาศาสตร์ : ด้านสังคม จนกระทั่งปี 2554 สัดส่วนอยู่ที่ 77 : 23 เมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับคณะบริหารธุรกิจ มีแผนที่จะเพิ่มจำนวนนักศึกษา เมื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษา สัดส่วนวิทยาศาสตร์ : สังคม จะเปลี่ยนไป

4.4 ปัญหาด้านกฎหมาย

มาตรฐานการเงินด้านการจัดการอุดมศึกษาเพื่อให้เป็นมาตรฐานในการจัดสรรงบประมาณมาตรฐาน ประเมินมหาวิทยาลัยและประเมินบุคลากร เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในส่วนของรัฐต้องใช้กฎหมายควบคุมทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเรื่องที่เป็นประเด็นในเรื่องของการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่

คำถาม โดย : รศ.ดร.สมชอบ ไชยเวช คำตอบ โดย : รศ.ดร.พินิติ รัตนานุกุล

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกุล)

คำถาม : เมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว จะสามารถจัดตั้งองค์การขึ้นเพื่อทำหน้าที่จัดหารายได้ ได้หรือไม่ เพราะเห็นโครงการ (Project) โครงการหนึ่ง เมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับเชิญเป็นกรรมการกองทุน One ที่สนับสนุนธุรกิจ SME ปรากฏว่าได้เสนอโครงการขอรับทุนจำนวน 20 ล้านบาท สนับสนุนการทำโรงไฟฟ้าแก๊สซิฟายส์เออร์ ขนาด 2 เมกกะวัตต์ และผู้รับทุนได้ทำการตกลงกับบริษัทของมหาวิทยาลัยบางแห่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งตั้งบริษัทรองรับให้อาจารย์มาเสนองาน ในฐานะที่เป็นกรรมการได้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่เสนอโครงการทำแก๊สซิฟายส์เออร์และทำเครื่องจักรกลทั้งหลาย ถ้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสามารถดำเนินการในลักษณะดังกล่าวได้ก็มีโอกาสที่จะเป็นแหล่งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัยและสามารถสร้างโอกาสให้อาจารย์และนักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง อีกทั้งยังเป็นโอกาสที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต่อเนื่องไปได้ รวมถึงการเป็นแหล่งสนับสนุนให้กับมหาวิทยาลัยได้อีกด้านหนึ่ง

คำตอบ : เมื่อช่วงเช้าได้เรียนให้ที่ประชุมทราบข้อมูลในมุมกว้าง ถึงแนวโน้มของการพัฒนาอุดมศึกษา ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับอุดมศึกษาในระยะยาว อันใกล้และไกลออกไป จึงขอตอบคำถามในประเด็นการออกนอกระบบ เมื่อกล่าวถึงการออกนอกระบบจะออกหรือไม่ก็ตาม ผู้ตัดสินใจคือบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจากการที่ได้นำเสนอข้อมูลคือ

1. แนวโน้มอีก 20 ปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะไม่มีข้าราชการแม้แต่คนเดียวอยู่ในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะดำเนินการอย่างไรกับระบบบริหารจัดการ
2. การออกนอกระบบมีทั้งมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จและมหาวิทยาลัยที่มีปัญหามหาวิทยาลัยจึงต้องศึกษาข้อมูลทั้งสองรูปแบบมาประกอบกัน มหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จในการออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งใหม่ การบริหารจัดการจะสะดวก เช่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่สะดวกเพราะเริ่มตั้งแต่จุดเริ่มต้นแต่มหาวิทยาลัยที่มีการเปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยที่เป็นระบบราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จแห่งหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่สามารถอ้างอิงได้

ประเด็นที่ว่าความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการสิ่งใดได้บ้าง โดยทั่วไปพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเอื้อต่อการเสรีภาพในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาค่อนข้างมาก ทั้งในเรื่องของงานบริหารงานบุคคล การเงิน สวัสดิการต่างๆ เหล่านี้ รวมถึงการจัดตั้งหน่วยงานที่หารายได้เพิ่มเติม สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้งที่เป็นและไม่เป็นส่วนราชการ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ ไม่ต้องการแสวงหากำไร เพราะเป็นสถาบันจัดการศึกษาแทนรัฐบาล แต่มีได้หมายความถึงว่า ไม่สามารถหารายได้ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สามารถจัดทำกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เอื้อต่อการแสวงหารายได้เพิ่มเติม จึงขอกล่าวถึงเรื่องที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยที่ขาดรายได้มีวิธีการปฏิบัติดังนี้

1. การจัดตั้งหน่วยงานจัดหารายได้เพิ่มเติมซึ่งมีวิธีดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้วิธีการเปิดสอบสมาร์ทวัน มีรายได้ปีละประมาณหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งมีการเปิดสอบหลายครั้ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรายได้จากการเปิดสอบ CU-TEP เปิดสอบภาษาอังกฤษ ในสิ่งที่กล่าวมานี้เป็นเรื่องของวิชาการที่ใช้จุดของความเข้มแข็งเพื่อหารายได้กับสถาบัน โรงเรียนที่สังคมให้ความเชื่อถือก็ใช้วิธีนี้เช่นกัน เช่น โรงเรียนสาธิตปทุมวันจัดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งในแต่ละปีหารายได้เข้าโรงเรียนประมาณสิบล้านบาท จึงจะเห็นได้ว่ากลไกการหารายได้มีหลายวิธี แต่ทั้งหมดนี้มาจากการหาจุดแข็งจุดเด่นของสถาบันแล้วนำไปเป็นจุดขาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงต้องพิจารณาถึงจุดแข็งจุดเด่นของมหาวิทยาลัยที่จะตั้งหน่วยงานไปดำเนินการในลักษณะดังกล่าว

2. การกู้เงิน กู้เงินโดยตรงจากแหล่งเงินกู้ที่สามารถกู้ได้ ซึ่งการเป็นส่วนราชการไม่สามารถกระทำได้ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐสามารถกระทำได้ ที่ผ่านมามีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกู้เงิน ในขณะที่มหาวิทยาลัยพะเยาอยู่ระหว่างดำเนินการขอกู้สามพันล้าน โดยใช้ทรัพย์สินทั้งหมดที่มีอยู่ ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงต้องทราบถึงสถานการณ์ของทรัพย์สินที่มีอยู่ เพราะเมื่อมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐสามารถใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น ขอกู้เงินด้วยตัวมหาวิทยาลัยเอง โดยใช้ทรัพย์สินค้ำประกันสภาพมหาวิทยาลัยมีอำนาจอนุมัติให้กู้ได้โดยตรง และไม่เกินหนึ่งในสามของทรัพย์สินที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ เพื่อนำเงินไปพัฒนามหาวิทยาลัยและพิจารณาถึงจำนวนเงินที่ส่งใช้คืนในแต่ละปี ซึ่งอาจกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ที่มีระยะเวลาปลอดดอกเบี้ย เช่น ในห้าปีไม่ต้องเสียดอกเบี้ย และต่อจากนั้นคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ เงินกู้ลักษณะนี้ส่วนใหญ่กู้จากต่างประเทศ และกู้ในประเทศบ้างเล็กน้อย

สิ่งที่คิดว่ามหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการต่อไปก็คือ เรื่องของตัวป้อนในอนาคตผลกระทบจากตัวป้อนที่ลดลง เพราะประชากรเกิดน้อยลงและนโยบายของรัฐ พยายามสนับสนุนให้เด็กเรียนทางสายอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น ดังนั้นถ้าระบบการศึกษาของอาชีวศึกษาดีมีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง กระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ตัวป้อนของมหาวิทยาลัยจะต้องลดลงอย่างแท้จริง ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องเตรียมตัวด้วยการหาวิธีทางรับนักศึกษาจากต่างประเทศด้วย จึงคิดว่าเรื่องนี้เป็นประเด็นหลัก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องพยายามทำให้ได้ และสร้างความเป็นนานาชาติในสถาบันให้เกิดขึ้น และสิ่งที่น่าจะทำได้ จุดแรกก็คือ การตั้งบัณฑิตศึกษาลำดับแรก และต่อจากนั้นขยายลงเป็นระดับปริญญาตรี หากมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการลักษณะเช่นนี้ได้ แหล่งรายได้จะเพิ่มขึ้น ตัวอย่างบางหน่วยงานที่เปิดหลักสูตรนานาชาติ แล้วประสบความสำเร็จสามารถใช้รายได้เลี้ยงตัวเองได้ และสามารถนำรายได้ที่เหลือไปสนับสนุนช่วยเหลือคณะอื่น เช่น BBA ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย MUIC ของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งใช้หลักสูตรนานาชาติและเป็นแหล่งหารายได้ของมหาวิทยาลัย และมีชาวต่างประเทศเข้าไปศึกษาค่อนข้างมาก จากการสังเกตความต้องการพบว่ามีนักศึกษาจำนวนมากที่มีความประสงค์เข้าศึกษาหลักสูตรนานาชาติ มิฉะนั้นแล้วมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

จะไม่เข้ามาดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งขณะนี้มหาวิทยาลัยในประเทศไทยกำลังดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในประเทศ โดยจัดส่งหลักสูตรเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรียบร้อยแล้ว และจากการสอบถามความประสงค์ถึงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเกี่ยวกับประชากรประเทศไทยเกิดน้อยลงจึงทราบว่าจุดประสงค์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยคือ ต้องการรับนักศึกษาจากต่างประเทศที่อยู่บริเวณใกล้เคียงเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาไทย จากประสบการณ์ตรงได้ไปประเทศบังคลาเทศพบว่าประชากร 10% ของประชากรน้อยกว่าล้านของประเทศที่มีฐานะประสงค์ที่จะส่งลูกไปศึกษาต่อต่างประเทศ และประเทศไทยเป็นประเทศเครือข่ายที่สะดวกในด้านการเดินทาง ทางเครื่องบินใช้เวลาประมาณสองชั่วโมงจากบังคลาเทศ ภูฏาน จีน จากอินโดนีเซียใช้เวลาสามชั่วโมงและจากการที่มหาวิทยาลัยประเทศอังกฤษมองในกรณีที่สอง คือ การศึกษาในกลุ่มประเทศดังกล่าวยังมีน้อยคนจีนตอนใต้จำนวนมากมีความประสงค์ที่จะมาเรียน จึงเป็นเป้าหมายที่จะมาเปิดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และมีแนวโน้มที่จะมาตั้งมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น และเหตุผลหนึ่งคือค่าเล่าเรียนมีราคาต่ำกว่า มีค่าครองชีพต่ำกว่าและจะดึงนักศึกษาจากประเทศอังกฤษมาเรียนในประเทศไทย จึงมีความพยายามที่จะมาจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบในประเทศไทย นี่คือนี่สิ่งที่จะเกิดขึ้นจึงมีความคิดที่ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องคิดในจุดนี้ว่าการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปให้เลี้ยงตัวเองได้ และผลักดันคุณภาพของนักศึกษา และนักศึกษาของกลุ่มประเทศดังกล่าวมีความประสงค์ที่จะศึกษาในเรื่องของ Science Technology เพราะต้องการสร้างประเทศ ในเรื่องของแพทย์นโยบายของแพทยสภาการลงทุนผลิตนักศึกษาแพทย์มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงมาก มหาวิทยาลัยที่มีคณะแพทยศาสตร์จะต้องใช้งบประมาณมหาศาล แพทยสภาจึงมีนโยบายให้เอกชนช่วยผลิต ซึ่งมีนักศึกษาต่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้าศึกษาต่อ การจัดตั้งคณะที่มีใบประกอบวิชาชีพ เป็นเรื่องที่ยากมากเพราะสภาวิชาชีพเป็นผู้กำหนดให้เป็นไปตามเกณฑ์ และรับรองเป็นรายปีสภาวิชาชีพจึงเข้ามามีบทบาทมากในเรื่องของการจัดทำหลักสูตร เช่น สาขาวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด 120 หน่วยกิต แต่สภาวิชาชีพกำหนด 150 หน่วยกิต สิ่งนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น ในระบบของการศึกษาไทยที่เป็นข้อจำกัด จากตัวอย่างที่น่าเสนอเป็นแนวทางการตัดสินใจการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะเลือกแนวทางใดก็ตาม บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องไปในแนวทางเดียวกัน เมื่อก้าวไปข้างหน้าต้องไปพร้อมกัน ถึงแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยในบางเรื่องก็ตาม

การจัดทำพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย อย่างน้อยต้องใช้เวลาคร่ำถึงสองปี ถ้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเลือกออกเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พ.ศ. 2559 ก็จะต้องเตรียมยกร่างพระราชบัญญัติและเตรียมการจัดเตรียมระบบที่ตอบสนองต่อการออกนอกระบบเป็นเรื่องสำคัญ เช่น งานบริหารงาน บุคคล สวัสดิการ เงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ใช้วิธีจ่ายค่าจ้างสูงให้กับผู้ที่มีความสามารถสูง เพราะเน้นในเรื่องของคุณภาพอาจารย์ผู้สอน และต้องรับผิดชอบต่อสังคม เพราะมีการเตรียมการหลายเรื่อง และต้องสร้างความเข้าใจกับประชาคมในมหาวิทยาลัย

การเตรียมความพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกูล)

เมื่อกล่าวถึงอาเซียน ตามข้อตกลงพันธะกรรมที่ประเทศไทยได้ลงนามในข้อตกลงในกลุ่มของอาเซียน ที่ว่าประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเรื่องของ ASEAN academic Community ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นมา ใน ASEAN แบ่งเป็น ASEAN Six และ ASEAN Four ASEAN Six จะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาจนถึงระดับที่ใกล้เคียงกัน ส่วน ASEAN Four คือ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ซึ่งถือว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจยังไม่แข็งแรงเท่าประเทศไทย ในระดับของพิมพ์เขียวในส่วนของความร่วมมือยังมีกำแพงภาษี ในส่วนของกำแพงภาษี ASEAN Six ลดลงเหลือเพียงศูนย์เปอร์เซ็นต์ สิ่งนี้มีผลกระทบต่อประเทศไทย คือต่อไปในอนาคตบัณฑิตของประเทศไทยจะต้องเป็น ASEAN Graduate หรือ Global Graduate คือ

1. เป็นบัณฑิตที่ต้องสามารถทำงาน ที่ไหนก็ได้ในกรอบของอาเซียน ถ้ามหาวิทยาลัยจะผลิตบัณฑิตให้ทำงานได้เฉพาะในประเทศไทย โอกาสที่จะมีงานทำในอนาคตจะแคบลง เพราะจะมีชาวต่างชาติเข้ามาทำงานทำแข่งขันกับคนไทยในทุกภาคส่วน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรเตรียมความพร้อมให้กับบัณฑิต เพื่อที่บัณฑิตจะมีความได้เปรียบ

2. การที่บัณฑิตจะต้องพร้อมเข้าทำงานได้และเป็นที่ยอมรับในทุกภาคส่วนในกรอบของอาเซียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จะต้องเป็นสถาบันที่ปรากฏชัด (Visible) ในสายตาชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะในกรอบของอาเซียนจะต้องรู้จักประเทศไทย หมายถึงผู้ใช้บัณฑิตรวมถึงสถาบันการศึกษาจึงมองในประเด็นที่ว่าในส่วนของผลกระทบที่มีต่อมหาวิทยาลัยในช่วงต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องให้ความสำคัญในเรื่องกรอบความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียน กรอบความร่วมมืออาจารย์ร่วมมือในการจัดทำหลักสูตรร่วมกัน กรอบความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาแลกเปลี่ยนอาจารย์ ทำงานวิจัยร่วมกัน รวมถึงการประชุมระดับทวิภาคีของมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัยแสวงหาความร่วมมือกันต่อไปในอนาคต หากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มิได้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าว ก็จะไม่เป็นที่ปรากฏเด่นชัด (Visible) ในสายตาของประชาคมอาเซียน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะประสบกับปัญหาการทำงานทำ เพราะถ้ากลุ่มประชาคมอาเซียนไม่รู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ก็จะไม่รู้จักบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเช่นกัน มหาวิทยาลัยจึงต้องมองหาแนวทางสร้างกรอบความร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียน

3. เรื่องของความเป็นนานาชาติในสถาบันการศึกษา จำเป็นต้องเกิดใน Malaysia Indonesia Thailand สถาบันการศึกษา เพราะหากไม่มีความเป็นนานาชาติ การพัฒนาการศึกษาจะมีน้อย เพราะการที่มีนักศึกษาชาวต่างประเทศ นักวิจัยชาวต่างประเทศมาร่วมสอนมาร่วมทำวิจัย ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งกันและกันอย่างมาก ทำให้เกิดการเปรียบเทียบเกิดการพัฒนาในแง่ของศักยภาพของบุคลากรและหลักสูตรที่มีการปรับเปลี่ยนไปเพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่ม ดังตัวอย่างของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่เก็บข้อมูลการผลักดันให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการ MIT Mobility Project คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย Mobility คือการส่งนักเรียนไปเรียนในมาเลเซีย หรือ อินโดนีเซีย 1 ภาคการศึกษา และมหาวิทยาลัยต้องพร้อมรับนักเรียนจากมาเลเซีย และอินโดนีเซีย มาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย 1 ภาคการศึกษา ซึ่งโครงการนี้ดำเนินมาสองปี ผลสะท้อน คือ

3.1 ในปีแรกนักศึกษา ไม่มีความประสงค์ที่จะไปศึกษาต่อมาเลเซียหรือ อินโดนีเซีย เพราะนักศึกษาและอาจารย์มีความคิดว่ามหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียจะมีอะไรที่ดีกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศ แต่เมื่อส่งนักศึกษาไปชุดแรกและกลับมา ได้รับทราบความรู้สึกของนักศึกษาที่ไปว่า ไม่เคยคิดว่ามหาวิทยาลัยที่ตนเองไปเรียนจะดีกว่าหรือดีเท่ากับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และไม่คิดว่าเมื่อไปศึกษาแล้วจะมีประโยชน์ต่อตนเอง

3.2 นักศึกษาได้รับข้อมูลกลับมา รายงาน ให้สถาบันการศึกษาที่ศึกษาอยู่ถึงความแตกต่างระหว่างมหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่กับมหาวิทยาลัยในประเทศที่ไปศึกษา จึงก่อให้เกิดการเปรียบเทียบกับการพัฒนาหลักสูตร

3.3 อาจารย์ทั้งสองมหาวิทยาลัยจะเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ก่อให้เกิดความร่วมมือต่อไปในอนาคต

3.4 นักศึกษาได้ Network ของเพื่อนที่มีใช้คนไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งกลไกติดต่อสื่อสารเป็นเรื่องที่ง่าย และการที่ได้ติดต่อเชื่อมโยงความเป็นมิตรภาพต่อกันจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาที่จะทำงานในอนาคตเพราะ

มีเพื่อนข้ามชาติ โอกาสที่จะไปทำงานข้ามชาติก็จะสะดวกขึ้น นอกจากนั้นแล้วนักศึกษารุ่นอินโดนีเซียที่เรียนในประเทศไทย ได้กลับไปบอกต่อถึงความประทับใจในมหาวิทยาลัยที่เรียนต่อ นักศึกษารุ่นพี่ถึงการที่จะศึกษาต่อปริญญาโท ให้มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ตนเคยศึกษาอยู่ จึงทำให้เกิดประโยชน์ในหลายด้าน นักศึกษาจะทำหน้าที่เป็นทูตที่ดีในการเผยแพร่ศักยภาพของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงประสงค์ที่จะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยจัดการตนเองให้ปรากฏชัดเจน (Visible) ด้วยการจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวกับกรอบของมหาวิทยาลัยอาเซียน

ในเรื่องกรอบของมหาวิทยาลัยอาเซียน ในปีนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีงบประมาณยี่สิบหกล้านบาทที่จะสามารถให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไปศึกษาในมหาวิทยาลัยในอาเซียน อาจไม่แลกเปลี่ยนก็ได้โดยให้ทุนการศึกษาเป็นค่าเดินทาง และค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พักประมาณแปดร้อยเหรียญสหรัฐ (US) หากคนปกติสนใจที่จะส่งนักศึกษาไปศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน แก่ประเทศก็สามารถขอใช้งบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังมีงบประมาณที่ให้คณะไปพัฒนาหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยให้ทุนพัฒนาต่อโครงการทุนสหประชาชาติและเมื่อสิ้นสุดโครงการผู้รับทุนต้องนำเสนอผลผลิต คือ หลักสูตรร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหลักสูตรร่วมต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ และต้องมีการวางแผนถึงกำหนดการที่จะเริ่มรับนักศึกษา นอกจากนั้นแล้วสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังมีงบประมาณสนับสนุนในเรื่องของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในเรื่องของภาษาอาเซียน วัฒนธรรมอาเซียน และทุกกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องของอาเซียน ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งที่ผ่านมา มีมหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏได้นำเสนอโครงการต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงประสงค์ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นำเสนอโครงการและดำเนินโครงการตามพันธะสัญญาต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ในเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพในอาเซียน ในเรื่องของ Q.A. ซึ่งจะมีการประชุมที่ประเทศมาเลเซียในวันที่ 10-12 ตุลาคม 2555 สารที่ประชุมจะเป็นเรื่องของการประกันคุณภาพ สำหรับคณะของมหาวิทยาลัยที่ได้จัดทำ Q.A. หลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ให้ดำเนินการเรื่องหลักสูตรในเรื่องของ Q.F. ให้เสร็จเรียบร้อยด้วยเพราะ Q.F. ในระดับของอาเซียน คาดว่าจะดำเนินไปในแนวทางที่มหาวิทยาลัยจัดทำอยู่ ซึ่งถ้าหากมหาวิทยาลัย จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะสบายก่อน เพราะในที่สุดทุกหลักสูตรจะต้องดำเนินการในแนวทางนี้เช่นกัน เพราะทุกประเทศในอาเซียนจะใช้บัณฑิตร่วมกัน ในระดับมหาวิทยาลัยเรื่องของ Q.A. และ Q.F. เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการผลิตนักศึกษาตามคุณภาพอย่างหนึ่ง

ระบบของโครงสร้างการบริหารในอาเซียนมีความหลากหลาย และคิดว่าแนวโน้มอาเซียนมีลักษณะคล้าย ประเทศไทย คือพยายามให้เสรีภาพในการบริหารมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น ประเทศที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และมีได้อยู่ในกรอบของอาเซียน คือประเทศญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทุกมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น มีความเป็นอิสระ (Autonomous) ประเทศสิงคโปร์ก็เป็นอิสระเช่นเดียวกัน ประเทศมาเลเซียขณะนี้ เป็น Top Down Management รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งอธิการบดี และมีแผนการบริหารจัดการที่ชัดเจน หากอธิการบดีไม่สามารถปฏิบัติตามได้ จะถูกปลดออกจากตำแหน่ง การบริหารจัดการของประเทศมาเลเซียจะให้พร้อมกับเงิน จึงทำให้มหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซียก้าวกระโดดไปอย่างมาก ในปีที่ผ่านมาผลงานทางวิชาการของประเทศมาเลเซีย แซงหน้าประเทศไทยไปเรียบร้อยแล้ว ในเรื่องของจำนวนหน่วยนับเชิงคุณภาพทั้งหลาย ทั้งๆ ที่มหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซียมีน้อยกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทย ถึง 1 ใน 3 ในบริบทของอาเซียน สิ่งที่น่าสนใจในขณะนี้ คือ แนวทางที่หาวิธีผลิตบัณฑิตไปทำงานในกรอบของอาเซียน สิ่งหนึ่งที่หาหรือกัน คือ คุณภาพของบัณฑิต สิ่งหนึ่งที่หาหรือในที่ประชุมคือ เรื่องของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานในกรอบของอาเซียน แต่ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญนอกเหนือจากวิชาการและภาษาอังกฤษ แล้วคือเรื่องของภาษาพื้นบ้านที่ไม่อาจปฏิเสธได้จากประสบการณ์ตรงที่ได้ทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้เดินทางไปประเทศเวียดนามระหว่างทางพบผู้ลงทุนผลิตเฟอร์นิเจอร์ แรงความจำเป็นต้องการวิศวกรไปปฏิบัติหน้าที่ผู้จัดการโรงงานจึงขอทราบข้อมูลคุณสมบัติผู้สมัครงาน และผลตอบแทนที่บริษัทให้ บริษัทกำหนดคุณสมบัติที่สำคัญของผู้สมัครทำงานตำแหน่งผู้จัดการคือต้องสามารถพูด อ่าน เขียน ภาษาเวียดนามได้ และจ้างด้วยเงินเดือนขั้นต่ำหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทพร้อมที่พักฟรี ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรคำนึงถึงภาษาพื้นบ้านที่นักศึกษา ควรมีความรู้ติดตัวด้วยจะทำให้เกิดโอกาสได้งานทำ และค่าตอบแทนสูงจะมีเพิ่มมากขึ้น และเชื่อว่าในอนาคตจะเกิดการลงทุนข้ามชาติเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะ SME ต้องการคนที่พร้อมจะช่วยงาน และคาดว่าจะมีการลงทุนในประเทศอินโดนีเซียอีกมหาศาล ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ภาษาบาหลีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบจึงขอให้ผู้บริหารหาแนวทางที่ทำให้บัณฑิตมีความรู้ด้านภาษาพื้นบ้านติดตัวนอกเหนือไปจากสมรรถนะในด้านอื่นสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญในเรื่องของบัณฑิต และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยไปด้วยจึงขอยืนยันในเรื่องของแนวโน้มการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบุคลากรของมหาวิทยาลัย บนพื้นฐานของการเข้าใจร่วมกัน และบนพื้นฐานของการร่วมมือร่วมใจในการก้าวเดินไปข้างหน้า เพราะถ้าปราศจากความร่วมมือร่วมใจก็จะเป็นสิ่งที่ยากลำบาก และสะดุดลงไม่สามารถดำเนินการให้ออกนอกระบบได้ และคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะไม่เป็นเช่นนั้น จึงควรปรึกษาหารือร่วมกันในการแก้ไข ในจุดที่มีความเห็นแตกต่างกัน และนำข้อมูลมาเสนอในที่ประชุม และยอมรับในความเห็นที่ต่างกัน แล้วหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ จึงประสงค์ที่จะเห็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยที่นำหน้ามหาวิทยาลัยในประเทศอื่น เช่น ประเทศเวียดนาม อินโดนีเซีย ซึ่งปัจจุบันก้าวกระโดด สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ด้วยการที่ผู้บริหารคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ร่วมกันเริ่มดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ที่สามารถผลักดันในเรื่องนี้ได้คือ ผู้รับผิดชอบรายวิชา หัวหน้าสาขาวิชา ภาควิชา คณะบดี

การรับข้อสังเกตการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปดำเนินการต่อไป

อธิการบดี
(รองศาสตราจารย์ ดร.นายทร สงค์ธนาพิทักษ์)

จากการอภิปรายในเรื่องของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มาช่วงระยะเวลาหนึ่งได้รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะหลายเรื่อง ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในปี พ.ศ. 2559 และได้รับข้อสังเกตถึงการที่มหาวิทยาลัยยังไม่พร้อมที่จะออกนอกระบบในบางประเด็น ในนามของมหาวิทยาลัยจะขอนำระเบียบวาระนี้ไปแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือ ขอความช่วยเหลือจากกรมการศึกษามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิช่วยเป็นที่ปรึกษา ในกรณีที่มีการประชุมปรึกษาหารือการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่อให้ได้ข้อสรุปข้อยุติในบางเรื่องซึ่งจะต้องมีกระบวนการหรือ สภาคณาจารย์เบื้องต้น ซึ่งให้ความเห็นยินดีที่จะได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เพราะฉะนั้นจึงขอรายชื่อการเป็น

กรรมการร่วมด้วยเพื่อร่างเริ่มต้นในบางเรื่องและขยายผลสู่ประชาคมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงเรื่องข้อดีและข้อเสีย ขณะนี้ยังไม่สามารถให้สัญญาในเรื่องของความสำเร็จในระยะเวลาที่จำกัด ต่อจากนั้นจะทำเรื่องที่ได้เริ่มดำเนินการรายงานเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ สำหรับเรื่องที่มีความเชื่อมโยงในส่วนดังกล่าว จึงขอความร่วมมือทุกท่านให้ข้อเสนอแนะแนวคิดเพื่อเป็นการสะท้อนให้กับการใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ในฉบับเดียวกันทั้ง 9 แห่ง แต่วิธีการสู่การปฏิบัติในเรื่องกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ซึ่งอาจแตกต่างกัน รวมถึงการมองทิศทางของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยจะได้รับข้อสังเกตจากผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาทุกท่าน และจะเป็นประโยชน์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่จะนำไปกำหนดทิศทางเบื้องต้น เพื่อประชุมปรึกษาหารือ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2555 และเข้าสู่เป้าหมายในการ Retreat ในวันที่ 22-23 ธันวาคม 2555 จึงขอเวลาทบทวนบทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมีสองภาค คือ ภาคที่หนึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อีกภาคหนึ่งเป็นภาพรวมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อได้ผลการทบทวนแล้วจะได้นำไปขยายผลในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ต่อไป ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งอื่นยอมรับฟังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอื่นฟังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เนื่องจากผลกระทบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสูงสำหรับท่านที่นำเสนอในที่ประชุมจะมีการจัดทำในเรื่องขององค์ความรู้ (KM)

การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐถือว่าเป็นเรื่องจำเป็น

“การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องจำเป็นเพราะการที่มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาสอนนักศึกษาให้ได้รับความรู้ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ถือเป็นเกียรติและศักดิ์ศรี”

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(นายชุมพล เทียงธรรม)

รู้สึกเป็นเกียรติที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีความคุ้นเคยและผูกพันกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มาเป็นระยะเวลาจนถึง 21 ปี ถึงแม้ว่าจะดูแลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยก็ตามแต่จะนึกถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตลอดเวลา ที่มีเรื่องที่ต้องดำเนินการร่วมกัน และมีความเห็นด้วยกับประธานและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านกับการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องจำเป็นเพราะการที่มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาสอนนักศึกษาให้ได้รับความรู้ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ถือเป็นเกียรติและศักดิ์ศรี

จึงเป็นการไม่เหมาะสมที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ จึงควรออกเป็นอิสระเพื่อแสวงหาความแปลกใหม่ที่ดีนวัตกรรมใหม่ๆ มาสอน คณาจารย์และนักศึกษา และในอนาคตจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนด้วย จึงเรียนให้ทราบว่าประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ประสานกับประเทศเยอรมันให้น่าเครือข่าย (Hub) อาชีวศึกษามาตั้งในประเทศไทย ประเทศดังกล่าวจะมาเรียนในประเทศไทย เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ดีมาก สำหรับการมาศึกษาในอาเซียน ซึ่งสถานศึกษาในประเทศไทยสอนประวัติศาสตร์ชาติไทย และสถานศึกษาประเทศอื่นไม่มีการสอนประวัติศาสตร์ ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยิ่งใหญ่เป็นชาติเอกราช โดยเฉพาะพระบารมีของพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์ นำศักดิ์ศรีมาสู่ประเทศไทย เนื่องจากได้ไปศึกษาที่ประเทศเยอรมัน และมีการติดต่อประสานงานกับประเทศเยอรมันมาโดยตลอด และกลับจากประเทศเยอรมันได้ก่อตั้งสมาคมหอการค้าไทยเยอรมัน และทำงานด้านวงการศึกษาด้านธุรกิจการค้า สิ่งสำคัญคือ คนเยอรมันชื่นชมวัฒนธรรมของคนไทย ที่ตั้งมานาน ถึง 700-800 ปี และเยอรมันยินดีที่จะเป็นพี่เลี้ยงทางเทคโนโลยีให้กับประเทศไทย แต่ด้านวัฒนธรรมไทยประเทศเยอรมันสนใจเรียนในประเทศไทย รวมถึงประเทศที่เจริญแล้วเช่น ญี่ปุ่น ยุโรป อเมริกา สนใจวัฒนธรรมไทยอย่างยิ่ง ประเทศเยอรมันสนใจที่จะส่งนักศึกษามาเรียนในประเทศไทย และยังเห็นว่า ประเทศไทยเป็นสถานที่ตั้งของสหประชาชาติ อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ อีกมากมาย ในความเป็นจริงที่ตั้งของอาเซียนในอินโดนีเซีย หรือ ADB ที่ฟิลิปปินส์นั้น โดยทางปฏิบัติแล้ว ประเทศไทย เป็นเวทีเพราะเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่สามารถติดต่อประสานงานได้อย่างดี กับประเทศจีน อินเดีย และประเทศอื่นๆ ในการประชุมอาเซียนที่ประเทศกัมพูชาทุกคนลงมติให้ประชุมในประเทศไทยเพื่อป้องกันความแตกแยก เพราะประเทศไทยรู้จักบริหารจัดการในเรื่องสิ่งใดควรแจ้งให้ทราบ สิ่งใดควรงดที่จะแจ้งให้ทราบ

จึงสามารถที่จะออกเป็นแถลงการณ์ได้ คนไทยเป็นคนที่มีการประนีประนอม (Compromise) ในวงการนานาชาติในวงการทูต ตามประวัติศาสตร์ชาติไทย ได้ส่งโกษาปานไปประเทศฝรั่งเศส เมื่อ 300 กว่าปีมาแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องโด่งดังที่ยุโรปในสมัยนั้น รวมถึงการที่รัชกาลที่ 5 เสด็จไปประเทศฝรั่งเศสเมื่อ 100 ปีก่อนเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยอย่างมาก ภายหลังสงครามโลกสิ้นสุดลงก็เกิดวิกฤตประเทศไทยก็สามารถรักษาชาติให้อยู่รอด แล้วยังสามารถทำให้สหประชาชาติตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียได้ ในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีผู้ประสงค์ที่จะมาเรียนรู้จากประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้ลงความเห็นว่าเป็นประเทศไทยเป็นประเทศที่ประเทศไทยจึงต้องทำตัวเป็นพี่ให้ได้ ดังนั้นคณาจารย์จึงต้องปรับตัวที่จะเรียนรู้ขนบธรรมเนียมและสอนนักศึกษาและสอนนักศึกษานานาชาติ เพราะคณาจารย์สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศจำนวนมาก และยิ่งสอนมากจะยิ่งเก่งมาก จึงหวังว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นหลักอยู่แล้ว และมีสิ่งใดที่จะให้ความช่วยเหลือจะยินดี และขอให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งแข่งขันกันสร้างคุณภาพ คุณงามความดี เพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยภาคเหนือจดภาคใต้มีประมาณ 50 วิทยาเขต และบางวิทยาเขตใหญ่กว่ามหาวิทยาลัยด้วย จึงให้นโยบายว่ามหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่ในต่างจังหวัดมากต้องให้ต่างประเทศทำสัญญาเช่าระยะยาว ซึ่งจะเกิดผลประโยชน์ต่างตอบแทนทั้งสองฝ่าย และในอนาคตในศตวรรษนี้ผู้นำของโลก คือ ทวีปเอเชียและแกนกลางของเอเชีย คือ กลุ่มประเทศอาเซียน เอเชียมีความโดดเด่นในยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น จีน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในยุโรป อเมริกาหยุดการเติบโตและสภาพแรงงานยุโรปและอเมริกาเป็นตัวกีดกัน เพราะเจ้าของกิจการไม่มีสิทธิซื้ขาด แต่ผู้ซื้ขาดคือประธานสหภาพแรงงาน ประเทศไทยมีเรื่องดังกล่าวเป็นส่วนน้อยมาก ตลาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ก็อยู่ในเอเชีย การศึกษาก็จะตามมา นอกจากที่มีการเปิดประตูอาเซียนแล้ว ยังมีอังกฤษ (คือแอฟริกา) จากประสบการณ์รับจ้างสอน SME ที่ประเทศซิมบับเว โดยใช้งบประมาณขององค์การสหประชาชาติ และประสานกับประเทศเยอรมัน และทราบว่าเยอรมันจะนำคนจากประเทศแอฟริกา มาศึกษาในอาเซียนเพราะมีค่าใช้จ่ายต่ำใช้งบประมาณน้อย ต่อไปในอนาคตกลุ่มอาเซียนจะมีอังกฤษและประเทศแอฟริกา ซึ่งประเทศแอฟริกามีการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเช่นเดียวกับประเทศไทย เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานโครงการต่างๆ ในประเทศแอฟริกา คนในแอฟริกาจึงประสงค์ที่จะมาเรียนรู้ในประเทศไทย นอกเหนือจากนั้น ทวีปยุโรปมีปัญหาการแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ยุโรปส่วนที่ทำการค้า และยุโรปส่วนที่ใช้เงินเกินฐานะ จึงเป็นเรื่องที่ยากที่จะแก้ไข ด้วยการขอกู้เงินจากยุโรป จึงหวังที่จะเดินทางมายังแถบเอเชียเพื่อหาความก้าวหน้า ดังนั้น กลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยจึงเป็นที่พึ่งทางการศึกษาของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา และเมื่อเดือนกรกฎาคม 2555 ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งประธานหอการค้าไทยเยอรมันได้ลงนามความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสมาพันธ์อาชีพศึกษาเอกชนกับบริษัทในประเทศไทยและกลุ่มมหาวิทยาลัยในเยอรมันจำนวน 18 แห่ง จึงคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งที่ผลิตนักศึกษา สายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรให้ความร่วมมือในการพัฒนาความรู้ความสามารถให้นักศึกษาก้าวหน้าขึ้นขั้นสูงอีกระดับหนึ่ง ให้ตรงกับสาขาที่กำลังขาดแคลนในกลุ่มประเทศอาเซียนเคยได้รับเชิญไปประชุมอาชีพศึกษาโลก ได้รับทราบถึงถึงกลุ่มประเทศอาเซียนให้ความเชื่อถือ ด้านอาหารและศิลปะของประเทศไทย ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นที่หวังของประเทศในกลุ่มอาเซียน ถือว่าเป็นความได้เปรียบอย่างมหาศาลและการศึกษาจะทำเป็นธุรกิจไม่ได้ ดังนั้นการผลิตนักศึกษาของประเทศไทยจึงควรคำนึงถึงคุณภาพของบัณฑิต และเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของมหาวิทยาลัย รวมถึงคุณภาพของอาจารย์จะเป็นสิ่งที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบถึงความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับประเทศเยอรมัน จึงขอเชิญชวนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ร่วมลงนามความร่วมมือกับประเทศเยอรมัน และยินดีให้ความช่วยเหลือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ขอขอบคุณ

ข้อเสนอแนะของกรรมการสภาเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล เทียงธรรม) ได้กล่าวถึงเรื่องการศึกษาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการศึกษาประเทศไทยประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงประเทศที่ห่างไกลออกไปว่าจะเกิดโอกาสในลักษณะต่างๆ และทุกท่านได้รับฟังความคิดเห็นจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอย่างมาก จึงเปิดโอกาสให้ทุกท่านเสนอความคิดเห็นกำหนดทิศทางมหาวิทยาลัยที่จะรองรับตนเองและสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น และจะต้องพัฒนาตนเองเข้าสู่ระดับอีกมิติหนึ่ง ในมิตินั้นสามารถที่จะคิดถึงสิ่งที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด การที่จะทำให้มหาวิทยาลัยดีที่สุดหมายถึงจะต้องมีความพร้อมด้วย และอธิการบดีให้คำรับรองในการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นเพื่อศึกษาทิศทางของมหาวิทยาลัย จึงขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารทุกท่าน

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

ในประเด็นแรกท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล) กล่าวถึงในเรื่องของหลักสูตร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดำเนินการอย่างไร ในขณะนี้คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ดำเนินการออกแบบในเรื่องของหลักสูตรกับมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซีย ด้วยการส่งนักศึกษาไปศึกษาและจัดทำในลักษณะของสองปริญญาระหว่างประเทศอินโดนีเซียกับประเทศไทย และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซีย รวมถึงคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็ได้จัดทำในลักษณะของสองปริญญาเช่นกัน ขณะนี้อยู่ระหว่างการเทียบโอน ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรียังไม่มั่นใจในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซียถึงการได้รับการรับรองจากรัฐบาลอินโดนีเซียจึงขอเรียนเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาถึงความเป็นไปได้ของหลักสูตรมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซียที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้การรับรองจะก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการเทียบโอน

รองอธิการบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร)

ประเด็นที่สอง เรื่องความกังวลของหลายท่าน เกี่ยวกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนมหาวิทยาลัยมีการเตรียมการสิ่งใดไว้บ้าง อธิการบดีได้ให้นโยบายในเรื่องของภาษา ซึ่งภาษาแรกคือภาษาอังกฤษที่ต้องสอนให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้เป็นอย่างดี ด้วยการเชิญสถาบันสอนภาษา AUA เข้าสอนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสนับสนุนอาจารย์ และนักศึกษาให้เรียนภาษาอังกฤษ และเตรียมภาษาที่สอง คือ ภาษาเกาหลี และญี่ปุ่น เพราะบริษัทญี่ปุ่นมาลงทุนในประเทศไทยจำนวนมาก สำหรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเอง โดยซื้อลิขสิทธิ์จากอังกฤษ และเรียนให้ทราบถึงการเปิดโครงการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาจำนวน 120 คน มีกลุ่ม Advance กลุ่ม Intermedia และ Basic กลุ่ม Advance คะแนนเต็ม 1,800 คะแนน นักศึกษาสอบได้ 1,170 คะแนน ต่ำสุด คือ 690 คะแนน จึงถือว่าคะแนนที่นักศึกษาจำนวน 300 กว่าคน นักศึกษามหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดี นักศึกษากลุ่มนี้มหาวิทยาลัยเตรียมการให้สอบ Password ซึ่ง Password 5.5 จะเท่ากับ TOFEL 550 และอยู่ระหว่างติดต่อบริษัท Password ของประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยจะจัดซื้อไว้ใช้ในมหาวิทยาลัยจำนวน 1,000 user ในกรณีที่นักศึกษาสอบผ่าน Password มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้สอบ TOFEL TOEIC และ IELTS สิ่งนี้เป็นการที่มหาวิทยาลัยเตรียมการสำหรับนักศึกษา สำหรับอาจารย์ ต่อจากนี้อธิการบดีมีนโยบายให้อาจารย์ที่ได้รับทุนทุกประเภททุกท่าน ต้องสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านเกณฑ์อย่างน้อย Password = 5.5 สำหรับต่างประเทศ และสำหรับในประเทศไทย Password = 4 เป็นการเตรียมอาจารย์ และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่อาจารย์จะไปมหาวิทยาลัยจะต้องดูระดับ Ranking มิใช่เลือกตามความอิสระ และมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ทราบ รวมถึงการเตรียมการให้ฝ่ายสนับสนุนเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเรื่องคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สิ่งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะต้องเผชิญอย่างรุนแรง คือ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา สิ่งที่น่าวิตกคือ อาชีวศึกษาเปิด 17 แห่ง ซึ่งใช้ข้อกำหนดวิธีการเปิดเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คือต้องเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ มีชื่อแตกต่างกันสองเรื่อง คือ

1. มิได้รับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต แต่เป็นนักเทคโนโลยี และ

2. จะต้องเปิดร่วมกับสถานประกอบการ มิฉะนั้นจะเปิดไม่ได้ สิ่งที่น่ากังวล คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรับนักศึกษาระดับปวส. ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอยู่ระหว่างให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจัดทำหลักสูตรต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจัดทำหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว อาจจะไม่มีย่านักศึกษามาเรียน เพราะนักศึกษปวส.จากอาชีวศึกษา จะศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยจึงหากกลยุทธ์ด้วยการสร้างพันธมิตร ในการทำงานร่วมกันกับอาชีวศึกษาเอกชนและวิทยาลัยอาชีวศึกษา และสภาอุตสาหกรรม ปัจจุบันนี้นักศึกษาระดับปวส. เป็นที่ต้องการของสภาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ต้องการบุคลากรถึงสองพันคน ปัจจุบันนี้นักศึกษปวส. ไม่ต้องเรียนในโรงเรียนแต่เข้าไปฝึกตัวในโรงงานและสภาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ จ่ายเงินเดือนให้ โดยเงินเดือน + ค่าอาหาร + ค่าที่พัก + เบี้ยเลี้ยง + ค่าครองชีพ เงินเดือนโดยรวมประมาณ 15,000 บาท ในจุดนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงต้องพิจารณาถึงนโยบาย 70 : 30 ของสถาบันอุดมศึกษากับสถาบันอาชีวศึกษาจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการศึกษางานวิจัยทั้งหลายแสดงให้เห็นถึงความต้องการใช้อาชีวศึกษาจำนวนมาก และเงินงบประมาณส่วนใหญ่จัดสรรไปยังสถาบันอาชีวศึกษา ในสัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มอุตสาหกรรมทั้งหมด 87 โรงงาน ต้องการนักศึกษาทวิภาคี ประมาณ 6,800 คน ซึ่งใช้วิธีการทำงาน 5 วัน เรียนหนังสือ 2 วัน เน้นการออกแบบหลักสูตรร่วมกับอาชีวศึกษา และในวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2555 จะดำเนินการจับคู่ (Matching) และได้รับมอบหมายเป็นกรรมการร่วมดำเนินการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงนำวิทยาลัยอาชีวศึกษาจิตรลดา ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นเจ้าของ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี เป็น CEO ของโรงเรียนซึ่งเปิดสอน 5 สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยมีแนวคิดที่จะช่วยต่อยอดได้

สิ่งที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ Retreat ในครั้งที่ 1/2554 มีกลยุทธ์ 8 กลยุทธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีดำเนินการแล้ว ตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงสุมนทนา พรหมบุญ) เรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเรียนรู้กับการทำงาน Work – Integrated Learning : WIL) วันนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจัดทำหลายรูปแบบ

1. รูปแบบที่หนึ่ง คือ จัดสหกิจศึกษา ต้องมีในทุกหลักสูตร

2. รูปแบบที่สอง คือ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่บางหลักสูตรต้องปรับ เช่น แพทย์แผนไทย เรื่องของสไป ออกฝึกงาน เรื่องสหกิจศึกษาไม่สามารถกระทำได้จึงปรับเป็นฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในกลุ่มที่สองมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการร่วมกับเซ็ลทรัลพัฒนา ในกลุ่มบริหารธุรกิจ โดยที่ออกแบบหลักสูตรร่วมกัน ซึ่งมีนักศึกษาอยู่ในโครงการประมาณ 79 คน

กลุ่มที่สาม คือ กลุ่มคหกรรมศาสตร์ดำเนินการร่วมกับแฟชั่นสิ่งทอและอาหาร

สำหรับการยุบรวมหลักสูตรตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยเสนอแนะมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการทั้งหมดจากการ Retreat ครั้งที่ 1/2554 ที่พัทยา โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรินทร์ จ.ชลบุรี

**คณบดีคณะศิลปศาสตร์
(รองศาสตราจารย์สยาม คำปรีดา)**

การเตรียมความพร้อมเรื่องภาษา มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการด้านภาษา ซึ่งมีผู้ช่วยอธิการบดี ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร เป็นประธานคณะกรรมการภาษาอังกฤษ คณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมเป็นประจำทุกเดือน โดยประชุมคณะกรรมการด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีข้อตกลงสองข้อ คือ ข้อหนึ่งปรับหลักสูตรและปรับเนื้อหาใหม่ เพื่อหาวิธีที่ให้นักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ข้อที่สองจะพัฒนาบุคลากร คืออาจารย์จะเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนมาให้ความรู้ เทคนิคการสอน ประมาณเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน 2555 ในกรรมการชุดที่สองที่เกี่ยวข้องเรื่องภาษาอาเซียน โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์ จันทร์บรรเจิดเป็นประธาน คณบดีคณะศิลปศาสตร์เป็นกรรมการ มีข้อตกลงจัดทำโครงการสองโครงการ โครงการที่หนึ่งเป็นโครงการเร่งด่วนได้แจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการนักศึกษาทั้งหมด เกี่ยวกับภาษาที่มหาวิทยาลัยจะ

ดำเนินการสอน คือ ภาษาเวียดนาม ภาษาเขมร ภาษาพม่า ภาษาบาฮาร์ซ่า โดยสำรวจถึงนักศึกษาแต่ละคณะที่มีความเร่งด่วนต้องการศึกษาภาษาแต่ละภาษา แล้วจัดทำโครงการฝึกอบรมอาจใช้เวลา 30 ชั่วโมง 60 ชั่วโมง ส่วนโครงการที่สองมอบอาจารย์ประจำวิชาภาษาตะวันออกดำเนินการแล้ว และนำไปให้เจ้าของภาษาวิพากษ์ก่อนครั้งหนึ่ง คือ การจัดทำภาษาแต่ละรายวิชา เช่น ภาษามาลาเซีย ภาษาเวียดนาม มี 5 รายวิชา รวม 15 หน่วยกิต วิชาละ 3 หน่วยกิต ภาษาบาฮาร์ซ่า จัดทำ 5 รายวิชาเช่นเดียวกัน ภาษาเขมร พม่าจัดทำเช่นเดียวกันเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามาทำการวิพากษ์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่ง 5 รายวิชาจะเน้นที่การสื่อสารทั้งหมด

**ผู้ช่วยอธิการบดี
ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร
เป็นประธานคณะกรรมการภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1**

**ผู้ช่วยอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์ จันทร์บรรเจิด
เป็นประธานคณะกรรมการภาษาอาเซียน ชุดที่ 2**

**คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชงกรณ์ กุณฑลบุตร)**

ตามที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมาก กรณีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จึงขอเสนอข้อมูลดังนี้

1. การเข้าใจรอบความคิดหรือปรัชญา ว่าอย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยจะยังคงเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีหน้าที่ชั้นนำสังคมและมีความเชื่อมั่นว่ามหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับจะต้องมีประสิทธิภาพในการหารายได้ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย แต่ต้องระวังในเรื่องการแสวงหากำไร ถึงขนาดไร้ทิศทางความสำเร็จของมหาวิทยาลัยอยู่ที่ Image มีใช้อยู่ที่การมี Multicampus หรือ มีโครงการจำนวนมาก เพื่อหารายได้ให้มหาวิทยาลัยร่ำรวย จากการสังเกตมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่มี Campus เพียงแห่งเดียว ซึ่งง่ายต่อการบริหารจัดการ แต่ในขณะเดียวกันต้องมีประสิทธิภาพในการ

จัดหารายได้ด้วยเมื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้วจะต้องมีคณะกรรมการบริหารจัดการทางการเงินเพื่อนำมาใช้ในการบริหาร

2. คณะบริหารธุรกิจ ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล) มาโดยตลอดสิ่งที่ต้องพัฒนาเป็นหลักคือการพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากและคณะได้พยายามดำเนินการ คือการพัฒนาที่มหาวิทยาลัยบริหารในเรื่องของวิสัยทัศน์ที่มองไปในอนาคต 5-10 ปี ข้างหน้า แล้วนำมาปรับให้เข้ากับบริบทของตนเอง ตามสภาวะที่เปลี่ยนแปลง จึงมุ่งเน้นพัฒนาที่บริหารคณะให้มีศักยภาพในระดับสูง สิ่งที่ต้องพัฒนาลำดับต่อมาคือ พัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีวิสัยทัศน์ในแนวทางเดียวกันกับทีมผู้บริหารคณะ ซึ่งมีวิสัยทัศน์เช่นเดียวกับของมหาวิทยาลัย ด้วยการทำให้นักศึกษามาศึกษาที่คณะบริหารด้วยการสื่อสารต่อกัน การพัฒนาหลักสูตรและงานวิจัย รวมถึงการพัฒนาภาษาของอาจารย์ผู้สอน และสิ่งที่คณะพัฒนาโดยตลอด คือการพัฒนาองค์กร คือพยายามผลักดันให้อาจารย์มีความรู้สึกรักองค์กรทำประโยชน์ให้กับส่วนรวมเป็นหลัก และในกลุ่มที่สามคือการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ปฏิบัติงานสนับสนุนให้กับมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าหากสามารถพัฒนาได้ดีเพิ่มขึ้นจะทำให้คณะและมหาวิทยาลัยดียิ่งขึ้นไป

3. ต้องเข้าใจธรรมชาติของการพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัย คือการใช้เวลาในการพัฒนา ผู้บริหารไม่สามารถที่จะบังคับ อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยให้พัฒนาตนเองด้วยการทดสอบตามเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ จึงต้องใช้วิธีส่งบุคลากรไปพัฒนาตนเองที่ต่างประเทศ จะสามารถพัฒนาด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้ระดับหนึ่ง

4. ความเข้มงวดในการรับบุคลากร และการเข้มงวดบุคลากรในภาคปฏิบัติ และต้องทำความเข้าใจกับบุคลากรภาคปฏิบัติ เพื่อให้ปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน จากที่กล่าวข้างต้นหากมหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะมีทางเลือก 3 ทาง คือ ทางที่ควรเลือก ทางที่ไม่ควรเลือก และทางที่ต้องเลือก แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยมักอยู่ในทางที่ต้องเลือก การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คณะบริหารธุรกิจจำเป็นต้องศึกษาสภาพแวดล้อมของคณะ ในด้านของการแข่งขันอยู่ตลอดเวลาและเตรียมแผนแข่งขันอย่างถึงที่สุด การศึกษาสภาพแวดล้อมพบว่าการศึกษาของประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ขึ้นและลงอยู่เสมอ ซึ่งต่างจากมหาวิทยาลัยในประเทศอเมริกา ยุโรป จะค่อยๆ พัฒนาขึ้น ดังนั้นการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะต้องระมัดระวังในเรื่องของการศึกษาสภาพแวดล้อมซึ่งมักจะกล่าวถึงเรื่องการกระจายอำนาจ เพราะสภาพแวดล้อมของแต่ละคณะมีความแตกต่างกัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจึงควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพราะปัจจุบันนี้ ประชากรมาอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นอย่างมากสังเกตได้จากการที่จราจรติดขัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงอาจสร้างโอกาสที่ดีได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกุล)

ในเรื่องของการสอนภาษา วิธีการเรียนภาษาได้ดีที่สุด คือการเรียนนอกห้องเรียน เพราะสิ่งที่ต้องการคือทักษะในการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก (Communication Skill) หรือ Academic skill ก็ดี เพื่อใช้สำหรับสอบเข้าทำงานในบริษัทของการทำงาน ประเด็นหลักที่ควรเตรียมพร้อมให้กับนักศึกษา คือ การเตรียมความพร้อมด้าน (Communication skill) เป็นหลัก หากมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการในประเด็นหลักได้ โครงการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสนับสนุนในลักษณะการเสริมรายวิชา เช่น มหาวิทยาลัยอาจจัดทำโครงการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนต้องแสดงออก ต้องใช้ทักษะในการฝึก และมีการตรวจสอบถึงการที่นักศึกษาเข้าค่ายแล้วเกิดผลลัพธ์ในทางเพิ่มศักยภาพเพียงใด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้การสนับสนุนงบประมาณ การจัดทำโครงการละไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับให้มหาวิทยาลัยใช้อบรมนักศึกษาบุคลากรโดยจัดทำโครงการในรูปแบบของกิจกรรม เช่น การนำเสนอ (Present) หรือการโต้วาที (Debate) จากนั้นมีการวัดผลการพัฒนาศักยภาพของผู้เข้ารับการอบรม จึงขอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำโครงการเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการ และในเรื่องของการจัดตั้งศูนย์ภาษา ควรจัดหาอาสาสมัคร เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย ซึ่งอาสาสมัครเหล่านี้จะมีลักษณะของการทุ่มเทการทำงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ คีลวัตร
คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ข้อเสนอแนวคิดใน 3 เรื่อง คือ การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จากการศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้จัดทำโครงการความร่วมมือกับประเทศอินโดนีเซีย เมื่อ 2-3 ปี ที่ผ่าน แนวโน้มของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยประเทศอินโดนีเซียเกิดความสนใจมาศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จากการศึกษาได้เข้าไปศึกษาดูงานในมหาวิทยาลัยประเทศอินโดนีเซีย ทางมหาวิทยาลัยขอเสนอให้นักศึกษาเข้ามาศึกษาที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และทางคณะได้ตอบรับนักศึกษาที่สามารถรับเข้าศึกษาได้ในคณะจำนวนจำกัดเท่านั้น และได้มองย้อนกลับถึงโครงการแลกเปลี่ยนที่ทางคณะเทคโนโลยีการเกษตรต้องส่งนักศึกษาไปศึกษาในประเทศอินโดนีเซียด้วย ซึ่งเป็นความยากลำบากในการจัดหานักศึกษาไปศึกษาในมหาวิทยาลัยประเทศอินโดนีเซีย และนักศึกษามีความรู้สึกที่ไม่

กระตือรือร้นที่จะไปมีความกังวลในเรื่องต่างๆ เช่น เรื่องของภาษา เรื่องของวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยจึงควรหาแนวทางสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษา ในเรื่องของภาษาและวัฒนธรรม ประเทศอินโดนีเซียมีวัฒนธรรมในการต้อนรับที่อบอุ่นและถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ การพัฒนานักศึกษาในเรื่องของภาษาได้นำสถาบันสอนภาษา AUA เข้าสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และต่อมามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้นำสถาบันสอนภาษา AUA มาสอนในมหาวิทยาลัย การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนจะประสบความสำเร็จน้อย นอกจากมีการจัดกิจกรรมเป็นการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่ จึงเกิดความคิดที่จะจัดโครงการจัดตั้งศูนย์ภาษาโดยจ้างชาวต่างประเทศที่สามารถสนทนาภาษาอังกฤษ เข้ามาสอนและจัดทำโครงการค่ายภาษาให้กับผู้ที่มีความสนใจ สิ่งทีกล่าวมานี้เป็นเรื่องของประชาคมอาเซียน จากการศึกษาที่ได้รับฟังการบรรยายของทูตประเทศมาเลเซีย ทราบว่าประเทศในกลุ่มเอเชีย มีความตื่นตัวในเรื่องของภาษาน้อย และมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ตื่นตัวเรื่องภาษา จึงคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องภาษา

ในเรื่องของการออกนอกกระบบ จากการศึกษาที่ได้รับฟังการบรรยายจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในช่วงเข้าได้รับความรู้อย่างมาก และคิดว่าหากบุคลากรของมหาวิทยาลัยมองเห็นทิศทางของการออกนอกกระบบที่ดีกว่าอยู่ในระบบราชการ เพราะในระบบราชการสร้างความผิดหวังให้กับข้าราชการ จึงคิดว่าการออกนอกกระบบราชการเป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ด้วยการสร้างให้บุคลากรเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับการบริหารการเงินที่ดีกว่าอยู่ในระบบราชการ รวมถึงการทำความเข้าใจให้ตรงกัน จึงส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยออกนอกกระบบ ในเรื่องของคุณภาพทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีการวางแผนที่ดี มีข้อบกพร่องในจุดเล็กน้อย ที่ต้องแก้ไขจะทำให้มหาวิทยาลัยมีพลัง สิ่งแรกที่เด่นชัด คือ เรื่องที่มหาวิทยาลัยมีการกำหนดสมรรถนะแล้ว แต่ยังมีได้บังคับใช้ทุกคณะ ดังนั้นต้องมีการบังคับใช้ให้พร้อมเพรียงทุกคณะเพื่อให้มหาวิทยาลัยเกิดพลัง เพราะการที่อาจารย์ทราบถึงสมรรถนะที่กำหนดให้สอน บริการทางวิชาการ

การทำงานวิจัยอาจารย์จะต้องดำเนินการตามขั้นตอน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีบุคลากรที่ฉลาดและเก่ง จึงจำเป็นต้องมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับใช้และต้องเข้มงวดกับกฎกติกา คือ

1. การนำสมรรถนะใช้บังคับในแต่ละคณะให้ปรับใช้ให้ตรงกับความเหมาะสมของแต่ละคณะ

2. กฎ ระเบียบ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ประกาศใช้ในบางเรื่อง ขาดความคล่องตัวก่อนการออกนอกระบบ ต้องพิจารณาถึง กฎ ระเบียบที่ใช้บังคับด้วยการดูผลผลิต (Output) และเน้นในขั้นตอนกระบวนการ (Process) ให้น้อยลง หากการบริหารจัดการขั้นตอนกระบวนการมีมาก จะทำให้มหาวิทยาลัยเกิดการพัฒนานที่น้อยลง เช่น งานวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับผลผลิต (Output) อย่างมาก เพราะการตรวจสอบกระบวนการมาก คณะเทคโนโลยีการเกษตรเกิดผลกระทบ

3. ผลกระทบจากการบริหารงานวิทยาเขตปทุมธานีที่รังสิตและคลองหกในส่วนของศูนย์รังสิตที่รับผิดชอบบริหารจัดการทุกเรื่อง จึงประสงค์ให้ส่วนกลางจัดผู้รับผิดชอบไปดูแลร่วมด้วย ในการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้งดงาม รวมถึงการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ โดยเฉพาะทางด้านการเกษตรสามารถเปิดเป็นศูนย์กระจายสินค้าเกษตรปลอดสารพิษ และสามารถที่สร้างเป็นศูนย์การศึกษาด้านการเกษตรจากการสำรวจพบว่านักศึกษาที่ประสงค์เรียนทางด้านการเกษตรเป็นนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ดังนั้นอธิการบดีจึงควรมอบหมายให้รองอธิการบดีไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารประจำศูนย์รังสิต เพื่อบริหารจัดการในเรื่องที่ดินและสิ่งก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และบริหารจัดการด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดเป็นสถานที่จัดหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอเสนอแนะการเรียนภาษาอังกฤษ ในสมัยที่ศึกษาอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีความรู้สึกรู้ว่ามีความรู้ด้านภาษาอังกฤษน้อยมาก เพราะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จะมีปัญหามากในเรื่องของวิธีการออกเสียง (Pronunciation) สำหรับครูที่เป็นคนไทย และขณะที่ไปศึกษาต่างประเทศ จะต้องเข้าศึกษาในหลักสูตร Intensive Program ระยะเวลา 3 เดือน ได้ผลดีมาก และสามารถสื่อสารได้ในระดับหนึ่ง และพบว่าปัญหาใหญ่ในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยคือวิธีการออกเสียง ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยจัดเสริมให้นักศึกษาในเรื่องของการออกเสียง จะสามารถทำให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ภายในระยะเวลา 3 เดือน ถึงแม้จะไม่เก่งแต่สามารถฟังได้เข้าใจเพิ่มมากขึ้น จึงชี้ให้เห็นว่า Intensive Program เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ และสิ่งสำคัญอีกส่วนหนึ่ง คือการที่มีโครงการเข้ามาในประเทศและเป็นที่ยอมรับว่าทุกคนต้องสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เช่น ประเทศเวียดนาม นักศึกษาทุกคนส่วนใหญ่จะไปเรียนภาษาอังกฤษ แต่นักศึกษาไทยไม่คิดที่จะเรียนภาษาอังกฤษ เพราะกลัวการสนทนาที่ขาดความเข้าใจ รวมถึงตัวอาจารย์ด้วย มหาวิทยาลัยจึงต้องคิดเปลี่ยนแปลง จากการทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 2-3 วัน เป็นการจัดโปรแกรม Intensive program จึงจะเกิดผลสำเร็จทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรม จึงขอให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

การสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรบังคับรายวิชา 12 หน่วยกิต ปีการศึกษา 2555 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 300 กลุ่ม มีอาจารย์ผู้สอน 30 ท่าน ในเรื่องของ Intensive มหาวิทยาลัยมีนโยบายจะเปิด Intensive Zone ที่ขึ้นหนึ่งคณะศิลปศาสตร์ นักศึกษาที่สนใจเรียนนอกระบบ เน้นการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ระหว่างดำเนินการ ในส่วนของคณะศิลปศาสตร์อยู่ระหว่างดำเนินการโครงการ English Camp ซึ่งจัดเป็นกลุ่มขนาดเล็ก และคณะมีแผนปรับหลักสูตรให้ดีขึ้น

คณบดีคณะศิลปศาสตร์
(รองศาสตราจารย์สยาม คำปรีดา)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา

สิ่งที่เป็นห่วงคือเรื่องศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ดังที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล เทียงธรรม) ได้กล่าวไว้ จะเห็นได้ว่าต้นทุนที่เข้มแข็งที่สุดของประเทศไทย คือ ต้นทุนทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่สำเร็จการศึกษา และออกไปเผยแพร่หรือไปทำงานคณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้เตรียมการในเรื่องของการสร้างองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของความเป็นไทยที่ถูกต้อง เพื่อให้บัณฑิตสามารถเผยแพร่ความเป็นไทยที่ชัดเจน และถูกต้อง และเป็นตัวที่สร้างมูลค่าเพิ่มตัวหนึ่ง ส่วนใหญ่ชาวต่างประเทศที่มา ประเทศไทยมักชื่นชมและชมชอบความเป็นไทย ในการชื่นชมและชมชอบต้องตั้งอยู่บนฐานความรู้และความเป็นไทยที่แท้จริง จึงเป็นภาระกิจของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ที่ต้องค้นคว้าหาความรู้เพื่อเป็นฐานในการก้าวสู่ AEC

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวกร อ่างทอง

จากการที่รับฟังการบรรยายของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งแต่ช่วงเช้าเป็นต้นมาทำให้สามารถสรุปได้ว่า ภายใต้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในอนาคตจะมีทิศทางในการเดินอย่างไร ภายใต้สภาวะกดดันในหลายเรื่อง เช่น การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พระราชบัญญัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปลี่ยนระบบการศึกษา และมหาวิทยาลัยคู่แข่งชั้นประมาณ 170 แห่ง การที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิบรรยายและรับทราบข้อมูล จึงมีแนวคิดที่ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ควรเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในฐานะตัวแทนของคณาจารย์และข้าราชการประจำมีมุมมองว่า มหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบหรืออยู่ในระบบมีใช้สิ่งสำคัญ แต่สิ่งที่ต้องการเห็นคือในอนาคตทุกคนในมหาวิทยาลัยจะอยู่อย่างไร ก่อนที่มหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบจะต้องทำความเข้าใจกับบุคลากรในระบบ ถึงการบริหารจัดการ การเงิน บุคลากร การบริหาร งานวิจัย มีแนวทางการดำเนินงานอย่างไรในอนาคต และเห็นด้วยที่ว่าเรื่องบุคลากรเป็นเรื่องสำคัญที่สุด สำหรับมหาวิทยาลัยที่จะอยู่ในระบบหรือนอกระบบ ขึ้นอยู่กับความเห็นด้วยของบุคลากร ซึ่งมหาวิทยาลัยควรทำเข้าใจและขอความร่วมมือจากบุคลากรทุกภาคส่วน ก็จะสามารถดำเนินการได้ และบุคลากรก็ประสงค์ที่จะได้รับค่าตอบแทนที่สามารถอยู่ได้ และมีอนาคตที่ดีและก้าวหน้า

แนวทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยอยู่รอดอย่างยั่งยืนในอนาคต เมื่อพิจารณาจากรายได้ของมหาวิทยาลัยมาจากรายได้ หลัก 2 ประเภท คือ รายได้จากงบประมาณ และรายได้จากการจัดการศึกษาซึ่งมีส่วนน้อยมาก กรณีที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ยังจะต้องอาศัยรายได้จากนักศึกษา แต่ในขณะเดียวกัน ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการนั้นย่อมเพิ่มขึ้น มหาวิทยาลัยจึงต้องบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพด้วยวิธีลดกำลังคน ซึ่งมีผลกระทบต่อบุคลากร เพราะต้องบริหารคนอย่างมีประสิทธิภาพและอาจต้องลดกำลังคนลง และการที่ทำให้มหาวิทยาลัยอยู่รอดได้อย่างยั่งยืนในอนาคต สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ บัณฑิตของมหาวิทยาลัย เป็นตัวชี้วัดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะตั้งอยู่ได้เป็นระยะเวลานานเพียงใด การที่มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามตลาดต้องการ จากการที่ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานาน พบว่าการสร้างบัณฑิตเฉพาะทางจะต้องมีหลักสูตรเฉพาะทาง โดยมหาวิทยาลัยต้องมีหลักสูตรรายวิชาที่มีรูปแบบตรงตามบัณฑิตนักปฏิบัติ หรือ บัณฑิตมีอาชีพ มหาวิทยาลัยจึงต้องมีเอกลักษณ์ และมีการปรับหน่วยกิตรายวิชาเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน บัณฑิตเป็นผลิตผล ของมหาวิทยาลัย และต้องมีลักษณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยจึงต้องจัดทำหลักสูตรให้มีลักษณะที่ชัดเจน

คณบดีคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
ดร.วิชัย พยัคฆโส

การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะออกนอกระบบในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งอธิการบดีมอบหมายให้คณบดีทุกท่านศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร่าง ระเบียบ ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่ออกนอกระบบแล้ว เกิดผลดีผลเสียจากปัจจัยใด จึงคิดว่าสิ่งที่ค้นหาเหล่านี้จะต้องมีคำตอบให้กับประชาคมของมหาวิทยาลัย ถึงการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้วจะเป็นมหาวิทยาลัยในระดับชาติจะเป็นไปได้หรือไม่ และสำคัญที่เป้าหมายที่ว่าเมื่อออกนอกระบบแล้วคุณภาพของบัณฑิตจะดีกว่าปัจจุบัน ประมาณกี่เปอร์เซ็นต์ มี KPI ชีวัดที่สามารถบอกได้ จึงต้องตอบคำถามประชาคมให้ได้ สิ่งดังกล่าวข้างต้นจะต้องสามารถตอบได้อย่างเป็นเหตุและเป็นผล หากประชาคมเข้าใจคำตอบอย่างชัดเจนแล้ว จึงดำเนินการจัดทำกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใหม่ โดยมีเงื่อนไขกำกับ จึงคิดว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงและสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน ซึ่งการออกนอกระบบจะต้องแสดง ให้ประชาคมและนักศึกษา ทราบว่าได้รับประโยชน์อย่างไร

เนื่องจากระยะเวลาผ่านมา 15 ปี มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงระบบการลงทะเบียนของนักศึกษาใหม่ ซึ่งมีสอนหนึ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการการเบิกจ่ายเกี่ยวกับความรวดเร็วหรือล่าช้า การจัดกลุ่ม จึงไปประชุมปรึกษาหารือผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย อาทิ ประเภทวิชาการ ประเภทการบริหารการเงิน ประเภทวางแผน ได้หารือร่วมกับคณะและวิทยาลัย ในการที่จะพิจารณาถึงสภาพการจัดกลุ่ม ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นเหตุและผลในการพัฒนาองค์การต่อไปในอนาคต จึงได้มีการหารือในเรื่องนี้ที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบในวิธีการจัดเก็บค่าลงทะเบียนในรูปแบบเหมาจ่าย ในขณะที่เดียวกันก็พิจารณาถึงความคุ้มทุน และดูจากบริบทภายนอกด้วย ถึงสิ่งที่มีมหาวิทยาลัยต่างๆ จัดเก็บและจำนวนเงินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมซึ่งจะชี้ให้เห็น ถึงระดับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ต้องลงทุนและพัฒนาในแต่ละเรื่อง และจะนำรายละเอียดนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย จึงขอเรียนให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกท่านทราบในเบื้องต้น และอาจมีเพิ่มในส่วนของการค่าใช้จ่ายที่แตกต่างไป

นับเป็นโอกาสที่ได้มารับฟังแนวคิดของ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะที่เป็น ศิษย์เก่าและรับทราบถึงการที่มหาวิทยาลัยจะเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีการแข่งขันในอนาคต ใน บริบทที่บุคคลภายนอกมองและเห็นความเป็นไปก็จะเป็น โจทย์ทำให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้มีทิศทางที่จะ ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน จึงขอเสนอถึงการที่ มหาวิทยาลัยจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คือ

1. ในเรื่องของคุณวุฒิของบุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุนที่มีการต่อยอดในการเป็น นักวิชาการ ทำให้มหาวิทยาลัยเกิดความเข้มแข็ง และการ พัฒนากายภาพที่มีความเหมาะสม ต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย และต้องการเห็นนักศึกษาที่มีทักษะในการ ปฏิบัติงานเช่นในอดีต

คณบดีครุศาสตร์อุตสาหกรรม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ

2. ประสงค์ที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการไปพร้อมๆ กับระบบการ บริหาร หมายความว่า จะเห็นโจทย์ต่อการบริหารจัดการสู่การแข่งขัน

3. ประสงค์ที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีอาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีความ เข้าใจตรงกันต่อการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงการขับเคลื่อนทิศทางในอนาคต สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญ

4. การที่มหาวิทยาลัยจะขับเคลื่อนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ประสงค์ที่จะเห็นโจทย์ที่ชัดเจน เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐแล้ว จุดเด่น จุดเน้นที่ชัดเจน ในการแข่งขันทางวิชาการอย่างไรเพื่อให้ระบบบริหารการ จัดการและระเบียบต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆ กัน เมื่อประกาศมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ระบบ การบริหารจัดการ และ กฎ ระเบียบ ระเบียบต่างๆ จะได้นำมาใช้ในทันที แสดงว่าสิ่งเหล่านี้ ควรศึกษาหาแนวทางไปใน บริบทที่ในอดีตมหาวิทยาลัยขาดสิ่งใด มิใช่ไปเปรียบกับมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่ออกไปแล้ว แต่มองว่าจุดเน้นของ มหาวิทยาลัยจะนำเสนอสิ่งใดเป็นจุดขาย

5. การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต นั้นมีประสบการณ์ติดมา ก่อนการเปลี่ยนแปลง จากประสบการณ์ที่เป็นอาชีวศึกษา และช่วงหนึ่งเปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ในบทเรียน 8 ปีที่ผ่านมา เรามีอะไรควรปรับปรุงแก้ไข ในการบริหารจัดการในอนาคตอีกครั้งหนึ่ง จึงควรตั้ง คำถามว่า ประสงค์ที่จะเห็นสิ่งใดและไม่ต้องการเห็นสิ่งใด แล้วจึงมาออกแบบ กฎ ระเบียบ กับการเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐ และถ้ามีความพร้อมก่อน พ.ศ. 2559 ก็ถือว่าเป็นสิ่งท้าทาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ผดุงศิลป์
กรรมการสภามหาวิทยาลัย

ขอกราบเรียนใน 3 ประเด็น เป็นเรื่องหลักและวิธีคิด

1. การออกนอกระบบการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
2. ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ
3. การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)

การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ขอแสดงความคิดเห็น ความจริงได้ติดตามเรื่องการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตั้งแต่สมัยที่เป็นเงื่อนไขของ IMF ที่ประเทศไทยไปกู้เงิน วัตถุประสงค์หลักของการออกนอกระบบเป็นเรื่องของการพัฒนาบุคลากรเป็นหลักมิใช่เรื่องของการหารายได้ ดังนั้นการหารายได้จึงเป็นการเกื้อหนุนภาระกิจของประเทศ การหารายได้ควรจะเข้มแข็งไปในทางวิชาการ มิใช่นำทรัพย์สินต่างๆ ไปลงทุน ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะพยายามเลียนแบบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีทรัพย์สินจำนวนมาก ประการที่สอง ไม่ประสงค์ที่จะมองว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งเป็นคู่แข่ง หากมองเช่นนั้นจะต้องคิดว่าทุกแห่งจะมีการแย่งชิงกัน วัตถุประสงค์ในการพัฒนาประเทศชาติไปถึงเป้าหมายไม่มีทางเป็นไปได้ ประการที่สาม จากการศึกษา กฎ ระเบียบ จากพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยหลายแห่งที่ทางฝ่ายเลขานุการให้เป็นตัวอย่าง เห็นแต่เรื่องการออกกฎหมายให้คล่องตัวในการบริหารจัดการ เรื่องของการจ่ายค่าตอบแทนในความเป็นจริงเรื่องค่าตอบแทนเป็นสิ่งสำคัญ แต่เรื่องความรู้ความสามารถ และคุณธรรมในระยะหลังมิได้เน้นจากการศึกษาพระราชบัญญัติของทุกมหาวิทยาลัยมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน คือให้อิสระในการหารายได้ การจ่ายค่าตอบแทน และทุกมหาวิทยาลัยสรุปในตอนท้ายของพระราชบัญญัติ ถึงการหารายได้ไม่เพียงพอ รัฐบาลต้องจัดการสนับสนุนงบประมาณ มหาวิทยาลัยต้องการค่าตอบแทนแบบมหาวิทยาลัยเอกชน แต่บริหารแบบราชการ จึงเกิดคำถามที่ว่าผู้ใดได้ประโยชน์ หากมองในส่วนรวมคิดว่าไม่ใช่ เมื่อมีผู้ที่รับรายได้มาก จะต้องรับผิดชอบมากตามไปด้วย ในส่วนของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ขอสรุปเรื่องการออกกฎหมาย ควรจะมุ่งเน้นที่ผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญมิใช่ผู้บังคับใช้กฎหมาย คือมองไปที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติของเยาวชนและศักยภาพที่จะมีมาในอนาคต

เพราะฉะนั้นเรื่องของการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ จากการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นเวลา ยาวนานถึง 30 กว่าปี จึงได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในระบบอาชีวศึกษา ขอแสดงความคิดเห็นว่าถดถอยด้านอาชีวศึกษาที่เริ่มจากมีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นการรวมวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศที่เป็นระดับสุดยอด

เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคกรุงเทพ ขอนแก่น นครราชสีมา และอีกหลายแห่ง แต่ขาดการบังคับประคอง ให้ภาระกิจนั้นดำเนินต่อไป มีการพยายามเปลี่ยนจาก Competency เป็น Academics โดยที่มหาวิทยาลัยไม่มีความพร้อม เพราะฉะนั้นจึงเป็นการทำลายสถาบันที่ดีหลายแห่งโดยมิได้ตั้งใจ ในปี พ.ศ. 2551 มี พระราชบัญญัติสถาบันอาชีวศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นการทำลายอาชีวศึกษาโดยสมบูรณ์ เพราะกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนจากสถาบันการศึกษาที่ทำทางด้าน Competency ให้เปลี่ยนเป็น Academic อีกสถาบันหนึ่งในความเป็นจริงแล้วพระราชบัญญัติการศึกษา ปี พ.ศ. 2540 ต้องการให้มี Zoning สถาบันการศึกษา การจัดการศึกษาของประเทศให้เกิดประโยชน์ควรจะเป็น Mulidiscipline คือ มีทั้งอาชีวศึกษา มีระดับต่างๆ ที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัยเดียวกัน มีการส่งเสริมศักยภาพการวิจัยทางด้านวิชาการอาจจำเป็นต้องใช้เครื่องมือซึ่งด้านอาชีวศึกษา จะมีส่วนสนับสนุนผลของงานวิจัยที่จะต้องทำ Prototype สถาบันอาชีวศึกษาจะเป็นผู้ทำเป็นผู้ที่จะสร้างนวัตกรรมต่างๆ จากงานวิจัยนั้นได้ ดังนั้นการที่แยกในส่วนนี้ออกโดยสิ้นเชิง จึงถือว่าเป็นความล้มเหลว มีมหาวิทยาลัยวิทยาลัยลักษณะที่ได้ดำเนินการตามจุดมุ่งหมายเดิม ยังคงสถานะภาพเดิม แต่ในอนาคตจะเป็นอย่างไร ประเด็นปัญหาของอาชีวศึกษาที่นักเรียนไม่ต้องการที่จะเรียน นักศึกษามีปัญหาทะเลาะวิวาท ก่ออาชญากรรม คิดว่าหากสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องของการจ่ายค่าตอบแทนคือให้ความสำคัญการจ่ายค่าตอบแทนมากกว่าความรู้ความสามารถ เพราะฉะนั้นทำให้คนละทิ้งความสามารถงานฝีมือ แล้วมองแต่เรื่องรายได้เป็นหลักมิได้มองในอนาคต การสร้างศักยภาพการยอมรับนับถือ ในเรื่องของความรู้ความสามารถจึงเปลี่ยนแปลงไป จึงขอเสนอเรื่องของอาชีวศึกษา 2 ประเด็น

1. เพื่อให้ผู้ที่เข้าเรียนอาชีวศึกษามีความภาคภูมิใจที่จะเลือกเดินทางนี้ จึงเห็นว่าการศึกษาระดับปวช. ควรยกเลิกมหาวิทยาลัยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำ Skills labor ในระดับปวช. เพราะฉะนั้น มหาวิทยาลัยทำระดับ Technical Skills จากมัธยมชั้นปีที่ 6 และควรลดระยะเวลาในการเรียนลงเป็น 6 ภาคการศึกษา แล้วทำเป็นภาคการศึกษาได้ให้ผู้จบมัธยมศึกษา 6 เรียน 2 ปี 6 ภาคการศึกษา แต่จ่ายค่าตอบแทนเงินเดือนในระบบราชการต่ำกว่าปริญญาตรีเพียง 1 ชั้น ในจุดนี้จะเป็นสิ่งดึงดูดให้คนเข้ามาทำงาน หันมาสนใจเรียนด้านอาชีวศึกษามากขึ้น ในส่วนของ Skills labor จะมาจากสถาบันสารพัดช่างของกรมอาชีวศึกษาที่มีการเรียนการสอนแบบ Modul ทำให้ไม่ต้องกังวลเรื่องค่าตอบแทนเพราะจ่ายตามศักยภาพ

ในเรื่องของการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ซึ่งดูเหมือนเป็นเรื่องใหญ่ แต่สิ่งที่เป็นเรื่องใหญ่ที่แท้จริงคือความสามารถในการแข่งขันเพราะนับย้อนหลังไปอดีต 15 ปี มหาวิทยาลัยถดถอยลง ซึ่งมหาวิทยาลัยบัณฑิตสภาหลังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ แต่ปัจจุบันนี้ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยตามไม่ทันแล้วและเรื่องภาษาเป็นเรื่องสำคัญ จึงเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานทางด้านการศึกษา ถึงการที่รัฐบาลควรลงทุนทางด้านภาษาโดยการทำสื่อเป็นมัลติมีเดียออกมาเหมือนกับทุกแห่งทำเป็นด้านการค้า ลงทุนแล้วจ่ายเป็น Free copy สำหรับคนไทย คิดว่าจะมีประโยชน์มากกว่า Tablet ส่วนภาษาอื่นก็เลือกตามลำดับความต้องการ เช่น ภาษาเวียดนาม ภาษาบาฮาซาร์ ภาษาพม่า สิ่งที่เป็นกังวลคือ มหาวิทยาลัยมิได้จัดวางตำแหน่งว่า ขณะนี้มหาวิทยาลัยอยู่ในจุดใด คือมิได้ลงลึกถึงนักศึกษา ตั้งแต่รับเข้าศึกษาจนสำเร็จการศึกษา ในความเป็นจริงแล้ว อยู่ในลำดับใดของแข่งขัน ซึ่งอาจารย์ผู้ที่สอนมาเป็นระยะเวลายาวนานจะทราบเป็นอย่างดีว่าตัวบ่อนที่เข้ามาในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงไป อุปสรรคในการเรียนการสอน จึงไม่ต้องการที่จะเห็นว่าการเดินทางไปดูงานและลงนามความร่วมมือกับทั่วโลกแต่ขาดการลงไปดูในเชิงลึกในรายละเอียดของมหาวิทยาลัยเลย สิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่ง คือการพัฒนาอาจารย์ให้ไปศึกษาดูงาน ควรศึกษาในการที่ Oklaoma State University ถึงการพัฒนาวิทยาลัยที่ตั้งมา 70 ปี ยังมีการรักษาสถานภาพและทุก 3 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้สนับสนุน (Support) กับอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็น Multidipine จึงขอเสนอความเห็นต่อที่ประชุมเพียงเท่านี้

นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ
(กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ)

จากการที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ผดุงศิลป์ กล่าวถึงพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 จึงขอเสนอ ข้อมูลที่ทำความเข้าใจให้ถูกต้อง จึงขอเรียนให้ที่ประชุมว่า พระราชบัญญัติอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2551 สิ่งที่เป็นหัวใจ คือ มาตรา 6 มาตรา 8 มาตรา 9 โดยเฉพาะ

มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ แผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้าน วิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้ง เป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทาง ทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับ การศึกษาให้มีรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมี สมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษา วิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน เป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการ สำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษา วิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็น เงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตร จะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและ ความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษา วิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือ สถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการ ประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถาน ประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษา ตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษา ระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

มาตรา 9 การจัดการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 8 ให้จัด ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- (2) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
- (3) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสาย

ปฏิบัติการ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนด หลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้ หรือทักษะในการประกอบ อาชีพหรือการศึกษาต่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้

พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดชัดเจนถึงการ สอนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อมิให้เหมือนกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลยืนยันผลิตบัณฑิตสายปฏิบัติแต่ยังไม่ได้ ทำ พระราชบัญญัตินี้เป็นเงื่อนไขที่กรมอาชีวศึกษาต้องผลิต นักศึกษาปริญญาตรีเพราะสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษามีนโยบายไม่ให้นักศึกษาระดับปวส. ซึ่ง นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต้องอยู่ ภายใต้อำนาจของพระราชบัญญัติของราชมณฑล

ดังนั้นจึงต้องเปิดสอนระดับปริญญาตรี ด้วยการระบุว่าเป็นปริญญาตรี สายปฏิบัติการหรือสายเทคโนโลยีเท่านั้น เพื่อมิให้ผิดไปจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงออกมาเพื่อรองรับกรมอาชีวศึกษา และต้องการเห็นสถาบันเฉพาะ สถาบันเฉพาะทางที่เจ้าของอาชีพมาเป็นเจ้าของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วมีงานทำ พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา เพื่อให้อาชีวศึกษามีศักดิ์ศรี ดังนั้นจึงต้องสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน

ในส่วนของคุณะวิศวกรรมศาสตร์ จะขอเพิ่มเติมในส่วนที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยให้ข้อเสนอแนะและส่วนที่คณะได้ดำเนินการไปแล้ว ในเรื่องแรกคือเรื่องของหลักสูตรในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคุณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ว่ามุ่งผลิตบัณฑิต มุ่งผลิตวิศวกรเชิงปฏิบัติการเชี่ยวชาญเทคโนโลยีมีมาตรฐานสากล บนพื้นฐานคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาทุกคนระลึกไว้เสมอว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์เปรียบเสมือนตัวแทนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในเรื่องของหลักสูตร เรามีหลักสูตรที่เน้นสหกิจศึกษาบังคับ นักศึกษาทุกคน ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จมากจากการดำเนินงานสหกิจศึกษาของการฝึกงานได้รับบทเรียนจากการฝึกงานได้เรียนรู้จากบริษัททั้งในและต่างประเทศ

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด)

และยืนยันว่าคุณะวิศวกรรมศาสตร์ จะฝึกบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติให้ได้ หลักสูตรของคุณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องรองรับต่อกฎเกณฑ์ของสภาวิชาชีพ คือ สภาวิศวกร วิศวกรรมสาขาหลักมีความจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอน ตามกำหนดหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทุกหลักสูตรและคณะมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อตอบสนองต่อประเทศ และหลักสูตรนานาชาติที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศในระยะเวลาอันใกล้นี้ การเตรียมบุคลากรเพื่อตอบสนองต่อการออกนอกระบบ มีการ Recruit อาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิมีพื้นฐานทางด้านอุตสาหกรรมจากการศึกษา มหาวิทยาลัยนั้นยังผู้ที่จะมาเป็นอาจารย์ต้องอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่า 5 ปี คณะจึงพยายามให้อาจารย์ไปฝังตัวในภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง จึงขอรับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องของ กฎ ระเบียบ และงบประมาณต่างๆ และคณะมีเงินได้ที่สนับสนุนในส่วนนี้ด้วย นอกจากนั้นมีการจัดทำแผนคัดเลือกศิษย์เก่าสมัยเป็นนักศึกษามีผลการเรียนดี มีการวางแผนไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และกลับมาปฏิบัติงานสอนในคณะ เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนจะเกษียณเป็นจำนวนมาก ในส่วนของการพัฒนาทักษะของบุคลากรก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องพัฒนา และส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งคือนักศึกษา การที่จะ Recruit นักเรียนที่เก่งเข้าเรียนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ การที่จะทำให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ คณะดำเนินการพัฒนานักศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้ผลในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เห็นผลการพัฒนามากนั้น นักศึกษาที่หยุดการศึกษาระหว่างทางที่จำนวนน้อยลง วิชาพื้นฐานวิศวกรรมศาสตร์ มีความจำเป็นต่อวิศวกรเป็นสิ่งที่คณะให้ความสำคัญควบคู่กับภาษา ดังนั้น การเปิดประตูสู่อาเซียนคณะค่อนข้างมีความพร้อม โดยร่วมกับมหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นยังมีโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนมาเรียนที่คณะ 1 ปี มีการลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ในเอเชีย ทุกมหาวิทยาลัยที่ลงนามความร่วมมือ มีความแข่งขัน (Activity) มีกิจกรรมตอบสนอง มีใจเป็นการไปท่องเที่ยวดูงาน และนักศึกษาจะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ สำหรับการเตรียมการที่จะเป็นอิสระ (Autonomy) คือ การบริการทางวิชาการแก่สังคม ด้วยการใช้ปัญญานำมาสร้างรายได้ นักวิจัยเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์จึงมีงานวิจัยจำนวนมาก

แต่ยังไม่เป็นระบบมากนัก จึงปรับปรุงให้เป็นระบบเพื่อให้มีงานวิจัยเผยแพร่จากคณะ ด้วยการทำงานวิจัยสู่สังคม แล้วสร้างรายได้ให้คณะเพื่อเตรียมการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในเรื่องของหลักสูตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีหลักสูตรที่ได้รับการรับรอง และจะนำเข้าสู่เสนอการรับรองจาก AUN ครั้งละ 3 หลักสูตร คาดว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์จะเป็นคณะแรกที่ได้รับการรับรองหลักสูตร AUNQA จึงคิดว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้เดินทางมาถูกทางพอสมควร

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้กล่าวถึงภารกิจภายในคณะ ซึ่งสิ่งที่กล่าวถึงนั้น ตอนสมัครรับเลือกตั้งคณบดีได้จัดทำ KPI ไว้อย่างมาก และจะได้นำสิ่งที่กล่าวมาไปเปรียบเทียบกับช่วงเวลาที่สรรหา ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานที่หนักเพราะคณะวิศวกรรมศาสตร์มีบุคลากรที่มีความสามารถ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย พิวัสอาด) ได้รับการคัดเลือก อาจเป็นเพราะมีภาระงานหลายด้าน ความรอบรู้หลายด้าน จากที่กล่าวมานั้น มีลักษณะเหมือนประเทศญี่ปุ่น จึงต้องพุดเก่งและทำเก่งด้วย ให้ทำการวัดผลอาจารย์ในคณะ หากยังไม่บรรลุเป้าหมายจะมีการแจ้งเตือน

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

กรรมการสภามหาวิทยาลัย
(นางสาวปิยนาล ศรีสมเพ็ชร)

ในวันนี้รู้สึกดีใจที่ได้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน และสิ่งที่จะเสนอแนะ คือเรื่องการพัฒนาบุคลากรคิดว่าการพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญ จากการศึกษาที่ได้รับมีฟังความคิดเห็นด้วยกับกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน และรู้สึกชื่นชมคณะกรรมการบริหารธุรกิจที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้วยการส่งอาจารย์เกือบทุกคนไปสร้างสมประสบการณ์ ในต่างประเทศ ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ทำให้ได้รับประสบการณ์ต่างๆ และเห็นด้วยกับรองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช ที่กล่าวว่าการส่งอาจารย์ไปเรียนต่างประเทศ 1 เดือนจะได้ผลบางเล็กน้อย จากการศึกษาที่คณะกรรมการบริหารธุรกิจได้ส่งอาจารย์ 15 ท่าน ไปเรียนภาษาอังกฤษประเทศนิวซีแลนด์ ก่อนไปอาจารย์รู้สึกกลัวเพราะไปอยู่กับผู้ทำหน้าที่ต้อนรับเลี้ยงดู (Host) เมื่อถึงเวลาไปจริงๆ ทุกคนต้องหาทางที่จะทำให้อยู่รอด และได้ฝึกภาษาอังกฤษโดยปริยาย ใน 1 เดือน เมื่อถึงเวลากลับรู้สึกไม่ต้องการที่จะกลับเพราะสามารถสื่อสารกันได้บ้างพอสมควร และคิดว่าถ้าอยู่ถึง 3 เดือน ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น จึงประสงค์ที่จะให้ทุกคณะส่งอาจารย์ไม่ต่างประเทศในลักษณะเช่นนี้จะเป็นการดี อย่างน้อย 2 ปีกว่า มหาวิทยาลัยจะมีอาจารย์สามารถพูดภาษาอังกฤษเกือบทุกคน รวมถึงเจ้าหน้าที่ด้วย หากเรียนในประเทศไทยจะต้องใช้เวลานานมาก การพัฒนาบุคลากรจะสำเร็จได้ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารด้วย

รองอธิการบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พุลเกียรติ์ นาคะวิวัฒน์)

ในการมา Retreat ครั้งนี้ได้รับฟังมุมมองในหลายประเด็น ซึ่งมี 2 ประเด็นหลัก คือการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการเตรียมความพร้อมสู่การออกนอกระบบ ซึ่งได้รับมอบหมายในฐานะ รองอธิการบดีดูแลด้านกายภาพ และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ในแผนแม่บทการพัฒนาองค์กร จะมีการพัฒนาด้านวิชาการ บุคลากร การบริหาร งบประมาณ รวมถึงการพัฒนาทางด้านกายภาพจึงขอเสนอแนวคิดการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยการทำให้มหาวิทยาลัยให้เป็น RMUTT for the next twenty year จึงขอเสนอให้ทุกคนร่วมนโยบายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นมหาวิทยาลัย Education ของอาเซียน หมายความว่า Positioning ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะเป็นอย่างไร คิดว่าเป็นฝันที่ไม่ไกลและท้าทายจึงมั่นใจว่าทำได้ จากการศึกษาที่มีประเทศไทยตั้งอยู่ในตำแหน่งภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมหลายประเทศมองประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแห่งเอเชีย สามารถเดินทางติดต่อได้สะดวกจากทุกประเทศ ปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีบริเวณมหาวิทยาลัย (Campus) อยู่ 2 แห่ง คือ ที่คลองหก ซึ่งมีการพัฒนาไปมากแล้ว และที่ศูนย์รังสิตอีกแห่งหนึ่ง จึงขอเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยถึงความจำเป็นที่ต้องดูแลด้วยเช่นกัน และอีกส่วนหนึ่งคือโครงการจัดสร้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่สระบุรีเฉลิมพระเกียรติ มีความคืบหน้าไปมากแล้ว จากการศึกษาที่ได้ขอพื้นที่จากค่ายอนุสรณ์ที่ทหารบก เอื้อเพื่อที่ดินประมาณ 1,200 ไร่ ซึ่งตั้งอยู่ในที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ระหว่างดำเนินการให้เป็น Green University ซึ่งมีมุมมองในเรื่องของ 3 E คือ มีการปรับปรุงทางด้านกายภาพ จัดแบ่งเขตพื้นที่ต่างๆ การจัดการเรื่องการบริหารพลังงาน และเรื่องการศึกษา ส่วนเรื่องการศึกษาเป็นเรื่องที่มีผู้รับผิดชอบแล้ว มหาวิทยาลัยได้ศึกษารูปแบบจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่นในเรื่องของการเป็น Green University จึงคิดว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลง วันนี่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ควรจัดการศึกษาอย่างไรให้แตกต่างจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น มี Innovation ในการจัดการศึกษาจากโจทย์ของประเทศและให้ความสำคัญในการจัดเตรียมคน ในทุกคณะจะต้องไปจัดเตรียมหลักสูตร โดยศึกษาหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น ถึงวิธีการบูรณาการกันในแต่ละสาขา

กรณีที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มีปัญหาในเรื่องของภาษาที่อาจารย์และนักศึกษาจึงขอเสนอวิธีหนึ่งคือ การสอบ เช่น มีข้อสอบ 5 ข้อ มี 1 ข้อต้องเป็นการบรรยายภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษา เขียนเป็นภาษาอังกฤษ และ อาจารย์ต้องใช้ความสามารถในการตรวจคำตอบที่เป็นภาษาอังกฤษ จากการทำที่เข้าร่วมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย จากบทบาทมหาวิทยาลัยช่วยแก้ปัญหาภัยพิบัติของประเทศและมีโจทย์หลายโจทย์ที่สามารถสร้างรายได้เข้ามหาวิทยาลัยเป็นร้อยล้านบาท เพราะมหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่เป็นคลังสมองจำนวนมาก กรณีโจทย์ของสังคมโลกจะเป็น เรื่องของ Global Warning การจัดการเรียนการสอนของ Food Crisis หรือ Energy Crisis และเรื่องต่างๆ มหาวิทยาลัย ตอบโจทย์ได้ แนวทางการพัฒนาที่จะปรับให้เหมาะสม (Adapt) การเปลี่ยนแปลงต่อสังคมโลก จึงคิดว่ามหาวิทยาลัยควรมี Local Link กับมหาวิทยาลัยในประเทศและมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ ผูกสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่อยู่ในระดับหนึ่งในลึบนั้นและบริหารจัดการให้ดี จะเป็นการปรับภาพลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยให้ขยับขึ้นโดยเร็ว การที่มหาวิทยาลัยสามารถปรับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้นจะสามารถใช้เป็น จุดขายได้ ในมุมมองของการหารายได้เพิ่มขึ้น จะเป็นเรื่องลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และงานวิจัย จึงเสนอให้แต่ละคณะ ภาควิชา ควรมีแผนแม่บทในการทำงานวิจัย ที่ต่อเนื่องและเกิดผลสามารถใช้ประโยชน์ได้ ขณะนี้สถานประกอบการขาดแคลน กำลังคน จึงขอเสนอว่าให้สถานประกอบการเสนอถึงความต้องการกำลังคนเฉพาะด้าน และให้สถานประกอบการสนับสนุน งบประมาณ ให้กับมหาวิทยาลัยผลิตนักศึกษาให้ตามจำนวนที่ต้องการคิดว่าเป็นทางหนึ่งที่ทำให้มหาวิทยาลัยเกิดรายได้ จึงคิด ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน และการก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของ รัฐจึงไม่ใช่เรื่องยาก

กรรมการสภามหาวิทยาลัย
(นายนิกร แสงงาม)

ขณะนี้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีโครงการส่งอาจารย์ไปฝึกงานที่ประเทศเกาหลี จำนวน 30 ท่าน ประมาณ 20 วัน คาดว่าคงได้รับประสบการณ์ที่จะมาเพิ่มเติมความรู้ให้กับนักศึกษาในส่วนของ การออกนอกระบบสภามหาวิทยาลัยควรสร้างกลไกให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยเกิดความมั่นใจในความมั่นคงเมื่อออกนอกระบบ และถือเป็นโจทย์ที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะต้องหาวิธีให้บุคลากรเกิดความมั่นใจในความมั่นคงต่อหน้าที่การงานเมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ในส่วนของการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยตั้งเป้าหมายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands on) จึงต้องพิจารณาถึงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการที่จะผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ในปัจจุบันการจัดทำหลักสูตรจะมีเรื่องของสหกิจศึกษากับการฝึกงานนักศึกษา ซึ่งจะต้องพิจารณาว่าสามารถตอบโจทย์ของภาคอุตสาหกรรมด้วยและตอบโจทย์ AEC ด้วย จึงควรทบทวนการจัดทำหลักสูตร และในการทำหลักสูตร ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรของประเทศในเอเชียเข้าร่วมด้วย

กรรมการสภามหาวิทยาลัย
(นางสาวเตือนใจ สุตตาชัย)

เป็นตัวแทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยในสายสนับสนุน มีความเห็นในเรื่องของภาษาที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้เสนอความเห็นในที่ประชุม ในส่วนของสายสนับสนุนถือเป็นส่วนรองจากสายวิชาการ และมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือเมื่อ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ได้มีการปรึกษาหารือในกลุ่มสายสนับสนุนถึงการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักศึกษาที่เข้ามาติดต่อประสานงานในแต่ละกอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และเมื่อมหาวิทยาลัยมีโครงการอบรมภาษาอังกฤษอยู่แล้ว จึงเสนอความเห็นว่ามีมหาวิทยาลัยควรจัดทำโครงการอบรมบุคลากรเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเฉพาะแต่ละกอง แต่ละหน่วยงานให้มีความรู้ ในเรื่องของศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อสารในแต่ละฝ่าย จึงขอเสนอที่ประชุมถึงการที่ให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนในเรื่องของการอบรมภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรสายสนับสนุนเป็นกลุ่มย่อยด้วย

อธิการบดี
(รองศาสตราจารย์ ดร.นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)

ตามที่รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวถึงเรื่องเรียนภาษาอังกฤษเป็นลักษณะของ Intensive English เรียนให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทราบว่า มหาวิทยาลัยคำนึงถึงเรื่องภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก และขอเรียนคณบดีคณะศิลปศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา) อาจารย์ของมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งสอนภาษาอังกฤษ มีสองประเภท คือ ประเภทหนึ่งเคยไปต่างประเทศและอีกประเภทหนึ่งเคยไปแต่ไม่ได้สัมผัสอย่างมาก จึงคิดว่าการออกเสียงสำเนียงภาษาอังกฤษ (Accent) ยังไม่ดีสรุปจะต้องส่งอาจารย์เหล่านี้ไปต่างประเทศ โดยมหาวิทยาลัยได้ให้ความร่วมมือกับสถาบัน Crichust Polytechnic Institute Technology (CPIT) ซึ่งให้ความสนใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี เมื่อกลับมาจะมีการประเมินด้วยการสอบถาม พบว่าอาจารย์มีความมั่นใจสูง เชื่อมั่นว่าการยื่นสอนต่อหน้าชั้นเรียน และการสนทนากับนักศึกษาที่มีความมั่นใจยิ่งขึ้น ต่อจากนั้นมีการขยายผลมายังคณะบริหารธุรกิจ และต่อจากนี้จะมีการส่งอาจารย์ต่อไปเพิ่มขึ้น และขอขอบคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัย (นางสาวเตือนใจ สุดตาชัย) ที่เสนอความคิด และผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ (นายพงศ์พิชญ์ ต่วนภูษา)และผู้ช่วยอธิการบดี ดร.ไพบุลย์ ไสยวงศ์ จะช่วยเสนอความคืบหน้าถึงวิธีการรองรับการพัฒนาเรื่องเรียนการสอนภาษาที่มีหลายวิธี ที่สำคัญคือความต่อเนื่องและความก้าวหน้าแต่ละชั้นเชิงนโยบายมหาวิทยาลัยมิได้ทอดทิ้งส่วนจะดำเนินไปให้ถูกทาง ตามข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากที่ประชุมมหาวิทยาลัยยินดีที่จะดำเนินการ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ)

เรื่องภาษาอังกฤษความจริงทุกท่านมีประสบการณ์จากการศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่แล้ว การพัฒนาภาษาอังกฤษมีหลายรูปแบบ หากก้าวสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว บุคลากรมหาวิทยาลัยประสงค์ที่จะสนทนาภาษาอังกฤษให้ได้ มีวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ คือ จ้างชาวฟิลิปปินส์มาปฏิบัติงานสำนักงาน ในคณะและกองต่างๆ จึงประสงค์ที่จะทดลองให้มหาวิทยาลัยจ้างหัวหน้า ภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานผู้บริหารที่เป็นชาวฟิลิปปินส์หรืออินเดีย มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเริ่มดำเนินการแล้ว เพราะเป็นสิ่งที่ซบเคื่อนให้เป็นรูปธรรม มิฉะนั้นแล้วมหาวิทยาลัยจะไม่สามารถไปสู่สากลได้

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

“วิธีการเรียนภาษาอังกฤษอีกวิธีหนึ่ง คือการจำกัดคำที่ใช้ในการสนทนาไว้ประมาณ 200-300 คำ และมีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งจำกัดไว้ 300 คำ ออกเสียงให้ถูกต้องแล้วสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ วิธีนี้จะทำให้การออกเสียง (Pronunciation) ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องได้เร็ว เช่น เมื่อฝึกพูดประโยคภาษาอังกฤษได้แล้ว หลังจากนั้นจะพูดได้เอง มีคำในภาษาอังกฤษหลายคำที่เป็นปัญหาต่อคนไทย”

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

ขอเสนอความคิดเห็น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงทุกอย่างสอนด้วยภาษาอังกฤษอาจารย์ทุกคนเข้าห้องสอนต้องสอนด้วยภาษาอังกฤษทั้ง 4 ปี ทุกรายวิชาและอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ปีที่ 1 ทุกสาขาวิชา เป็นชาวอังกฤษ ชาวอเมริกัน ชาวแคนาดา ชาวออสเตรเลีย และชาวนิวซีแลนด์ มี 5 ชาติเท่านั้นที่ทำการสอน และอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนจะมาจากประเทศจีน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเนื่องจากการสอนภาษาเป็นเรื่องยากต้องใช้ผู้สอนจากประเทศเจ้าของภาษามาก่อน และมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยท่านหนึ่งนำครูสอนภาษาจีนในประเทศไทยทั้งหมดมาอบรมวิชาการสอนภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ด้วยการจัดหลักสูตรเข้มข้น หากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะทดลองส่งอาจารย์มาอบรมเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์จากประเทศนิวซีแลนด์ นายกสภามหาวิทยาลัยจะดำเนินการประสานมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เฉพาะกลุ่มผู้เรียน

จากการรับฟังแนวความคิดและข้อเสนอแนะทำให้ได้รับทราบและคิดว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะเรื่องภาษาอังกฤษที่จะทำให้พัฒนา มหาวิทยาลัยสู่ความเป็นสากล เรื่องแรกต้องพัฒนาเรื่องภาษาให้สื่อสารได้ ต่อจากนั้นพัฒนาเรื่องอื่น

ผู้ช่วยอธิการบดี
(ดร.ไพบูลย์ ไสยาวงศ์)

การเตรียมความพร้อมไปสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากเมื่อเดือนพฤษภาคม ได้มีการ Retreat ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี และเกิดปฏิญญาสวนผึ้งซึ่งมีข้อหนึ่งกล่าว คือ Internationalisation การนำไปสู่ความเป็นนานาชาติ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในคณะกรรมการชุดนี้มีคณะกรรมการย่อย 5 ชุด คือ กรรมการที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ คุณภาพการศึกษา กิจกรรม การเรียนภาษาที่สอง สาม เรื่อง Infrastructure และการพัฒนาภาษาอังกฤษคณะกรรมการแต่ละชุดได้ดำเนินการประชุมหารือและในระหว่างนี้อยู่ในช่วงการเก็บข้อมูลและนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการชุดใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

เพื่อกำหนดนโยบายความชัดเจน และส่วนที่ดำเนินการแล้วคือ กำหนดให้จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นศูนย์ International Relation Education Service (IRES) จะมีส่วนงาน ASEAN Study House เป็นส่วนงานที่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาเซียนส่วนนิทรรศการเป็นส่วนของ Intensive Language

Training จะตอบโจทย์ทางด้านภาษาที่อยู่นอกห้องเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นการเตรียมตัวนักศึกษาที่จะศึกษาต่อในเรื่องของขอทุนการศึกษา และส่วนของการร่วมมือมี International service และส่วนของงานนิเทศสัมพันธ์ ที่กล่าวมานี้เป็นส่วนงานที่จัดตั้งขึ้น ขณะนี้อยู่ระหว่างปรับปรุงพื้นที่อีกงานหนึ่งจากการตรวจสอบพบว่า ขณะนี้นักศึกษาขาดในเรื่องของ awareness ในชั้นเรียนทุกกลุ่ม กิจกรรมแรกที่ต้องดำเนินการคือการสร้าง Awareness ซึ่งคณะกรรมการกิจกรรมจะดำเนินการต่อไปรวมถึงกิจกรรมอื่นๆ นอกจากนั้นจะมีการดำเนินกิจกรรมใหญ่เรื่อง Plan Announcement ในเรื่องของวัน RT จะจัดกิจกรรมเปิดโลกเป็น Grand Opening เป็นการสร้าง Awareness และกิจกรรมต่อเนื่องต่างๆ และมีการกำหนดตัวบ่งชี้กิจกรรมต่างๆ ในการเปิดหลักสูตร Inlingual ว่าควรมีจำนวนคณะเท่าใด และจำนวนหลักสูตร รวมถึงจำนวนนักศึกษาและจำนวนอาจารย์แลกเปลี่ยนจำนวนที่เข้ามาเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยจะกำหนด สำหรับเรื่องภาษาที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยเสนอแนะแนวคิดซึ่งตรงกับคณะกรรมการดำเนิน โดยใช้อาจารย์ผู้สอนเป็นชาวต่างชาติ อเมริกัน ฟิลิปปินส์ และอินเดีย ซึ่งอาจารย์จากประเทศอินเดีย เอกทางด้านภาษา และเป็นที่น่ายินดีที่นักศึกษาแสดงความจำนงค์เรียนภาษาเพิ่มขึ้น และติดตามผลการเรียน ถึงภาคการศึกษาที่สอง ดังนั้นเรื่องของเรียนภาษามหาวิทยาลัยเตรียมการไว้แล้ว และเตรียมการถึงบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยได้งบประมาณ 7.7 ล้านบาท ในเรื่องของเตรียมการพัฒนาไปสู่อาเซียน โดยจัดทำเป็นโครงการพัฒนาความรู้ ภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียนเพื่อการสื่อสารสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนและรวมถึงการพัฒนาอาจารย์ส่วนหนึ่งด้วยรวมถึงโครงการตอบปัญหาอาเซียนที่จะใช้ในวันร่วมงาน RT และจะจัดประชุมเพื่อจัดทำแผนแบบกว้างๆ ต่อจากนั้นจึงจัดทำแผนประจำปี (Year Plan) ตั้งแต่ปี 2012 -2015

ขอขอบคุณพลเอกธงชัย เกื้อสกุล นายกษมคมผู้ทำคุณประโยชน์เพื่อพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย ที่ได้มอบหนังสือคำสอนในพระพุทธศาสนาจากการที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ในเวลาพักเห็นว่า เป็นหนังสือที่ดีมีทั้งหมด 4 ภาค แต่ภาคที่เป็นประโยชน์คือทุกภาคแต่สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร การปกครองคือ ภาคที่ 4 ประมวลพระพุทธรูปจากพระไตรปิฎกที่ก่อเกิดประโยชน์สุขแก่การดำเนินชีวิตคือ การบริหาร การปกครอง ลักษณะของผู้บริหารที่ดี และไม่ดี และในส่วนของวาทะหลักการต่างๆ ในหน้า 222 เช่น “ไม่ควรพูดจนเกินกาล ไม่ควรนิ่งเสมอไป ควรกล่าววาจาที่ไม่พ่นเผื่อพอดีๆ ในเมื่อถึงเวลา” และขอขอบคุณ พลเอกธงชัย เกื้อสกุล อีกครั้งหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดี
(รองศาสตราจารย์สุจิตระ ขอจิตต์เมตต์)

ตามที่คณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น ต่อที่ประชุมจะมีการสรุปในวันที่ 9 กันยายน 2555 ช่วงเวลา 09.00 น. เมื่อสรุปเสร็จเรียบร้อยแล้วจะไปศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาวิทยาลัย สวัสดิศรัับ

เลขาธิการและอธิการบดีได้สรุปในเรื่องที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้ข้อเสนอแนะและแนวคิด เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2555 ซึ่งเป็นการสรุปเบื้องต้น ในวันนี้จึงเปิดโอกาสให้กรรมการทุกท่านเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อที่จะได้รวบรวมเพิ่มเติม ต่อจากนั้นจะสรุปแล้วเดินทางไปทัศนศึกษาจึงขอเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

ขอเริ่มต้นประเด็นต่างๆ ที่จะสนทนากันต่อ สิ่งที่ได้สรุปขออนุญาตว่าอย่ามีใช้บทสรุปสุดท้าย จะนำไปกลั่นกรองอีกครั้งหนึ่งแล้วนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยให้การรับรอง คิดว่าการที่มหาวิทยาลัยลงทุนใช้ทั้งทรัพยากรและเวลามาประชุม เป็นเวลา 2 วัน น่าจะให้คุ้มซึ่งคำตอบ ในอีกหลายเรื่องและได้แนวคิดที่น่าไป ขยายผลต่อ ซึ่งหวังว่าประเด็นที่ได้พูดคุยกันนั้นสามารถชี้ไปได้ในเชิงไปขยายผล มีประเด็นที่น่าเสนอในที่ประชุมในเชิงบริหารจัดการที่กล่าวถึง Hands on ขอเรียนชี้แจงให้เข้าใจตรงกันเพิ่มเติมในนามมหาวิทยาลัยค่อนข้างเข้าใจกันที่ระดับหนึ่งและปฏิบัติไปด้วย Hands on มีกิจกรรมจำนวนมากไม่ว่าจะ

อธิการบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร.นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)

เป็นเรื่องหลักสุดที่มีประเด็นเสริมความเข้มแข็งให้อาจารย์สร้างโอกาส และเกิดคำถามที่ว่าวิธีการที่มหาวิทยาลัยจะให้การสนับสนุนเช่นไร

ที่ผ่านมาขอให้สภามหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนให้อาจารย์ไปฝังตัวในภาคประกอบการ แม้ว่าในตอนต้นมีการดำเนินการที่ใช้ระยะเวลาสั้น และมีการเตรียมตัวที่ไม่พร้อมอาจเป็นฝ่ายมหาวิทยาลัยหรือฝ่ายสถานประกอบการก็ตาม ได้อาศัยอำนาจสภามหาวิทยาลัยอนุมัติค่าใช้จ่ายให้อาจารย์ส่วนหนึ่งในการเดินทางไปฝังตัวในสถานประกอบการ ต่อคนวันละ 500 บาท วิธีการที่จะให้คุ้มซึ่งอาจารย์ที่จะไปฝังตัวในสถานประกอบการอย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยและคณะต้องติดต่อประสานงานให้องค์กรที่เป็นภาคประกอบการที่มีขนาดใหญ่กว้างขึ้น โดยกรอบความคิดคือผู้ลงทุนในประเทศไทย แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งภายนอก อีกส่วนหนึ่งคือ บริษัทในประเทศไทย เนื่องจากส่วนที่เป็นภายนอกเข้ามาลงทุนประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยจึงควรนำปัญหาการขาดแคลนแรงงานมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพราะกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุนเป็นอันดับหนึ่ง คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา อันดับสอง คือ ประเทศญี่ปุ่น และอันดับสาม คือ ประเทศสาธารณรัฐไต้หวัน ซึ่งผู้ประสานงานของสาธารณรัฐไต้หวันได้ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีค่อนข้างดี จึงถือได้ว่าเป็นการปูพื้นฐานไปในทางที่ดีและจะดำเนินการให้เป็นที่ชัดเจนต่อไป ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะมีพื้นที่ให้อาจารย์เข้าไปฝังตัวเสริมสร้างในเชิงปฏิบัติการหรือทักษะมากยิ่งขึ้น โดยได้รับประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์จริง และอาจารย์จะต้องนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนการสอนนักศึกษาได้ นอกจากนั้นอาจารย์ที่เข้าไปฝังตัวในสถานประกอบการจะต้องศึกษาเรื่องการบริหารจัดการ ด้วยการทำความเข้าใจและใกล้ชิดกับผู้ดูแลสถานประกอบการเพื่อหาโจทย์เชิงพัฒนาของสถานประกอบการโดยอาศัยทรัพยากรของมหาวิทยาลัย แล้วทำให้เกิดเป็นงานวิจัยหรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้น การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands on) ต้องมองทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนซึ่งต้องมียุทธศาสตร์ประกอบเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญ เพื่อเป็น

เครื่องยืนยันความสามารถของผู้สอน ดังโจทย์ในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประสงค์จะเพิ่มเรื่องของงานวิจัยเข้าไป เพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยขึ้น และบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จะต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติเพียบพร้อม ในการเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติการและในเชิงความรู้ก็สามารถแข่งขันกับสถาบันอื่นได้ จากโจทย์ที่กล่าวมานี้เป็นที่ต้องยอมถึงการสร้างคนต้องใช้ระยะเวลาเพื่อให้ได้ผลผลิตออกมา ต้องระดมความคิดกันอย่างมาก แล้วค้นหาคำตอบ เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย จึงขอให้ทุกท่านให้ข้อเสนอแนะและช่วยกันดำเนินการเพื่อแสดงศักยภาพของตนเอง

สำหรับประเด็นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 9 แห่งยังเป็นจุดสนใจนี้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอื่นต้องมาพึ่งพาในบางเรื่อง โดยเฉพาะในเรื่องของกรอบความคิดและวิธีปฏิบัติ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้คอยดูในเรื่องของความก้าวหน้าในหลายเรื่องของแต่ละแห่ง เพื่อมิให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีล้าหลัง จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีมิติทางการแสดงถึงศักยภาพ ก็ควรจะมิบเรียนที่ดีๆ หากสิ่งใดที่เป็นแนวคิดและวิธีปฏิบัติ ที่อาจช่วยส่งผลกระทบของ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้รับการยอมรับจากสังคมสูงขึ้นไปกว่าเดิม ดังนั้น ผู้บริหารและคณาจารย์ควรมีส่วนร่วมในการสร้างโอกาสให้กับองค์กรด้วยการดึงศักยภาพทั้งหลายมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจนและจะนำเรื่องทั้งหลายเหล่านี้เข้าสู่การประชุมในวันที่ 22-23 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ต่อจากนั้นจะดำเนินการจัดทำกรอบเวลาไว้ล่วงหน้า เพื่อป้องกันความผิดพลาด จึงขอรับทราบมุมมองของทุกท่าน ที่ในบางเรื่องอาจมีส่วนพาดพิงกับการประชุมในเชิงต่างๆ ซึ่งการกล่าวถึงการที่มหาวิทยาลัยจะก้าวไปสู่ทิศทางใด ก็ตามจะมีผลในเรื่องของคุณภาพบัณฑิต และบัณฑิตจะดีได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับการพัฒนาบุคลากร จึงเป็นการส่งสัญญาณว่ามหาวิทยาลัยต้องให้การสนับสนุนบุคลากรไปศึกษาต่อเพิ่มเติมแล้ว กลับมาทำประโยชน์ให้กับองค์กรด้วยวิธีการต่างๆ เพราะฉะนั้น คณบดี ผู้อำนวยการ รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายสนับสนุน ควรที่จะเข้าไปดูในรายละเอียดถึงความสามารถที่จะเคลื่อนไหว (Mobile) เรื่องดังกล่าวเข้าไปถือว่าเป็นท้าทาย และขอเรียนให้ทุกท่านทราบว่าสังคมเริ่มคาดหวัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมากขึ้น เพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มีพื้นที่ทั่วประเทศที่ผลิตมีบัณฑิต หากความคาดหวังของสังคมสูงขึ้น แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมิได้พัฒนาตนเองให้สูงขึ้นหรือมากเพียงพอจะทำให้สิ่งที่ดีกลายเป็นสิ่งที่เสียไป เมื่อกล่าวถึงคุณภาพบัณฑิต มหาวิทยาลัยมิได้มองเพียงแค่บัณฑิตมีงานทำเป็นที่ตั้งเท่านั้น แต่ดูถึงบัณฑิตมีความก้าวหน้าของบัณฑิตด้วย ว่าขาดการติดตามเพียงแค่ 1 ปีผ่านไป จึงเป็นการส่งสัญญาณให้กองพัฒนานักศึกษาได้ทราบ และคณะต้องกลับไปติดตามความก้าวหน้าบัณฑิตศึกษา และมหาวิทยาลัยก็เปิดประตูเพื่อรองรับการเข้ามาของบัณฑิตเช่นเดียวกัน

ในประเด็นที่ท้าทายมหาวิทยาลัยอีกประเด็นหนึ่งคือสิ่งท้าทายเชิงวิจัย ขอเชิญทุกท่านเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องของการบริหารวิชาการแก่สังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดเป็นนวัตกรรมขึ้นมา และถือว่าพลังในเรื่องนี้น่าจะเป็นพลังที่เข้มแข็งเป็นที่พึ่งของสังคม และในเรื่องของวัฒนธรรมขององค์กร ที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการอยู่ และหากขยายผลไปเป็นโอกาสสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการคำนึงถึงวิธีการป้องกันการรุกรานทางด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ประเทศไทยได้เปรียบทางด้านวัฒนธรรม

การมา Retreat ครั้งนี้ ควรจะได้แนวทางในการสร้างโอกาสให้กับองค์กร สร้างอนาคตให้กับองค์กรต่อออกไปถึงแม้ว่าสิ่งที่ได้ดำเนินการผ่านมาแล้ว มีอุปสรรคในบางเรื่อง และนำมาวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขก็ตาม จึงไม่มีความประสงค์ที่จะให้มองเชิงลบว่าสิ่งที่ทำผ่านมาทุกครั้ง มีข้อผิดพลาดอยู่ตลอดไป จึงเสนอว่าทั้ง 3 เรื่องเป็นแนวทางที่มหาวิทยาลัยต้องกลับไปทบทวนอีกครั้งหนึ่ง จากการมา Retreat ครั้งนี้

การทำแผนแม่บทเป็นเรื่องสำคัญมากในการเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หากมหาวิทยาลัยมอบหมายผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้บริหาร หรือ อาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยดำเนินการอาจมองเห็นภาพไม่ชัดเจน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรไปเชิญมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบไปก่อนแล้วที่มีประสบการณ์เฉพาะเรื่องนี้ แล้วมหาวิทยาลัยต้องไปนำข้อมูลเหล่านั้นมาสนับสนุน การออกนอกระบบ คือ การทำให้ประชาคมมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรียอมรับให้ได้ ต้องดำเนินการสื่อสารให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยได้รับทราบถึงการ

ออกนอกระบบแล้วได้รับประโยชน์อย่างไร มีสิ่งใดดีขึ้น ซึ่งเหลือเวลาเพียง 4 ปี เท่านั้น จึงต้องดำเนินการโดยเร็ว

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยจะต้องแต่งตั้งทีมงานไปดำเนินการศึกษาสิ่งที่มีในประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน และสิ่งที่ประเทศเพื่อนบ้านต้องการแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีสิ่งใดที่จะไปแข่งขัน และจะนำสิ่งใดไปนำเสนอ ดังนั้นอธิการบดีจึงควรแต่งตั้งทีมงานเพื่อทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องมหาวิทยาลัยในประชาคมอาเซียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อหาข้อยุติ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
(พลเรือเอก รุณิศ กิตติอำพน)

การเตรียมความพร้อมจากการเปลี่ยนแปลง

จากการที่ได้อยู่ในภาคเอกชน จึงขอเสนอในเรื่องที่ภาคเอกชน ให้ความหวังไว้กับการศึกษาของประเทศ และได้มีโอกาสไปบรรยายในที่ต่าง ๆ เป็นระยะเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา สิ่งที่จะกล่าวถึงในวันนี้คือเรื่องของการเปลี่ยนแปลงที่ทุกคนหนีไม่พ้นและการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องเตรียมความพร้อมดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางความรู้ และการเกิดรูปแบบใหม่ของการเกิดความรู้ (Convergences and intersection of disciplines) การสอนหนังสือของครูอาจารย์ควรเปลี่ยนเปลี่ยนวิธีการสอนนักศึกษา ด้วยการสอนให้นักศึกษารู้จักคิดมากกว่าสอนให้นักศึกษาจำ พร้อมทั้งสอนให้นักศึกษา

นายกสภามหาวิทยาลัย
(นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

รู้จักค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือ ความรู้เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ การบริหารจัดการ และสิ่งอื่น ๆ มากมาย อาจารย์ต้องสอนให้นักศึกษารู้จักวิธีค้นคว้าหาข้อมูล ณ จุดใด เพราะนักศึกษามีความสามารถในการคิด และคนไทยเป็นคนที่มีความรู้มีความสามารถไม่แพ้ชาติ

2. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมบนความขัดแย้ง (No pain No gain, Plan for growth) เป็นสิ่งที่ยอมรับว่าสังคมในประเทศไทยมีเรื่องราวต่าง ๆ มากมาย เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในทางเลวร้ายในบางเรื่อง ถ้าอาจารย์สอนนักศึกษาให้รู้จักคิดถึงในสิ่งที่กระทำลงไปแล้วเกิดผลลัพธ์อย่างไร เพื่อให้เกิดทักษะในการคิดต่อไป เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษาคิดเพียงแต่ทำตามผู้อื่น ต้องหาวิธีสอนให้นักศึกษาคิดได้

3. การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นักธุรกิจจะคิดถึงการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ มนุษย์ต้องไม่ยอมแพ้ธรรมชาติ แต่ต้องไม่ขวางธรรมชาติ นั่นคือสังขธรรม จึงต้องคิดหาวิธีอาศัยธรรมชาติช่วย มิใช่พยายามเอาชนะธรรมชาติ

4. โลกอนาคตไม่เหมือนโลกปัจจุบัน ความสำเร็จในปัจจุบัน ไม่ได้ประกันความสำเร็จในอนาคต อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้คิดถึงโลกในอนาคตมีความไม่แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ถ้าเราทำดีวันนี้ ในอนาคตต้องทำให้ดีกว่าวันนี้ รู้วันนี้แต่ในอนาคตต้องรู้มากกว่านี้ เมื่อคิดเป็นต้องทำเป็นด้วย

ทิศทางเศรษฐกิจโลกในอีก 10 ปีข้างหน้า

ทุกคนกล่าวว่าโลกกำลังเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นความจริง และต้องคิดว่าทิศทางในอีก 10 ปี ข้างหน้า โลกเปลี่ยนแปลงไปในทางใด ศึกษาจาก

- เอเชียผงาดครองเศรษฐกิจโลก – ทศวรรษที่ผ่านมา อเมริกาคงอิทธิพลทางการเมือง อิทธิพลใน UN จัดการความมั่นคงเศรษฐกิจโลก กลไกสำคัญ G8 G10 และ IMF WORLD BANK แต่ปัจจุบันเอเชียมีผู้นำ
- ทศวรรษหน้า ขั้วอำนาจเศรษฐกิจโลก กำลังจะโยกจากตะวันตกไปหาตะวันออกขับเคลื่อนจากการปรับตัวจากจีน อินเดีย ซึ่งเป็นชาติอุตสาหกรรม การเติบโตของญี่ปุ่น ความมั่งคั่งรุ่งเรืองของจีน การเจริญเติบโตของไทย และประเทศอื่น ๆ เช่น อินเดียและเวียดนาม จึงเป็นสิ่งที่ประเทศไทยจะได้รับผลพลอยได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงควรเพิ่มภาษาจีนเข้าด้วย นอกจากภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ที่จะสอนนักศึกษา
- ทศวรรษหน้า ทศวรรษแห่งการแย่งชิง จำนวนประชากรโลกเพิ่มขึ้นมาก ส่งผลให้มีการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น เช่น แย่งชิงแม่น้ำ น้ำมัน และอาหาร จะมีปัญหาในการขัดแย้งแหล่งน้ำมัน น้ำธรรมชาติ อาจนำไปสู่สงคราม ประเทศไทยจึงควรคบค้าสมาคมกับทุกชาติ

เศรษฐกิจผงาด ไทยต้องพร้อมรับส่วนแบ่ง

สิ่งใด ๆ ก็ตามที่เติบโตประเทศไทยควรพร้อมที่จะรับส่วนแบ่ง ทุกวันนี้ต้องมีความคิดที่ว่าการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศไทยต้องทำให้ผ่านประเทศไทย แล้วรอเก็บผลพลอยได้จากการเปลี่ยนถ่ายระหว่างทาง ขอให้ทุกคนคิด โดยเฉพาะอาจารย์สอนนักศึกษา ควรปลูกฝังความคิดให้กับนักศึกษา ออกไปสู่ภายนอกที่มีความเปลี่ยนแปลง

จีนเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจแบบพึ่งพาภายในประเทศในสัดส่วนที่สูงกว่าการพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ การที่ระบบเงินขยายตัวและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จีนมีเป้าหมายในการเข้าสู่การเป็นผู้นำเทคโนโลยี มีความพร้อมในด้านการผลิต การจัดจำหน่าย จะก้าวสู่การเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจโลก จะส่งผลกระทบต่อไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

ประเทศไทยต้องมองไกล 10 - 20 ปี ข้างหน้า แนวนโยบายทางเศรษฐกิจต้องสอดคล้องกับขั้วอำนาจเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงไป จะทำให้ไทยสามารถเพิ่มขีดการแข่งขันภายใต้ การนำของจีนกับอินเดียที่จะเติบโตไปอีก 10 ปี ข้างหน้า

ประเทศไทยต้องเร่งสร้างความเติบโตทางภาคเกษตร ในฐานะผู้ผลิตอาหารที่เป็นปากท้องของโลกเสริมสร้างความพร้อมทุกด้าน ในด้านการบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มในด้านที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาของ IMD (International Institute of Management Development) ในการจัดอันดับความสามารถของไทยอยู่ที่ 28 จาก 59 ประเทศในโลก ประเทศไทยควรถูกจัดอันดับอยู่ใน 1 ใน 3 ของ 59 อันดับ

ความสามารถในการแข่งขันของไทยเปรียบเทียบกับประเทศอาเซียน จากการจัดอันดับของ IMD ไทยดีกว่าอินโดนีเซีย เวียดนาม แต่สิงคโปร์และมาเลเซีย อยู่ในอันดับที่ดีกว่าไทย ที่สำคัญ รวม 4 ด้าน 1) ศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านประสิทธิภาพของรัฐ 3) ด้านประสิทธิภาพของเอกชน 4) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งที่มาหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องคือ ประสิทธิภาพของประชาชน ซึ่งมาจากประสิทธิภาพของการศึกษา ถ้ามีการศึกษาจะสามารถคิดได้ สามารถสร้างศักยภาพตัวเองได้หลายมิติ อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้คิดเป็นตามวิถีทางที่ควรจะเป็น เช่น ฟังพาร์ฐมีความล่าช้า ต้องหาวิธีการตามวิถีทางใหม่ ที่เกิดความรวดเร็ว หรือสามารถก้าวกระโดด

การจัดอันดับปี 2011 ของ IMD

ฮ่องกง	(1)	สิงคโปร์	(3)
มาเลเซีย	(16)	จีน	(19)
เกาหลี	(22)	ญี่ปุ่น	(26)
ไทย	(27)	อินเดีย	(32)
อินโดนีเซีย	(37)	ฟิลิปปินส์	(41)

การจัดอันดับเฉพาะเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยแพ้มาเลเซีย แพ้เกาหลี ฮ่องกง สิงคโปร์ เป็นการจัดอันดับในเรื่องความโปร่งใส (Good Governance) ประเทศฮ่องกง ได้อันดับ 1 ไม่มีการทุจริตหรือมีน้อยมาก สิงคโปร์ มีการทุจริตบ้าง ได้อันดับ 3 การจัดอันดับของ IMD ถือเป็นข้อเทียบมาตรฐานของนักลงทุนจะดูสิ่งนี้เป็นสิ่งแรกก่อนการลงทุน

การเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1. ประชาคมอาเซียน จะเป็นตัวแปรสำคัญของเศรษฐกิจไทย ประชากรอาเซียนมีถึง 600 ล้านคน จะกระทบต่อประเทศไทยอย่างแน่นอน
2. ภาคการผลิตที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
3. โครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ ประเทศไทยยังขาดพื้นฐานทางด้านโลจิสติกส์ประเทศไทยควรลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
4. ประเทศไทยจะเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อาจารย์ต้องสอนให้นักศึกษาทราบว่าอนาคตของประเทศไทย จะมีผู้สูงอายุมาก สอนนักศึกษาคิดประกอบอาชีพอาจารย์ต้องใส่ความคิดให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ สามารถใช้เป็นแนวทางประกอบอาชีพได้อาชีพหนึ่งในอนาคต
5. คนไทยมีความรู้ความสามารถไปทำงานต่างประเทศ คนไทยมีความรู้ สามารถประกอบอาชีพหลากหลาย ในต่างประเทศ อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้มีทักษะทางด้านภาษาเพิ่มเติม เพื่อแข่งขันกับตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียน
6. การเงินโลก จะมีความผันผวน และเกิดความเสียหายมากขึ้น ในภาคธุรกิจจะมี Risk Committee ที่คอยช่วยคิดบริหารความเสี่ยง

Thailand in the Growth Path

ประเทศไทย อยู่ในช่วงการเติบโต

1. A Perspective of an education/invertertor/operator ในมุมมองของภาคธุรกิจ ในมุมมอง 3 ด้าน

- 1) Education   นักการศึกษา
- 2) Investor   นักลงทุน
- 3) Operator   ผู้ประกอบการ

2. Thailand's Education Environment ในฐานะมุมมองของผู้สนใจการศึกษาของประเทศ Supply & Demand – A Mismatch Situation

มหาวิทยาลัยขาดการผลิตบัณฑิตที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานส่วนที่ผลิตไม่ตรงตามความต้องการของตลาดควรผลิตให้น้อยลง และควรสอนบัณฑิตเฉพาะสิ่งที่ตลาดต้องการ Field of Study - Market Needs

3. New Trends :

3.1 Government Supported Programs อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้ตรงกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังสนับสนุน นักศึกษาสามารถจบออกไปเป็นผู้ประกอบการได้ อาจารย์ควรสอนนักศึกษาตามทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา สิ่งนี้เป็นวิสัยทัศน์ของผู้เป็นอาจารย์

3.2 Private Sector Initiatives ในบางครั้งหาคนที่ต้องการไม่ได้

- Promote hands-on teaching เปิดสอนด้วยตนเอง
- State universities in Vocational education
- State universities in comprehensive education

4. Business Organizations

A growing number of private organizations are engaged in education and training. Large and forward looking corporations are finding new ways to educate and train their current and future employees

5. Business Enterprises :

Large corporations that need thousands, ten of thousand of employees find their own way to recruiting and training their own employees, such as :

- CP Group   - จ้างผู้เชี่ยวชาญมาทำหลักสูตรการเรียนการสอน
- CP ALL   - จัดตั้งสถาบันปัญญาภิวัฒน์
- Tesco Lotus (Thailand) ลงทุนมหาศาลในการฝึกอบรมพนักงานทั้งยุโรปและเอเชีย

เมื่อวานที่ประชุมได้กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษ บริษัท Tesco Lotus เป็นส่วนหนึ่งของสังคม หากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีอาจารย์ที่มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ บริษัท Tesco Lotus จัดหาสถานที่สอนภาษาอังกฤษสำหรับชุมชน อาจารย์สามารถให้ความร่วมมือในการช่วยสอนได้โดยได้รับค่าตอบแทนการสอน

บทสรุป

การบรรยายโครงการสัมมนาทบทวนงาน
นโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2

สรุปการบรรยาย
โครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2
ระหว่างวันที่ 8 - 9 กันยายน พ.ศ. 2555

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (นายสุนทรอรุณานนท์ชัย) กล่าวเปิดการประชุมในโอกาสพิเศษที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้ข้อเสนอแนะแนวคิด

1. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จัดให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องหาแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหา มหาวิทยาลัยเกิดใหม่ให้สามารถพัฒนาได้ก้าวหน้าในอนาคต ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องจัดการเรียนการสอนที่แตกต่าง ทำให้มีผู้สนใจที่จะมาเข้าศึกษาต่อ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีต้องเร่งดำเนินการเตรียมการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เพื่อให้เกิด Road Map และจะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. สิ่งทีไ้ในที่ประชุมอภิปรายใน 2 วัน จะได้คำตอบใน 2 ประเด็น คือ

2.1.1 เรื่องการเชื่อมโยงกับ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

2.1.2 เรื่องที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดำเนินการด้วยตนเอง ตามสัดส่วน

ที่กำหนดการเชื่อมกับ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งถือว่าเป็นการ Retreat 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในวันที่ 22 - 23 ธันวาคม 2555 ณ สวนสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีรับผิดชอบในการทบทวน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตั้งแต่เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2548 เป็นเวลา 8 ปี มีความเป็นมาอย่างไรและจะมองอนาคตข้างหน้าเช่นไร รวมถึงการเป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ด้วย

3. ข้อมูลที่ได้รับเสนอแนะในที่ประชุมจะนำไปประชุมวันที่ 1 ตุลาคม 2555 เพื่อพิจารณาการจัดทำกรอบเพื่อขับเคลื่อน 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 ผลลัพธ์ที่พึงจะได้ไปใช้ในการRetreat 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
- 3.2 บทบาทในการขับเคลื่อน 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในอนาคต

ประเด็นที่หารือในวันที่ 8 กันยายน 2555 เป็นประเด็นที่มองไปข้างหน้า

1. ปัญหาหลักของมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งใหม่ จะเป็นการคิดเรื่องโครงสร้างเป็นหลัก สำหรับเรื่อง ที่ควรจะต้องคิดในเรื่องการพัฒนา กำลังคนมักจะเป็นเรื่อง ที่ได้รับความสนใจเป็น เรื่องรองจากโครงสร้าง
2. เรื่องงบประมาณ ตามแนวโน้มทั่วโลกค่อนข้างชัดเจน ภาวะการศึกษาจะตกอยู่กับผู้เรียนมากขึ้น เพราะรัฐบาลจะสนับสนุนมหาวิทยาลัยน้อยลง แนวโน้มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงต้องเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล จึงเป็นไปได้ยากที่จะกลับไปเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานราชการเช่นเดิม

ในส่วนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กรณีที่ต้องออกนอกระบบจะต้องเตรียมตัวอย่างไร

1. คุณภาพของบัณฑิตเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่สังคมคาดหวังซึ่งเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่จะต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ และมีความสามารถทำงานได้หลายอย่างมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
2. ผลกระทบที่เกิดขึ้นเนื่องจากประชากรเกิดน้อยลง ส่งผลกระทบต่อบัณฑิต 12 ปีการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมีตัวป้อนน้อยลง เด็กที่มีศักยภาพสูงและต่ำจะเกิดช่องว่าง ไม่สามารถเอื้อให้เป็นตัวป้อนที่ดี คนน้อยจะทำให้คุณภาพต่ำ
3. เมื่อสังคมเปลี่ยนไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะต้องเตรียมความพร้อมให้บัณฑิตในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การประกันคุณภาพ จะต้องสร้างระบบประกันคุณภาพที่ดีจึงจะเกิดการประกันคุณภาพ โดยมองถึงผู้ใช้บัณฑิตที่เป็นชาวต่างประเทศ จึงต้องเตรียมคุณภาพในเรื่องของสมรรถนะ ทักษะด้านต่าง ๆ มิเพียงแต่ความรู้ความสามารถด้านภาษา แต่ยักรวมถึงความเป็นผู้นำ และสิ่งสำคัญต้องสร้างบัณฑิตให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ได้ เรื่องการแก้ไขบัณฑิตเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยแต่การอนุมัติหลักสูตรและอนุมัติบัณฑิตสำเร็จการศึกษาเป็นหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยจึงต้องสร้างกลไกในการตรวจสอบบัณฑิตที่ได้รับเกียรตินิยม สังคมมองอย่างไรในแต่ละสถาบันเพราะบางสถาบันบัณฑิตได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่งก็ไร้ความหมาย ดังนั้นคณะวิชา คณะบดีต้องรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ให้เพิ่มมากขึ้น และรายงานผลต่อสภามหาวิทยาลัยทราบ

3.2 คุณภาพการวิจัย การบริการวิชาการ เป็นงานที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยจึงควรมหาแนวทางส่งเสริมบุคลากร ดังนี้

3.2.1 การวางแผนการพัฒนากำลังคนถือเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อมหาวิทยาลัยให้ทุนการศึกษา อาจารย์ไปศึกษาต่างประเทศ แล้วผู้บริหารต้องติดตามผลว่า สอดคล้องกับทิศทางของมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งระหว่างที่ผู้รับทุนการศึกษาอยู่ ผู้บริหารต้องคอยติดต่อเพื่อให้ผู้เรียนมีจิตใจผูกพันกับมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นและมีความต้องการกลับมาทำงานให้กับมหาวิทยาลัย

3.2.2 การพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยสามารถสนับสนุนบุคลากรเพียงบางส่วน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องสนับสนุนให้บุคลากรส่วนที่เหลือให้ไปทำงานโดยหาเครือข่ายงานวิจัยที่ดีในสถาบันแห่งอื่น

3.2.3 เรื่อง Infrastructure ต้อง Support ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก เมื่อกลับมาทำงานในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงต้องวางแผนไปพร้อมกัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จึงควรลงทุนร่วมกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งอื่น เพื่อสนับสนุนผู้ทำงานวิจัย Infrastructure ของมหาวิทยาลัย รัฐบาลอาจจัดสรรงบประมาณให้ลดลงหรือเท่าเดิม ส่วนอื่น ๆ จะมีได้รับจัดสรรงบประมาณและ เม็ดเงินส่วนหนึ่งจะถูกทอนลงสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลไกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ระหว่างและจัดทำข้อมูลที่ต้องการและเป็นจริงเรื่องของทรัพย์สิน เงินสด ที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ขณะนี้ค่อนข้าง มีแนวทางที่ดีขึ้น เมื่อศึกษาจากรายงานคณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัย จึงขอให้คณะบดีบางคณะ ได้พิจารณาในเรื่องของการใช้ Infrastructure ให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันมากขึ้น เพราะหากไม่มีข้อมูลที่ถูกต้อง สภามหาวิทยาลัยจะไม่สามารถชี้แนะเงินลงในจุดที่ต้องการ จึงขอให้คณะบดี ดูแลภายในคณะอย่างใกล้ชิด

การออกนอกระบบ และการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ

1. การออกนอกระบบ ถึงแม้มหาวิทยาลัยยังไม่ออกนอกระบบ งานบางอย่างยังคงดำเนินอยู่และ ประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือความต้องการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ เป็นสิ่งที่ สังคมยอมรับ (ตำแหน่ง ผศ., รศ.) มหาวิทยาลัยจึงต้องหา กฎ กติกา เพื่อ Top up เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ต้องวางยุทธศาสตร์ เรื่องบุคลากร จะเปลี่ยนแปลงสิ่งใดๆ ไม่ได้ หากบุคลากรไม่ต้องการที่จะเปลี่ยน จึงต้องพยายาม หาแนวทางเพิ่มค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน
2. การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ผู้บริหารจะต้องเตรียมการหาแนวทาง เพื่อโยงถึงการสร้างบัณฑิตที่ดี และมหาวิทยาลัยต้องรับดำเนินการ เพราะผู้ที่สร้างสถาบันการศึกษาให้มีชื่อเสียง คือศิษย์เก่า
3. การออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ควรมีเป้าหมาย แนวคิดปรัชญา ในการ ออกนอกระบบด้วยการคำนึงถึงองค์กรในการให้บริการสังคม การบริหารบุคลากร และการเกื้อหนุนโอกาสทางการ ศึกษาของเยาวชน มิควรเน้นเรื่องการหารายได้ หรือการจ่ายค่าตอบแทนซึ่งเป็นเพียงประเด็นหนึ่งเท่านั้น

การชี้ทิศทางให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นไปตามกระแสของโลก

อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ สถิติปัญญา มีผลงาน เป็นที่ประจักษ์มีกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่มีความคิดกว้างไกล ทันสมัย รู้ทิศทาง สามารถช่วยชี้ทิศทางให้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นไปตามกระแสของโลก เป็นทิศทางที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ บุคคลใดคิดฝืน จะไปไม่รอดและทำให้ชะงักตัวลง

การชี้ทิศทางที่ชัดเจน คือ

1. การชี้ทิศทางให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในเรื่องระบบการเงินการคลังเพื่อ อุดมศึกษาที่มีลักษณะ Supply-side Financing เป็นระบบที่จำกัดเสรีภาพในการเลือกของนักศึกษา เนื่องจาก รัฐบาลจัดสรรทรัพยากรให้แก่ผู้ผลิต คือ มหาวิทยาลัย หากเป็น Demand-side Financing ซึ่งเป็นการจัดสรร ทรัพยากรให้แก่ผู้บริโภค คือ นักศึกษาจะมีเสรีภาพในการเลือกสถานศึกษาตามความต้องการ ซึ่งมีผลต่อรายได้ของ มหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้ Demand-side Financing จึงมีผลส่งเสริมการแข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีผล ต่อการปรับปรุงคุณภาพของการบริการของสถาบันอุดมศึกษา

2. ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนก็เช่นกัน เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยได้เน้นการฝึกปฏิบัติงานให้กับนักศึกษาในวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อสร้างโอกาสการจ้างงาน (Employability) ให้กับนักศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญ การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน จึงควรมุ่งเน้นให้ตอบ Demand-side คือ ความต้องการกำลังคนทางเทคโนโลยีของภาคการผลิตและบริการ

ด้วยความคิดดังนี้ ความต้องการการศึกษาของเยาวชนและผู้ปกครอง จึงเป็น Supply-side ซึ่งตรงกันข้ามกับการศึกษาสามัญทั่วไป

3. มหาวิทยาลัยกำลังเผชิญกับการท้าทายการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ หากจะสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ ต้องสร้างบุคลากรรุ่นใหม่ ด้วยการให้เขามีสถานภาพที่ดี สามารถดึงดูดบุคลากรที่มีสติปัญญาเข้ามาทำงานได้ โดยสร้างระบบบำนาญที่มีความมั่นคงที่ดีกว่าราชการและคิดว่าดีตลอดชีวิต ต้องทำระบบ Health Insurance มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาบุคลากร ต้องสร้างโอกาสให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ดังนั้นจึงต้องไปจัดทำแผนและศึกษาทุกมิติ แล้ววางเป็นระบบ

ความจำเป็นในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ ในมหาวิทยาลัยต้องประกาศรับสมัครคนเก่งไปศึกษาต่อ และมีเงื่อนไขให้กลับมาทำงานกับมหาวิทยาลัย แต่มีสิ่งตอบแทนที่ดีและมีความสามารถในการเป็นผู้นำในแต่ละด้าน มหาวิทยาลัยจึงต้องสร้างผู้นำทางความคิด ต้องสร้างคน จึงควรจัดทำโครงการสร้างสมองอย่างเป็นระบบ

การตั้งเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ

การตั้งเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลเป็นเรื่องที่ยาก โดยศึกษาได้จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งยังไม่ได้มีการประเมิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ก็ยังมีความไม่แน่นอน การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล จะต้องพิจารณาถึงระบบของมหาวิทยาลัยต้นแบบ เพราะเป็นประโยชน์สูงสุด การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ควรมีความพร้อมที่แท้จริง มีการเปรียบเทียบ โดยคำนึงถึงโครงสร้างมหาวิทยาลัย รูปแบบกฎหมายใหม่ที่จะประกาศใช้

การจัดการศึกษามีตัวแปร

การจัดการศึกษามีตัวแปรมาก มีความหลากหลาย สภาพแวดล้อม ความคิดเชิงระบบซึ่งเป็นเงื่อนไขของการจัดการศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และละทิ้งเศรษฐกิจไม่ได้ รวมถึงการพึ่งพาสิ่งต่างๆ ทำให้ไม่มีโอกาสพึ่งตนเอง รัฐบาลคิดภายในกรอบ ซึ่งไม่สามารถช่วยตัวเองได้ ถ้ามหาวิทยาลัยไม่สร้างคน ก็จะไม่ตอบสนองรวมถึงการส่งเสริมต่อ

การพิจารณาการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีสาเหตุมาจากการเป็นมหาวิทยาลัยในระบบ จะมีพัฒนาการเป็นไปได้ดีมาก มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ มหาวิทยาลัยในระบบจะมีการตรวจสอบ ทำให้คิदनอกรอบได้ยาก แต่หากเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล จะสามารถดึงตัวอาจารย์ที่มีความสามารถสูงมาจากที่อื่น จึงควรออกนอกระบบ และมีการเตรียมตัววางแผนถึงเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้กับเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยต้องจัดหาด้วยตนเอง รวมถึงวิธีการบริหารทรัพย์สิน มีการวางแผนที่ชัดเจน และหาผู้ให้การสนับสนุน อาจารย์ให้มีคุณภาพดี

แนวทางพัฒนาและการแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่

ข้อมูลการพัฒนาอุดมศึกษากลุ่มใหม่

- เรื่องบุคลากร
- เรื่องคุณภาพ
- งบประมาณต่อหัว

ปัญหาและอุปสรรค

- นโยบายของรัฐยังไม่ได้จัดสรรงบประมาณให้
- มหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ยังอยากรับราชการแทนพนักงานมหาวิทยาลัย
- ด้านงบประมาณ
- ต้องพัฒนาตนเอง
- มาตรฐานการประเมินคุณภาพ (เล่มสีเหลืองหน้า 48-53)

การออกนอกระบบจะออกหรือไม่ผู้ตัดสินคือบุคลากรของขามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ประเด็นการออกนอกระบบ

- 1.1 ใน 20 ปี ข้างหน้า จะสูญเสียระบบราชการในมหาวิทยาลัย
- 1.2 การออกนอกระบบมีทั้ง Success Story กับมหาวิทยาลัยที่ประสบปัญหา

2. การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับสามารถกู้เงินได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องทราบถึงมูลค่าของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยมีสิทธิอนุมัติให้กู้เงินได้ไม่เกิน 1 ใน 3 ของงบประมาณที่มี และมหาวิทยาลัยเป็นผู้ค้ำประกัน

สิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องทำ ในอนาคตผลกระทบจากตัวป้อนจะลดน้อยลง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงต้องเตรียมรับนักศึกษาด้วยการทำเป็นบัณฑิตศึกษาก่อนเพื่อหารายได้ จากการที่มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษมาเปิดในประเทศไทย เป้าหมายเป็นนักศึกษาต่างชาติมาเรียนในประเทศไทย และมหาวิทยาลัยควรคิดเรื่องมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ โดยสรุปแล้วมองอนาคตข้างหน้า มองศักยภาพของมหาวิทยาลัยว่าจะก้าวไปในทางใด ทุกคนต้องไปในแนวทางเดียวกัน

การเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตามพันธะกรณีการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องคำนึงถึงการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะสามารถทำงานได้ในทุกที่ทั้งในและต่างประเทศโดยมีความเชื่อว่า

1. เตรียมความพร้อมของบัณฑิตในกรอบของ ASEAN เพื่อที่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยจะไม่เสียเปรียบ
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในสายตาต่างประเทศต้อง Visible ในกรอบ ASEAN และสถาบันการศึกษา บัณฑิตต้องมีคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีต้องให้ความร่วมมือการทำกรอบในเรื่องต่าง ๆ กับกลุ่มประเทศอาเซียน

3. สร้างความร่วมมือกับนานาชาติ การที่มีนักศึกษาต่างชาติมาร่วมมือกับมหาวิทยาลัยจะทำให้ทราบว่าเขาเป็นอย่างไร จึงจะสามารถพัฒนาเปรียบเทียบด้านศักยภาพ การศึกษา และหลักสูตร

เมื่อส่งนักศึกษาไปในโครงการแลกเปลี่ยน เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ทราบถึงข้อแตกต่างของหลักสูตร
2. อาจารย์มีความร่วมมือกัน
3. นักศึกษาได้เพื่อนทาง Network กับเพื่อนที่เรียนจะทำให้เกิดโอกาสได้งานทำข้ามชาติ

สถาบันอุดมศึกษาไทยมีมาก แต่ Out put มีน้อยจึงต้องผลักดันจุดนี้ บริบทของอาเซียน ทำอย่างไรจะผลิตบัณฑิตในกรอบของอาเซียน ภาษาที่ใช้คือภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านจะทำให้อนาคตสามารถได้ทำงานโดยได้รับค่าตอบแทนสูงมหาวิทยาลัยจะต้องหาแนวทางที่ทำให้บัณฑิตมี asset ติดตัวนักศึกษา นอกเหนือจากศักยภาพ ประเด็นสำคัญคือการออกนอกระบบในเรื่องปัญหาการยอมรับความเห็นที่แตกต่างกัน หาข้อสรุปให้ได้ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะได้นำหน้าผู้อื่น โดยมีคณบดี หัวหน้าสาขาทั้งหลาย ที่จะเป็นผู้ผลักดัน

การได้รับข้อสังเกตเสนอแนะเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับ

เดิมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกำหนดออกเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลในปี พ.ศ. 2559 แต่หากยังไม่พร้อม มหาวิทยาลัยจะเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาเชิญที่มสภาคณาจารย์ร่วมเป็นคณะกรรมการและทำหน้าที่สื่อแจ้งประชาคมมหาวิทยาลัย และนำวาระนี้ไปประชุมหารือเฉพาะเรื่องและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นระยะ ๆ

ความเป็นมหาวิทยาลัยต้องออกนอกระบบ

การที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบถือเป็นศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยและต้องแสวงหาความแปลกใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง จึงต้องร่วมมือกันแข่งขันสร้างความดีและให้ความร่วมมือทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นในประเทศไทย ประเทศไทยเป็นที่พึงและที่หมายของต่างประเทศ การศึกษาทำธุรกิจไม่ได้ เพราะการศึกษาคือคุณภาพ มหาวิทยาลัยจะดีอยู่ที่คุณภาพและครูอาจารย์

การเรียนภาษาอังกฤษที่ดี

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีดังนี้

1. การเรียนภาษาอังกฤษที่ดีคือเรียนนอกห้องเรียน (Communication Skills มิใช่ Academic Skills) กิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกใช้ทักษะในการจัดกิจกรรม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ทุนสนับสนุน 500,000 บาทต่อโครงการเกี่ยวกับอาเซียน มีการวัดผล จึงขอให้คณบดีรับไว้พิจารณาด้วย
2. วิธีที่ทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ คือ มหาวิทยาลัยอาจจ้างชาวต่างชาติมาปฏิบัติงานในสำนักงาน หน่วยงาน คณะและกองต่าง ๆ และมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเริ่มดำเนินการแล้ว เพราะเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนให้เป็นรูปธรรม เพื่อทำให้มหาวิทยาลัยไปสู่สากลได้

3. วิธีการเรียนภาษาอังกฤษมีอีกวิธีหนึ่ง คือ การจำกัดคำที่ใช้ในการสนทนาเกี่ยวกับแต่ละหน่วยงาน ไว้ประมาณ 200-300 คำ และฝึกออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษ แล้วสามารถสื่อสารได้ จะช่วยให้บุคลากรสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเร็วขึ้น

4. การสนทนาภาษาอังกฤษที่ดีที่สุดต้องใช้อาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา มหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนาเรื่องภาษาให้สื่อสารได้เพื่อที่มหาวิทยาลัยจะได้พัฒนาไปสู่สากล

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์) สรุป การมา Retreat ครั้งนี้ควรจะได้แนวทางในการสร้างโอกาสให้กับองค์กร สร้างอนาคตให้กับองค์กร ถึงแม้ว่าในบางครั้งบางเรื่องที่ทำเนิการแล้วมีปัญหาและอุปสรรค ขอให้นำมาวิเคราะห์และหาทางแก้ไข จึงเสนอว่าทั้ง 3 เรื่อง เป็นแนวทางที่มหาวิทยาลัยต้องนำกลับไปทบทวนอีกครั้งหนึ่ง จากการมา Retreat ในครั้งนี้

โครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 8 – 9 กันยายน พ.ศ. 2555

ประเด็นการพิจารณาระหว่างนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
และอธิการบดี ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands-on) ในเชิงบริหารจัดการต้องสร้างความเข้าใจให้ตรงกันทุกฝ่าย เพราะมีกิจกรรมหลากหลายที่ดำเนินการอยู่

2. การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านการปฏิบัติด้วยการสนับสนุนให้อาจารย์สร้างโอกาสด้วยการฝังตัวในสถานประกอบการ โดยมหาวิทยาลัยสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทาง วันละ 500 บาทต่อหนึ่งคน โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

3. นำผลจากการอภิปรายมาใช้ประโยชน์

3.1 ในเรื่องการลงทุนของสถานประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ หลายกลุ่ม เช่น อเมริกา ญี่ปุ่น และไต้หวัน โดยเฉพาะประเทศไต้หวัน มีผู้ประสานงานให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในระดับดี ถือได้ว่าเป็นการวางแนวทางที่ดี และมหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้เกิดความชัดเจนต่อไป เพื่อให้อาจารย์เข้าไปฝังตัวเพื่อเสริมสร้างในเชิงปฏิบัติการหรือทักษะให้เข้มข้นยิ่งขึ้น ซึ่งจะสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝังตัวไปใช้ในการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาได้

3.2 เรื่องการบริหารจัดการ อาจารย์ที่เข้าฝังตัวในสถานประกอบการต้องค้นหาโจทย์ในเชิงพัฒนาของสถานประกอบการ ซึ่งอาจค้นคว้าในเชิงงานวิจัยหรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ตามสถานการณ์ เพื่อยกระดับให้เกิดผลงานวิจัยหรือชิ้นงานเพื่อสร้างให้อาจารย์มีประสบการณ์ และสามารถสอนนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีความสามารถออกไปแข่งขันในการตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันอย่างเข้มข้น และเป็นบัณฑิตที่มีความพร้อม

4. การนำเสนอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อไปสู่เป้าหมาย ควรเสนอแนะในลักษณะของแนวคิดการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ก้าวหน้า และร่วมมือกันทำเพื่อสร้างโอกาสให้องค์กรโดยมีกล่าวอ้างถึงอุปสรรคอันอาจเกิดขึ้นในอนาคต

5. ในเรื่องของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมที่สุดยังคงเป็นที่พึงให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 8 แห่ง และยังมีประสานกันอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะกรอบความคิดและวิสัยปฏิบัติที่ดี ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แต่ละแห่งมีความก้าวหน้าในหลายเรื่อง แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีก็ได้ยั้งเฉย พยายามพัฒนา มหาวิทยาลัยให้มีความล้ำหน้ากว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอื่น จากการนำเสนอเรื่องในที่ประชุม ควรได้แนวทางการนำไปใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ในวันที่ 22-23 ธันวาคม 2555 หากมีสิ่งใดที่เป็นแนวคิดและวิสัยปฏิบัติที่อาจช่วยให้ Impact ของ 9 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ได้รับการยกระดับให้สูงขึ้นจากสังคมขอให้เสนอแนะ

6. ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีมากขึ้น มหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนาตนเองให้สูงขึ้นหรือมากเพียงพอ จึงขอให้ที่ประชุมเสนอแนะทางออกให้กับการทำงาน ซึ่งมีกรอบเวลา ทรัพยากรที่สนับสนุนอยู่ด้วย

7. คุณภาพของบัณฑิต มหาวิทยาลัยมีเพียงแต่คาดหวังเพียงแคंबัณฑิตมีงานทำเท่านั้น แต่ยังมีมองถึงเส้นทางความก้าวหน้าของบัณฑิตด้วย ภายหลังจากการทำงานในระดับเวลาที่มากกว่า 1 ปีขึ้นไป มหาวิทยาลัยจะติดตามว่าจะได้รับการส่งเสริมให้เป็นพนักงานองค์กรนั้น ๆ เต็มที่ทัดเทียมกับผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยอื่น

8. วัฒนธรรมขององค์กร ควรขยายผลไปเป็นโอกาสการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วย เพราะเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีดำเนินการอยู่ ในการ Retreat ครั้งนี้ ควรจะได้รับแนวทางในการสร้างโอกาส สร้างอนาคตให้กับองค์กร จึงขอความร่วมมือในการเสนอข้อแก้ไขในบางเรื่องในประเด็นที่ปฏิบัติ แล้วเกิดปัญหาที่ผ่านมา

การเตรียมความพร้อมจากการเปลี่ยนแปลง บรรยายโดย

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

จากการที่ได้อยู่ในภาคเอกชน จึงขอเสนอในเรื่องที่ภาคเอกชน ให้ความหวังไว้กับการศึกษาของประเทศ และได้มีโอกาสไปบรรยายในที่ต่าง ๆ เป็นระยะเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา สิ่งที่จะกล่าวถึงในวันนี้คือ เรื่องของการเปลี่ยนแปลงที่ทุกคนหนีไม่พ้นและการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องเตรียมความพร้อม มีดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางความรู้และการเกิดรูปแบบใหม่ของการเกิดความรู้ (Convergences and intersection of disciplines) อาจารย์ควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนนักศึกษา ด้วยการสอนให้นักศึกษารู้จักคิดมากกว่าสอนให้นักศึกษาจำ พร้อมทั้งสอนให้นักศึกษารู้จักค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ การบริหารจัดการ
2. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมบนความขัดแย้ง (No pain No gain, Plan for growth) เป็นสิ่งที่ยอมรับว่าสังคมในประเทศไทยมีทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดี ถ้าอาจารย์ต้องหาวิธีสอนนักศึกษาให้รู้จักคิด เพื่อให้เกิดทักษะในการคิด เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษาคิดเพียงแต่ทำตามผู้อื่น
3. การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ มนุษย์ จึงต้องคิดหาวิธีอาศัยธรรมชาติช่วย มิใช่พยายามเอาชนะธรรมชาติ
4. โลกอนาคตไม่เหมือนโลกปัจจุบัน ความสำเร็จในปัจจุบัน ไม่ได้ประกันความสำเร็จในอนาคต อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้คิดถึงโลกในอนาคตมี มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หากวันนี้ทำดีแล้วในอนาคตต้องทำให้ดีกว่าและต้องรู้มากกว่าวันนี้ เมื่อคิดเป็นต้องทำเป็นด้วย

ทิศทางเศรษฐกิจโลกในอีก 10 ปีข้างหน้า

ทุกคนกล่าวว่าโลกกำลังเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นความจริง และต้องคิดว่าทิศทางในอีก 10 ปีข้างหน้า โลกเปลี่ยนแปลงไปในทางใด ศึกษาจาก

- เอเชียผงาดครองเศรษฐกิจโลก – ทศวรรษที่ผ่านมา อเมริกาคงอิทธิพลทางการเมือง อิทธิพลใน UN แต่ปัจจุบันเอเชียมีผู้นำทางโลก
- ทศวรรษหน้า ชั่วโมงเศรษฐกิจโลก กำลังจะโยกจากตะวันตกไปหาตะวันออกขับเคลื่อนจากการปรับตัวจากจีน อินเดีย ซึ่งเป็นชาติอุตสาหกรรม จึงเป็นสิ่งที่ประเทศไทยจะได้รับผลพลอยได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงควรเพิ่มภาษาจีนเข้าด้วย นอกจากภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ที่จะสอนนักศึกษา
- ทศวรรษหน้า ทศวรรษแห่งการแย่งชิง จำนวนประชากรโลกเพิ่มขึ้นมาก ส่งผลให้มีการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น จะมีปัญหาในการขัดแย้ง อาจนำไปสู่สงคราม ประเทศไทยจึงควรคบค้าสมาคมกับทุกชาติ

เศรษฐกิจผองาด ไทยต้องพร้อมรับส่วนแบ่ง

สิ่งใด ๆ ก็ตามที่เติบโตประเทศไทยควรพร้อมที่จะรับส่วนแบ่ง ทุกวันนี้ต้องมีความคิดที่ว่า การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศไทยต้องทำให้ผ่านประเทศไทย แล้วรอเก็บผลพลอยได้จากการเปลี่ยนถ่ายระหว่างทาง ขอให้ทุกคนคิดโดยเฉพาะอาจารย์สอนนักศึกษา ควรปลูกฝังความคิดให้กับนักศึกษา ออกไปสู่ภายนอกที่มีความเปลี่ยนแปลง

จีนเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจแบบพึ่งพาภายในประเทศในสัดส่วนที่สูงกว่าการพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ จีนมีเป้าหมายในการจะก้าวสู่การเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจโลก จะส่งผลกระทบต่อไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ประเทศไทยจึงต้องวางนโยบายทางเศรษฐกิจ ให้สอดคล้องภายใต้การนำของจีนกับอินเดียที่จะเติบโตไปอีก 10 ปีข้างหน้า

ประเทศไทยต้องเร่งสร้างความเติบโตทางภาคเกษตร เสริมสร้างความพร้อมทุกด้าน ในด้านการบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มในด้านที่เกี่ยวข้อง

การเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1. ประชาคมอาเซียน จะเป็นตัวแปรสำคัญของเศรษฐกิจไทย ประชากรอาเซียนมีถึง 600 ล้านคน จะกระทบต่อประเทศไทยอย่างแน่นอน
2. ภาคการผลิตที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
3. โครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ ประเทศไทยยังขาดพื้นฐานทางด้านโลจิสติกส์ประเทศไทย ควรลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
4. ประเทศไทยจะเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อาจารย์ต้องสอนให้นักศึกษาทราบว่าอนาคตของประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุมาก สอนนักศึกษาคิดประกอบอาชีพ อาจารย์ต้องใส่ความคิดให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ สามารถใช้เป็นแนวทางประกอบอาชีพได้อาชีพหนึ่งในอนาคต
5. คนไทยมีความรู้ความสามารถไปทำงานต่างประเทศ คนไทยมีความรู้ สามารถประกอบอาชีพหลากหลายในต่างประเทศ อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้มีทักษะทางด้านภาษาเพิ่มเติมด้วย เพื่อแข่งขันกับตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียน
6. การเงินโลก จะมีความผันผวน และเกิดความเสี่ยงมากขึ้น ในภาคธุรกิจจะมี Risk Committee ที่คอยช่วยคิดบริหารความเสี่ยง

Thailand in the Growth Path

ประเทศไทย อยู่ในช่วงการเติบโต

1. A Perspective of an education/invertertor/operator ในมุมมองของภาคธุรกิจ ในมุมมอง 3 ด้าน

- 1) Education นักการศึกษา 2) Investor นักลงทุน 3) Operator ผู้ประกอบการ

2. Thailand's Education Environment ในฐานะมุมมองของผู้สนใจการศึกษาของประเทศ Supply & Demand – A Mismatch Situation

มหาวิทยาลัยขาดการผลิตบัณฑิตที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานส่วนที่ผลิตไม่ตรงตามความต้องการของตลาดควรผลิตให้น้อยลง และควรสอนบัณฑิตเฉพาะสิ่งที่ตลาดต้องการ Field of Study - Market Needs

3. New Trends :

3.1 Government Supported Programs อาจารย์ต้องสอนนักศึกษาให้ตรงกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังสนับสนุน นักศึกษาสามารถออกไปเป็นผู้ประกอบการได้ อาจารย์ควรสอนนักศึกษาตามทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา สิ่งนี้เป็นวิสัยทัศน์ของผู้เป็นอาจารย์

3.2 Private Sector Initiatives ในบางครั้งหาคนที่ต้องการไม่ได้

4. Business Organizations

5. Business Enterprises :

Large corporations that need thousands, ten of thousand of employees find their own way to recruiting and training their own employees, such as :

เมื่อวานที่ประชุมได้กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษ บริษัท Tesco Lotus เป็นส่วนหนึ่งของสังคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีอาจารย์ที่มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ บริษัท Tesco Lotus จัดหาสถานที่สอนภาษาอังกฤษสำหรับชุมชน อาจารย์สามารถให้ความร่วมมือในการช่วยสอนได้โดยได้รับค่าตอบแทนการสอน

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยต้องเข้าใจว่าขณะนี้เศรษฐกิจของโลกมี Turning Point ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มี AEC ที่ได้กล่าวในที่ประชุมเกิดขึ้น มองมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ก็เป็น Turning Point ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน สิ่งที่มีมองเห็น คือ

1.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีสินค้าหลายตัว คือ มีหลายสาขาวิชา ทุกสาขาวิชา มีผลต่อเศรษฐกิจและสังคมทุกรายการ แต่สิ่งที่คิดคือสินค้าหลายตัวมิใช่คำตอบสำหรับ Turning Point เพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีคู่แข่งหลายแห่ง สินค้าก็ได้แตกต่างจากสถาบันอื่น จึงจำเป็นต้องเลือกสินค้าที่เป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องถามตัวเองว่าสินค้าตัวไหนควรจะเป็นจุดเด่นที่สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีแข่งขันได้ มหาวิทยาลัยจะต้องหาให้ได้ จึงจะพัฒนามหาวิทยาลัยได้แข่งขันได้

1.2 การส่งอาจารย์ไปปฏิบัติในโรงงานอุตสาหกรรม ให้ระวังเพราะแต่ละอุตสาหกรรมไม่สามารถให้ทุกอย่างได้ จึงต้องเลือกถ้าเป็น Engineer ต้องเลือกอุตสาหกรรมที่เป็น Engineering เป็นงานวิศวกรรมที่ต้องการสร้างสรรค์ จึงต้องเลือกและสิ่งสำคัญต้องสร้าง Critical match ของอาจารย์สาขาที่เป็นจุดเด่นให้เต็มมหาวิทยาลัยต้องลงทุน สร้างอาจารย์ในสาขาใกล้เคียงในโครงการที่เป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัย จำนวน 4-5 คน ใน 1 โครงการ เพื่อให้สามารถตอบโจทย์ได้

พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ :

เรื่องที่สำคัญ 3 เรื่อง คือ

1. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
2. การพัฒนาบุคลากรนักศึกษาให้เป็นมืออาชีพ
3. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)

ในประเด็นที่ 1 การที่มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนผ่านจากการเป็นของมหาวิทยาลัยของรัฐ ไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะเตรียมตัวอย่างไร มหาวิทยาลัยต้องกลับไปทบทวนว่า จะดำเนินการอย่างไร จึงขอเสนอให้มหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการ 1 ชุด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการเตรียมตัวการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในปี พ.ศ. 2559 ให้ได้ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมในการจัดทำแผนแม่บทหรือยัง ขั้นตอนการปฏิบัติจะดำเนินการอย่างไร กฎหมายเตรียมการอย่างไร โครงสร้างมหาวิทยาลัยต้องเปลี่ยนหรือไม่ บุคลากรพร้อมหรือไม่ หลักสูตรต้องปรับอย่างไร มหาวิทยาลัยจะต้องมอบหมายให้คณะกรรมการชุดนี้เป็นผู้ดำเนินการ จึงต้องเตรียมความพร้อมให้พร้อมก่อน 4 ปี เพื่อที่จะได้ก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอย่างเต็มรูปแบบ มหาวิทยาลัยต้องวางเป้าหมายที่ชัดเจน เช่นต้องการความเป็นอิสระ ความคล่องตัว ทำงานให้รวดเร็ว ต้องการการบริหารงานที่มีความพร้อมทุกด้าน การเลี้ยงตนเอง ต้องการหารายได้เพื่อดูแลนักศึกษา นักศึกษาที่ยากจนจะมีโอกาสได้เรียนหรือไม่ มหาวิทยาลัยจะมีรายได้สูงขึ้นหรือไม่ มีการประกันคุณภาพ มีอนาคตที่ดี พุนการศึกษาควรมีลักษณะอย่างไร จะต้องกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐอย่างไร้รูปแบบ มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่ที่ก้าวไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ส่วนใหญ่ยังไม่มีประเมินในลักษณะดังกล่าว หากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขาดการเตรียมตัวก็จะเป็นเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยแห่งอื่น ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะก้าวเข้าไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ดีได้อย่างไร

จึงเสนอให้ดำเนินการดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บท แล้วกำหนดการทำงานที่ชัดเจน จึงจะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีความพร้อมมากกว่าที่อื่น
2. การจะก้าวเป็นมืออาชีพ สิ่งสำคัญ มหาวิทยาลัยเคยสำรวจภาคอุตสาหกรรมเกี่ยวกับทิศทางที่จะดำเนินไป จะต้องจัดทำหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางที่ภาคอุตสาหกรรมเป็น และมหาวิทยาลัยมีความพร้อมเพื่อรองรับการพัฒนาของอุตสาหกรรมที่มีวิวัฒนาการใหม่ๆ มหาวิทยาลัยมีการเตรียมบุคลากรด้านนี้หรือไม่
3. เมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยมีแนวทางการแข่งขันกับประชาคมอาเซียนได้อย่างไร มหาวิทยาลัยมีความพร้อมเพียงใดในการแข่งขันด้านตลาดแรงงาน เพื่อให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบ มหาวิทยาลัยจึงต้องนำไปทบทวนเพื่อทำให้การ Retreat มีความหมาย มิใช่เพียงแค่สิ้นสุดแล้ว ทุกสิ่งสิ้นสุดลงด้วย หากมหาวิทยาลัยนำกลับไปทบทวนเรื่องดังกล่าวก็จะกลายเป็นเรื่องใหญ่ที่มีระบบที่เหมาะสม และมีความหมาย

การทำเรื่อง AEC จะเป็นในเรื่องของภาษาอังกฤษ จีน รวมถึงการป้องกันการรุกรานด้านวัฒนธรรมที่จะทำให้ประเทศไทยได้เปรียบทางวัฒนธรรมไม่ถูกกลืน จึงเสนอแนะทั้ง 3 เรื่อง เป็นแนวทางที่มหาวิทยาลัยต้องนำไปทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากการ Retreat

พลเรือ ฐนิธ กิตติอำพน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ :

1. สนับสนุนการจัดทำแผนแม่บท ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากในการเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดย

1.1 มหาวิทยาลัยควรเชิญผู้ที่มีประสบการณ์จากมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่เข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มาช่วยให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการ

1.2 การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ต้องหาแนวทางให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยให้การยอมรับ โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและบุคลากรจะได้รับ

1.3 สนับสนุนอธิการบดีในการแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อศึกษาและดำเนินการเตรียมการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อให้ภายในสี่ปีมีการเปลี่ยนแปลงมหาวิทยาลัยเกิดขึ้น

2. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะทำงานไปดำเนินการศึกษาประเทศในกลุ่มอาเซียน ถึงสิ่งที่ประเทศเขามีและสิ่งที่เขาต้องการ จากนั้นพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีจุดแข็งที่จะนำเสนอขายต่อประเทศในกลุ่มอาเซียน จึงขอให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะทำงานไปทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องมหาวิทยาลัยในประชาคมอาเซียน แล้วจึงนำข้อมูลมาใช้ในการอภิปรายซึ่งดีกว่าและหาข้อยุติได้

**นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)
กล่าวปิดการประชุม**

จากการได้เข้าร่วมโครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 2 ได้รับความรู้เป็นอย่างมาก จะนำกลับไปคิดทบทวน ในทุกเรื่องที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี ผู้บริหาร คณบดี หรือ คณาจารย์ ได้ให้ข้อเสนอแนะปรึกษาหารือในที่ประชุม หรือนอกห้องประชุม และจะประสานต่อกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งมั่นใจว่าจะเกิดประโยชน์ตามมาจากการ Retreat ในครั้งนี้

การสัมมนาในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเกิดจากการที่ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ รวมถึงกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมประชุม ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดการสัมมนาตลอดจนผู้ที่อยู่เบื้องหลังการดำเนินงาน จนกระทั่งเกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และขอขอบคุณเจ้าภาพคือ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่ง ดร.วันชัย ศิริชนะ ได้มอบหมายรองอธิการบดีและเจ้าหน้าที่ให้คอยต้อนรับและให้ความช่วยเหลือ ดูแลเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ ต่อจากนี้จะเป็นการทัศนศึกษา ขอให้ทุกท่านได้รับความรู้และนำไปใช้ประโยชน์จากการทัศนศึกษาและขอปิดการสัมมนา ขอขอบคุณ

คณะผู้รวบรวมและจัดทำรูปเล่ม

ผศ.ดร.สุภัทรา	โพธิ์พ่วง	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
นางพรทิศา	ผ่องนพคุณ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ชำนาญการพิเศษ
นายอัครเดช	ทองสว่าง	อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
นายกานต์พิชชา	สุวรรณวัฒน์เมธี	อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
นายวันชัย	แก้วดี	เจ้าหน้าที่โสตทัศนอุปกรณ์
นางสาวปรียาพร	ขอชุกกลาง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวสิริพร	บุญพา	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวพัชรี	คีรีวงศ์	นักวิชาการคอมพิวเตอร์

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๐๑๔, ๐ ๒๕๔๙ ๔๔๙๕-๖

<http://www.ucrt.rmutt.ac.th/>

โทรสาร ๐ ๒๕๔๙ ๓๐๑๖

เตรียมความพร้อมสู่ ประชาคมอาเซียน
ASEAN Community
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
Rajamangala University of Technology Thanyaburi

จัดทำโดย

งานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทร.025493014 ,025494495 โทรสาร.025493016

E-mail : opc@rmutt.ac.th